Η Καθημερινή 5-6-31
" 6-6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1926

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 56. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
4
ΜΑΪΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.28'. Δύσις ἡλ. 7.16'.
ΠΕΛΑΓΙΑΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 22.8, ἐλαχ. 13.2, ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.0

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ἐσχάτως ἀνεκινήθη παρ' ἑβδομαδιαίας πολιτικῆς ἐπιθεωρήσεως τὸ ζήτημα τῆς ῥιζικῆς ἀνακαινίσεως τῆς δικονομίας μας. Διακεκριμένοι νομικοί, ὡς ὁ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Γιδόπουλος, διεξετραγῴδησαν τὴν κατάστασιν τῆς δικαιοσύνης μας ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐνημερότητος αὐτῆς. Ἡ δικαιοσύνη, ἐκήρυξαν, βραδυπορεῖ. Ἡ βραδυπορία της εἶναι τόση ὥστε νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς τὴν ἀτιμωρησίαν τοῦ ἐγκλήματος καὶ πρὸς τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς αὐτοδικίας. Ἐξ ἄλλου τὴν βραδυκινησίαν τῆς δικαιοσύνης καθιστᾷ μᾶλλον αἰσθητὴν ὁ νευρικώτερος καὶ ταχύτερος παλμὸς τῆς μεταπολεμικῆς μας ζωῆς. Ἐὰν δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ δὴ τὴν περισσότερον ἐκ τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν προηγμένην Γερμανίαν, ὑψώνονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἁπλουστεύσεως τῆς δικονομίας, πόσῳ μᾶλλον δικαιολογημένη παρίσταται μία ἐκστρατεία ὑπὲρ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ δικονομικοῦ μας δικαίου.

«Δι' ἡμᾶς ἐν Ἑλλάδι, γράφει ὁ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν εἰς τὴν «Ἐργασίαν», πάντοτε ἡ δυσαναλόγως μακρὰ διάρκεια ὑπῆρξε τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς δίκης, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς σπανίας περιπτώσεις, καθ' ἃς ὡρισμένα δικαστήρια, ἦσαν ἐνήμερα ἐν τῇ ἐκδικάσει τῶν ἐκφωνουμένων ὑποθέσεων». Καὶ εἰς ἐπίρρωσιν τῆς γνώμης αὐτῆς ἀναφέρει τὴν περίπτωσιν Γαλαξειδιώτου πλοιάρχου, ὅστις ἐδαπάνησε τὴν περιουσίαν του εἰς ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐμποροδικείου διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰ δεκαπέντε ἔτη καὶ τέλος ἐτερμάτισεν ἐκ τοῦ λόγου τούτου τὸν βίον του εἰς τὸ φρενοκομεῖον. Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἀναφέρεται εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου Α΄. Ἀλλὰ μήπως σήμερον χελωνοβατεῖ ὀλιγώτερον ἡ δικαιοσύνη;

Διὰ τὴν ταχυτέραν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης πολλὰ φάρμακα προτείνονται: Ἡ δικονομία μας, ἔργον τῆς Βαυαρικῆς ἀντιβασιλείας, ἔχει ἀνάγκην συγχρονισμοῦ. Ὁ ἀνεξάρτητος βίος ἑνὸς αἰῶνος μᾶς ἐδίδαξε πολλά. Ἡ πεῖρα κατέδειξε τὰς ἐλλείψεις τῆς δικονομίας μας. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πείρας ἑνὸς αἰῶνος — καὶ ὄχι τῆς ἰδικῆς μας πείρας — ἡ μεταρρύθμισις εἶναι δυνατή. Οὐδὲ πρέπει ν' ἀναβάλωμεν τὴν μεταρρύθμισιν τῆς δικονομίας μέχρις οὗ συνταχθῇ καὶ ψηφισθῇ ὁ νέος ἀστικὸς κῶδιξ. Διότι, ὡς παρετηρήθη παρὰ τῶν εἰδικῶν, ἡ προσαρμογὴ τοῦ νέου ἀστικοῦ κώδικος πρὸς τὴν νέαν πολιτικὴν δικονομίαν θὰ ἦτο ζήτημα εὐαρίθμων εἰσαγωγικῶν διατάξεων.

Αἱ προτεινόμεναι γενικαὶ τροποποιήσεις τῆς δικονομίας ἀφοροῦν τὴν προδικασίαν καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν «οὕτως ὥστε ἡ ὑπόθεσις πρῶτον νὰ παρασκευάζεται ἐντελῶς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ, καὶ ὕστερον νὰ εἰσάγεται εἰς μίαν καὶ τελικὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν». Ἀφοροῦν ἐπίσης τὴν ἐνίσχυσιν τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας τοῦ δικαστοῦ καὶ τὸν περιορισμὸν «τῆς ἀπολυταρχίας τοῦ διαδίκου», τὴν ἐλάττωσιν τῶν δωσιδικιῶν: Ζητεῖται πρὸ πάντων ὅπως ἀποφάσεις ἀπορρίπτουσαι ἔνστασιν ἀναρμοδιότητος, μὴ ὑπόκεινται εἰς ἔνδικον μέσον, ὡς συμβαίνει ἔν τινι μέτρῳ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Γερμανίαν. Ἀλλ' ἡ μεταρρύθμισις τῆς δικονομίας μόνης δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς δικαιοσύνης μας. Χρειάζεται ἡ αὔξησις τοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ: Τὰ δικαστήρια τῶν Ἀθηνῶν συγκεκριμένως δὲν δύνανται νὰ ἔχουν τὴν ἀναγκαίαν ἀποδοτικότητα, ἐφ' ὅσον λειτουργοῦν μὲ ὅσους δικαστὰς ἐλειτούργουν πρὸ δεκαετίας — πρὸ τοῦ διπλασιασμοῦ δῆλα δὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων καὶ τὴν λόγῳ τῆς ἐκριζώσεως τῶν Μικρασιατῶν σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος: Ὡς παρατηρεῖ, ὁ προμνημονευθεὶς ἐπιστήμων, ἐνῷ αἱ ἔνδικοι σχέσεις ἀπὸ τοῦ 1920 εἰκοσαπλασιάσθησαν μὲ τὴν εἰσροὴν τοῦ νέου πληθυσμοῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν ἔμεινεν ἀμετάβλητος. Οἱ ἴδιοι δικασταὶ καλοῦνται νὰ διεκπεραιώσουν ὑποθέσεις πολιτικὰς καὶ ποινικάς, «ὁ αὐτὸς δικαστὴς καθ' ἣν ὥραν ἐνεργεῖ ἀνάκρισιν ποινικῆς ὑποθέσεως, καλεῖται νὰ διακόψῃ αὐτὴν καὶ νὰ δικάσῃ ὡς πολιτικὸς δικαστὴς ἢ νὰ μετάσχῃ τοῦ συμβουλίου πρὸς ἔκδοσιν βουλεύματος»: Οὕτω αἱ ὑποθέσεις ἐκκρεμοῦν χρονίως.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Γιδόπουλος συμφωνῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἀνακαινισθῇ ἡ δικονομία μας, ἐρωτᾷ: Ποίαν δικαιοσύνην θέλετε νὰ ἔχωμεν, ὅταν οἱ δικασταί μας δὲν διαθέτουν οὔτε τ' ἀπαραίτητα βιβλία, οὔτε μίαν αἴθουσαν διὰ δι-πλῆν συνεδρίασιν, ὅταν λόγῳ τοῦ φόρτου τῆς ἐργασίας εἰς μερικὰ δικαστήρια δὲν ἔχουν οὔτε τὸν καιρὸν τῆς ἠρέμου σκέψεως;

Ὁμιλῶν πρό τινος χρόνου ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ἐπιφανὴς νομικὸς κ. Τσαλδάρης εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῶν κατὰ τὴν δικαιοσύνην μας, ἀνέφερεν ὅτι τὸ κράτος εἰσπράττει ἐκ τῶν δικαστηρίων 600 ἑκατομμύρια καὶ δαπανᾷ δι' αὐτὰ 200. Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὰς ἑκάστοτε κυβερνήσεις σκέπτονται ὡς «εἰσπράκτορες». Ἀλλ' ὁ τρόπος αὐτὸς τοῦ σκέπτεσθαι πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὡς ἀνήθικος — τοὐλάχιστον. Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν εἰσπραττομένων ἐκ τῆς δικαιοσύνης θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ τὸ δικαστικὸν προσωπικὸν νὰ καταστῇ ἐπαρκὲς καὶ δικαστήρια ν' ἀποκτήσωμεν καὶ αἱ ὑποθέσεις νὰ μὴν ἐκκρεμοῦν μέχρι.... τῆς παραγραφῆς των.

Τί ἔγινε καὶ τί δὲν ἔγινε ἐπὶ μίαν δεκαετίαν

Ἡ πόλις ἐπὶ τῶν βράχων

Ἡ πλέον ἐξονυχιστικὴ μελέτη τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος

3ον

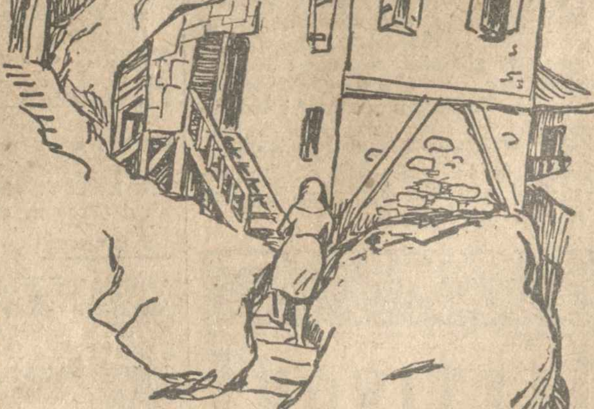

Ὅταν ἀνέβῃ κανεὶς τὸν δρόμον τῆς Καισαριανῆς, ὅπου παρατάσσονται τὰ σχετικῶς κομψὰ οἰκήματα τῆς προτελευταίας προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως, ὅταν προχωρήσῃ μέχρι τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Ὑμηττοῦ, ὅπου ἡ προσφυγικὴ οἰκοδομικὴ θεωρεῖται πρότυπος καὶ ἔχει ἕνα ῥυθμὸν ἱκανοποιητικῆς ἁρμονίας, ὅταν ἀκόμη περιφερθῇ κανεὶς εἰς τὸν Βύρωνα ἀπὸ τὶς κομψὲς ἐπαύλεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ε. Α. Π. ποὺ στολίζουν τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἀρτηρίας, μέχρι τῶν ἀστικῶν οἰκοδομῶν ποὺ ἀνηγέρθησαν ἀπὸ τοὺς συνεταιρισμούς, ὅταν περιοδεύσῃ κανεὶς εἰς τὴν Ν. Φιλαδέλφειαν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ αἰσθανθῇ βαθύτερα ἐκείνην τὴν τρομακτικὴν πραγματικότητα τῆς προσφυγικῆς δυστυχίας καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν εἰκόνα τῆς τραγῳδίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξεκίνησε ἡ προσφυγικὴ ζωὴ διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν σημερινήν της ἀνθρωπινωτέραν ὁπωσδήποτε ἐξέλιξιν. Οἱ προσφυγικοὶ αὐτοὶ συνοικισμοὶ παρέχουν ἐξωτερικῶς τὴν ἐντύπωσιν κάποιας ἐπὶ τέλους ἀποκαταστάσεως, οἱ δρόμοι εἶνε πλατεῖς, αἱ αὐλαὶ φυτευμέναι, τὰ παράθυρα πλατειὰ ἀνοιγμένα εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὸ φῶς. Εἴμεθα μακρυὰ ἀπὸ τὴν τραγικὴ ἐποχὴ τῆς προσφυγικῆς πλημμυρίδος, ὅταν ἕνα ξύλινον κοττέτσι ἦτο διὰ μίαν πενταμελῆ προσφυγικὴν οἰκογένειαν τὸ πολυτιμότερον δῶρον τῆς μητέρας Πατρίδος.

Ἡ ἀποκατάστασις ἔτσι ἐξεταζομένη εἶνε ἀναμφισβητήτως κάτι τὸ ὑπεράνθρωπον. Ὅσο καὶ ἂν φωνάζουν καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ζητοῦν ἀκόμη οἱ ἀποκατασταθέντες, ζητοῦν τὴν καλυτέρευσιν τῶν ὅρων τῆς ἐγκαταστάσεώς των, τὴν μείωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, τὴν παγίωσιν τῆς εὐμαρείας, τὴν ὁποίαν σιγὰ-σιγὰ ἀπέκτησαν. Δὲν ζητοῦν στέγην, δὲν ζητοῦν προστασίαν ἀπὸ τὸ κρύο, ἀπὸ τὸν ἀέρα, ἀπὸ τὴν βροχήν, ἀπὸ τὸ καμίνι τοῦ θέρους, ὅπως οἱ ἄλλοι.

Αὐτοὶ οἱ ἄλλοι εἶνε τὰ ὑπολείμματα τῆς προσφυγικῆς τραγῳδίας.

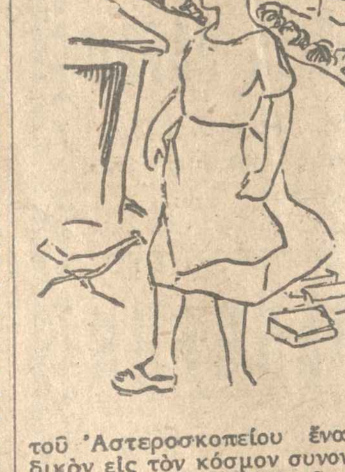

Εἶνε Ἀτταλειῶτες καὶ ἔχουν κτίσει κάτω ἀπὸ τοὺς βράχους τοῦ Ἀστεροσκοπείου ἕνα μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον συνονθύλευμα κατοικιῶν, μικρῶν δωματίων ἀπὸ πρωτοφανῆ οἰκοδομικὰ ὑλικά, ὡσὰν κοττέτσια καὶ ὡσὰν σταύλους, κάτι μεταξὺ καμπίνας θαλασσίων λουτρῶν καὶ σκοπιᾶς στρατιωτικῆς. Ἀπὸ μακρυὰ ὁ συνοικισμὸς τοῦ Ἀσυρμάτου δὲν στερεῖται γραφικότητος. Τὰ πισσόχαρτα καὶ οἱ τενεκέδες καὶ τὰ κεραμίδια καὶ ἡ πολυχρωμία τῶν ἀσβεστωμάτων καὶ ἡ ἀνυπαρξία παντὸς σχεδίου εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν παραπηγμάτων φύρδην-μίγδην, τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κάποια τρομακτικὴ θύελλα ἀνήρπασε στέγας καὶ σανιδώματα καὶ τὰς ἔρριψε ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους τοῦ Ἀστεροσκοπείου.

Ὡς οἰκοδομικὸν συγκρότημα, ὁ προσφυγικὸς συνοικισμὸς τοῦ Ἀσυρμάτου, ἀποτελεῖ πρότυπον λαβυρινθώδους ἀδιεξόδου. Ἕνα βράδυ ποὺ ἡ ἀστυνομία ἐγύρευε μερικοὺς ὑπόπτους, ἐτοποθέτησε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ συνοικισμοῦ μερικοὺς φρουροὺς καὶ τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι ἦσαν κλεισμένοι στὴ φάκα. Ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὶς πλευρὲς τοῦ βράχου εἶνε ζήτημα ἀλπινισμοῦ. Ἀπὸ τὴν εἴσοδον λοιπὸν τοῦ συνοικισμοῦ τοῦ Ἀσυρμάτου, ὅπου ἀκοίμητος φρουρὸς τῶν συμφερόντων τῶν Ἀτταλειωτῶν ἔχει ἐγκατασταθῇ ὁ σύμβουλος τοῦ σωματείου κουρεὺς τὸ ἐπάγγελμα, ἀρχίζει μία πρωτοφανὴς δαιδαλικὴ ῥυμοτομία, ἡ ὁποία εἰς πολλὰ σημεῖα δὲν ἐπιτρέπει τὴν διάβασιν ἑνὸς ἀνθρώπου κανονικῶς περιπατοῦντος. Πρέπει νὰ διανοίγῃ τὰ σκέλη καὶ νὰ πατῇ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διὰ νὰ ἀφήνῃ ἐλευθέραν τὴν ῥοὴν τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων, ποὺ κυλίονται εἰς τὸ μέσον τῆς ἀτραποῦ. Κάθε τόσο πρέπει νὰ στρίβῃ κανεὶς τὸ σῶμα διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ περάσῃ ἀνάμεσα δύο σπιτιῶν. Πῶς ἐκτίσθησαν ὅλα αὐτὰ τὰ παραπήγματα, μὲ τόσον πρωτοφανῆ ἀκαταστασίαν καὶ χωρὶς τὴν παραμικρότερη φροντίδα ἐκ μέρους τοῦ πρόσφυγος οἰκιστοῦ, νὰ κερδίσῃ μαζὶ μὲ τὸν χῶρον διὰ τὸ οἴκημά του καὶ λίγον ἀέρα, λίγην ἀπόστασιν, μίαν διέξοδον; Οἱ πρῶτοι ποὺ ἔκτισαν ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους προσείλκυσαν καὶ τοὺς ἄλλους συμπατριώτας των, σκορπισμένους εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον ὅλοι οἱ Ἀτταλειῶτες ἔφθασαν ἐκεῖ καὶ ἀμέσως μὲ τὰ προχειρότερα ὑλικὰ ἤρχισαν νὰ στολίζουν τοὺς βράχους τοῦ Ἀστεροσκοπείου μὲ τὶς πιὸ παράδοξες παράγκες καὶ τὰ πλέον περίεργα ὑπόστεγα καὶ παραπήγματα. Ἡ ἀστυνομία ἐπενέβαινε καὶ τὰ σανίδια καὶ οἱ τενεκέδες γκρεμίζονταν, διὰ νὰ στηθοῦν ἐκ νέου μόλις ἐβράδυαζε καὶ σκότος μέγα ἐκάλυπτε τὴν περιοχήν. Ἔτσι κτίζοντας καὶ γκρεμῶντας ἐδημιουργήθη τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ οἰκοδομικὸν συγκρότημα, ποὺ ὡσὰν γιγαντιαῖο χταπόδι ἔχει προσκολληθῇ ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους τοῦ Ἀσυρμάτου.

Μόλις προχωρήσῃ κανεὶς εἰς τὰς στενωποὺς αἰσθάνεται ἕνα παράξενο βουητό, ἀτελείωτον ἦχον ποὺ ἔχει ποικίλην τὴν προέλευσιν καὶ πρωτότυπον τὴν ἔντασιν. Ἕνας ἦχος ἀπὸ καρφώματα καὶ ἀπὸ χλιμιντρίσματα, ἀπὸ φωνογραφικὰ ἀμὰν-ἀμὰν καὶ ἀναρίθμητα κακαρίσματα, ἀπὸ συζητήσεις καὶ καυγάδες καὶ κραυγές, ἀπὸ παιδικὲς ἀναφωνήσεις καὶ κλάμματα, ἀπὸ νανουρίσματα καὶ σεβνταλίδικα τραγούδια, ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς βρύσης καὶ τὴ ῥόδα τῆς ῥαπτομηχανῆς. Ὅλα αὐτὰ μαζὶ ποὺ δίνουν ἕνα ἀτελείωτο βουητὸ εἰς τὴν λιλιπούτειον πόλιν, ἡ ὁποία στεγάζει μόλα ταῦτα τρεῖς χιλιάδες ψυχές. Καὶ ὁ ἦχος δὲν εἶνε τίποτα ἐμπρὸς στὴν ὀσμή. Μιὰ ἀποπνικτικὴ ὀσμὴ ὡσὰν ἀπὸ χωνευμένην κόπρον ἀλόγων ἢ ὡσὰν νὰ ἔσπασαν ὅλες ἡ νταμιτζάνες τῆς ἐν Ἀθήναις ἀποθηκευμένης ἀμμωνίας, κάτι ἀκαθόριστον μεταξὺ ξυνίλας σάπιων λεμονιῶν καὶ κνίσσας τηγανιζομένου παστουρμᾶ, μία ὀσμὴ σαπισμένου ἕλους ἢ ἐκκενουμένου βόθρου καί, γιὰ εἰρωνείαν, ἐπάνω εἰς τὶς τενεκεδένιες στέγες ἔχουν τοποθετηθῆ ὅλα τὰ τρυπημένα τσουκάλια, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν φυτευθῆ μαντζουράνες καὶ γαρυφαλιές.

Οἱ μόνοι ἄνδρες, ποὺ συναντᾷ κανεὶς τὴν ἡμέρα εἰς τὸν συνοικισμὸ τοῦ Ἀσυρμάτου, παίζουν πρέφα εἰς τὰ δύο καφενεῖα τοῦ συνοικισμοῦ, ὅπου ὀργιάζει ὁ ἀμανὲς τοῦ φωνογράφου. Ὅλες ἡ πόρτες τῶν σπιτιῶν εἶνε ὀρθάνοικτες καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς διαβάτας. Γυναῖκες καὶ παιδιὰ εἶνε οἱ φρουροὶ τῶν οἰκημάτων. Ἐκεῖνο ποὺ ἐκπλήσσει εἶνε ἡ καθαριότης, εἰς τὴν ὁποίαν διατηροῦν τὸ μικρὸ ἐκεῖνο ἀρχοντικό των αἱ γυναῖκες τῶν προσφύγων. Πολλὲς φορὲς δὲν χωρεῖ εἰμὴ μόνον τὸ σιδερένιο κρεββάτι μέσα εἰς τὸ παράπηγμα. Κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι γίνεται τὸ κοττέτσι καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὸ κρεββάτι ἔχει κρεμασθῆ ἀπὸ τὶς γωνιὲς τῆς ὀροφῆς ἡ κούνια τοῦ μωροῦ. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τρομακτικὸν συνωστισμὸν ἡ προσφυγοποῦλα εὑρίσκει τρόπον νὰ ἁπλώνῃ τὰ κεντητὰ στρωσίδια της καὶ τὰ κατακάθαρα κλινοσκεπάσματά της, κουρτίνα φεστονάτη στὸ τζάμι τοῦ παραθυριοῦ καὶ καντῆλι στὴν Παναγία. Καθαριότης ἀπαραίτητη, ὑπαγορευομένη ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως, διὰ νὰ μὴ πέσῃ χτικιὸ στὸ σπίτι καὶ θερίσῃ ἡ χολέρα ὅλον τὸν πληθυσμό.

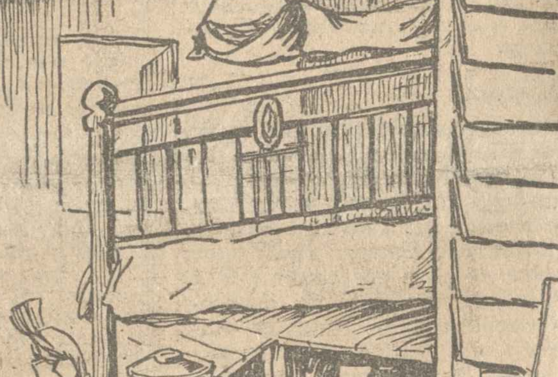

Πότε ἐμπρὸς καὶ πότε πίσω, πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, περνᾷ κανεὶς ἐμπρὸς ἀπὸ ὅλες ἐκεῖνες τὶς καλύβες τῶν δυστυχισμένων Ἀτταλειωτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν τὴν τύχην τῶν ἄλλων προσφύγων. Ἐδῶ ὑπάρχουν οἰκογένειαι, ἀπὸ τὶς 700 ποὺ ἔχουν στοιβαχθῆ εἰς τὶς καλύβες τοῦ συνοικισμοῦ, ποὺ κοιμῶνται σὲ παράγκες καμωμένες ἀπὸ ξύλα κιβωτίων καὶ σκουριασμένους τενεκέδες, τοὺς ὁποίους κατέ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ 1922

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΞ

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1922

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Η. ΜΑΛΛΩΣΗ
(ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ)

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ
ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΗΣ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1922

ΑΙ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Συνήγορος). Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ δύο λέξεις: Ἡ ὑπεράσπισις ἐκ συμφώνου διετύπωσε τὰς ἐνστάσεις καὶ τοὺς ἰσχυρισμούς, τοὺς ὁποίους ἀνέπτυξεν ὁ κύριος συνάδελφος, παρακαλῶ νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω ὀλίγα ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι ὅπως εἶνε διατυπωμένον τὸ Διάταγμα τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ Διατάγματος αὐτοῦ καὶ τῶν διατάξεων αὐτοῦ καὶ παρεμβαλλομένων πρὸς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ ὁμοίας συνθήκας καὶ περιστάσεις διετυπώθησαν καὶ εἰς ἄλλο ἔθνος, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦτο λέγω, θὰ ἴδωμεν, ὅτι τὸ Διάταγμα τοῦτο ἠρύσθη τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἀπὸ ὅμοια ψηφίσματα καὶ Διατάγματα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἐν ὁμοίαις ἐποχαῖς καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Εἰδικεύω τὸ πρᾶγμα. Καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπεκράτουν αἱ ἀρχαὶ αἱ θεμελιώδεις περὶ δικαιοσύνης καὶ καταστατικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἀνέπτυξεν ὁ κύριος συνάδελφος πρὸ ὀλίγου, καὶ ἡ Γαλλία εἰς ὡρισμένην ἐποχὴν παρέστησε τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον ἐν ὀλίγοις παρεστάθη καὶ εἰς ἡμᾶς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πατρίδα. Καὶ τοιαύτη ἐποχὴ εἶνε ἡ ἐποχὴ τῆς ἐπαναστάσεως. Αἱ πρῶται ἐπαναστάσεις ἤρχισαν ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1879. Εἰς τὰ 1879 ἡ Πρώτη Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐξέδωκεν τὸ πρῶτον ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὰς περιπτώσεις τοῦ τοιούτου εἴδους. Εἰς τὰ 1873 ἐξεδόθη εἰδικὸς νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐδίκαζεν εἰδικὸν δικαστήριον ὡρισμένας ὑποθέσεις καὶ θὰ ἐλάμβανε ῥητὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας ἤθελεν ἐπικυρώσει ἡ Convention τῆς Γαλλίας. Ἀκριβῶς αὐτὴ καθιέρωσε τὴν ἀρχήν, ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ εὐθύνης ἀστικῆς καὶ πολιτικῆς ἐναντίον ὑπουργῶν διαχειριζομένων τὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐνώπιον φυσικῶν δικαστῶν. Καὶ ἐγένοντο μεγάλαι συζητήσεις εἰς τὴν Βουλήν, ποῖοι εἶνε οἱ φυσικοὶ δικασταί, ἀποκρούσαντες τὴν σύστασιν εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ εἶπον, ὅτι μόνος ὁ φυσικὸς δικαστὴς εἶνε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ κρίνῃ οἱονδήποτε πολίτην. Ἀλλ' ἐπεκράτησαν ἀντίθετοι σκέψεις, ἀντίθετοι ἰδέαι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ προσώπου τοῦ κατηγορουμένου. Ποῖοι εἶνε οἱ λόγοι, ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἓν ἀντίθετον σύστημα; Ὅπως σᾶς εἶπεν ὁ κύριος συνάδελφος πρῶτον εἶνε αἱ φύσεις τῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦσιν εἰδικότητα, ἀπαιτοῦσι δικαστήριον νὰ ἔχῃ πεῖραν κοινοβουλευτικήν, ὥστε νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ περὶ τοιαύτης ὑποθέσεως. Αἱ διατάξεις ἀπέβλεψαν εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἶπον, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὑπεράσπισις τοιούτων προσώπων, διὰ νὰ ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ διαδικασίαν ἀπότομον, θὰ προσπαθήσωσι νὰ εὕρωσιν ἓν τοιοῦτον Δικαστήριον, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος πεποίθησις, ὅτι μετὰ δικαιοσύνης θὰ ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον.

Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἕτερος νόμος γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος. Ἐάν, κύριοι, τοιούτου εἴδους ὑποθέσεις εἰσάγονται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα ἡ ἀρχὴ ἐθεώρησεν, ὅτι δὲν εἶνε τακτικὰ διὰ τοιούτου εἴδους ὑποθέσεις, ἐὰν ἀφίετο εἰς μίαν οἱανδήποτε πολιτείαν, ὥστε τοιαῦτα πρόσωπα καὶ τοιαῦται πράξεις νὰ δικάζωνται ἀπὸ ἔκτακτα δικαστήρια, πολὺ περισσότερον ἀπὸ Στρατιωτικά, εἴπατέ μοι, σεῖς οἱ Στρατιωτικοί, ποῖοι θὰ εἶνε ἐκεῖνοι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι θὰ τολμήσουν ἔχοντες τὴν ἰδέαν, ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ προσαχθῶσιν ἐνώπιον ἐκτάκτων δικαστηρίων καὶ ἰδίᾳ στρατιωτικῶν, ποῖος θὰ εἶνε, εἴπατέ μοι, ὁ πολιτευόμενος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνελάμβανε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν, διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους του; Ὑπὸ τοιοῦτον δέος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὐδὲν πολίτευμα κύριοι. Ὑπὸ τοιοῦτον φόβον δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πολιτεία, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δικαιοσύνη, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δίκαιον καὶ κατάρτισις δικαστηρίου. Τὴν ἀρχὴν αὐτήν, κύριοι, καθιέρωσαν καὶ αὐταὶ αἱ ἐπαναστάσεις καὶ διὰ τοῦτο ὀρθότατα εἶπον οἱ συνάδελφοί μου, ὅτι καὶ τὸ Ἐπαναστατικὸν δίκαιον ἂν θελήσωμεν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν καὶ τοῦτο εἶνε ὑπὲρ τοῦ βασίμου τῶν ἀντιρρήσεων ἡμῶν.

Τὸ ἐπαναστατικὸν δίκαιον εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξέθηκα, ὅπως εἶπον ὑμῖν, τὰ ψηφίσματα καὶ τὰ διατάγματα τοῦ 1791 καὶ 1793 τῆς Assemblee Nationale καὶ Convention Nationale καὶ αὐτὰ τὰ ψηφίσματα καὶ Διατάγματα λέγουσι ῥητῶς, ὅτι προκειμένου περὶ τοιούτων πράξεων περὶ ἀποδόσεως εὐθύνης ὑπουργῶν διαχειριζομένων τὴν δημοσίαν ἐξουσίαν, αἱ ἐθνικαὶ συνελεύσεις δύνανται νὰ παραπέμπωσι τοὺς ὑπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτὰ εἶνε ἐπανάληψις· σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνητε τὰ ἴδια.

ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (συνήγορος). Δὲν ὑποθέτω, κ. Πρόεδρε, ὅτι λέγω τὰ ἴδια· πιθανὸν ὅμως νὰ σφάλλωμαι. Τὸ προκείμενον διάταγμα εἶνε ἀκριβῶς σταχυολογημένον ἀπὸ αὐτὰς τὰς διατάξεις καὶ παρακαλῶ τὸ δικαστήριον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει, ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ διατάξεις ἀναφέρονται εἰς τοὺς Γαλλικοὺς πανδέκτας, εἰς τὰς λέξεις, περὶ εἰδικοῦ δικαστηρίου καὶ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν. Καὶ ὑπάρχουν ἐκεῖ ἀνηριθμημέναι κατὰ σειρὰν αἱ διατάξεις αὐταὶ καὶ ἐκ τῶν διατάξεων αὐτῶν ἀκριβῶς ἐσταχυολογήθη καὶ ἔγινε τὸ Διάταγμα αὐτό, πλὴν δύο ἐξαιρέσεων: ὅτι τὸ δικαστήριον τοῦτο κατηρτίσθη ἐκ τῶν προτέρων διὰ πράξεως, διότι πρέπει νὰ εἶνε νόμος, ὁ ὁποῖος νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν σύστασιν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, καὶ μία ἄλλη διάταξις, ὅτι κατηρτίσθη ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ὅτι τὸ Δικαστήριον τοῦτο θὰ λειτουργῇ διὰ τὰς ἑπομένας πράξεις ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ καὶ ὅτι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὰς ποινάς, θὰ ἀφορῶσι τὰς μελλούσας πράξεις καὶ οὐχὶ τὰς προγενεστέρας. Αὐτὰς τὰς διατάξεις ἀπέφυγε νὰ σταχυολογήσῃ ὁ συντάκτης τοῦ διατάγματος, δυνάμει τοῦ ὁποίου φερόμεθα εἰς δίκην καὶ αὐταὶ μόναι σᾶς βεβαιῶ, ὅτι εἶνε αἱ διαφοραὶ ἀπὸ τῶν ψηφισμάτων ἐκείνων τῶν Γαλλικῶν. Ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ οὐσιωδεστάτη διάταξις, ὅτι χρειάζεται ἀπόφασις Βουλῆς διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τοιοῦτον δικαστήριον.

Δὲν νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ σᾶς ἀπασχολήσω περισσότερον ὡς πρὸς τοῦτο, διότι ἀρκετὰ ὁ κ. συνάδελφος ἀνέπτυξε. Θὰ εἴπω μόνον ὅτι καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπαναστατικοῦ δικαίου αἱ αὐταὶ ἐπικρατοῦσιν ἀρχαὶ καὶ ἐπὶ πλέον, ὅτι ἀφοῦ αὐτὴ αὐτὴ ἡ Ἐπανάστασις ἦλθεν ἀφ' ἑαυτῆς νὰ κανονίσῃ τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἤθελε νὰ ἐνασκήσῃ τὴν Κυβερνητικὴν ἐξουσίαν, ἀφοῦ αὐτὴ αὐτὴ ἡ Ἐπανάστασις ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς ὁποίας σᾶς εἶπεν ὁ κ. συνάδελφος καὶ εἶπεν ὅτι τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας παραιτοῦμαι ἀπὸ σήμερον ἀπὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου, ὅτε ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ὅτι δὲν θέλω πλέον νὰ ἔχω νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδω οἱουδήποτε εἴδους νομοθετικὰς διατάξεις, ὅπως δὲ οἰκονομηθῇ χρόνος ἡ ἐπαναστατικὴ ἐξουσία παρεμβαίνουσα εἰς τὴν ὀργάνωσίν της, ἀφοῦ εἰδικώτερον ἦλθε καὶ εἶπεν, ὅτι εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐννοεῖ νὰ σεβασθῇ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ἐρωτῶ ἐπὶ τῇ βάσει καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐπαναστατικοῦ δικαίου, ἐπὶ τῇ βάσει καὶ αὐτῶν τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς, αἱ ὁποῖαι εἶνε τυπωμέναι καὶ δημοσιευμέναι, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος περὶ κύρους Διατάγματος, ἐκδοθέντος μετὰ τὴν τοιαύτην ἐπέκδοσιν τῆς τοιαύτης νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους αὐτῆς τῆς ἰδίας ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς; Ἀφοῦ αὐτὴ ἡ ἰδία ἐπαναστατικὴ ἐπιτροπὴ εἶπεν, ὅτε ἐσχηματίσθη Κυβέρνησις, ὅτι σοῦ δίδω ἐπὶ πλέον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃς νομοθετικὰ διατάγματα, εἶνε δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι εἰς μίαν πολιτείαν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν δύο νομοθετικαὶ ἐξουσίαι; Εἶνε τοιαύτη ἡ κοινὴ συνείδησις καὶ τοιαύτη ἡ κοινὴ ἀντίληψις παρ' ἡμῖν, ὅτι ἐξακολουθεῖ τοῦτο νὰ γίνεται καὶ ὅτι τοῦτο περιέχεται εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπαναστάσεως; Νομίζω, ὅτι ὄχι καὶ φέρω ὡς παράδειγμα τοῦτο: ὅτι ὑπάρχει Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἐδημοσίευσε σωρείαν Νομοθετικῶν διαταγμάτων, ἡ Κυβέρνησις λοιπόν, ἐκείνη ἔπρεπε νὰ ἐκδώσῃ τὸ τοιοῦτον νομοθετικὸν διάταγμα, ἀφοῦ ἐξεχωρήθη εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξετασθῇ ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτον δικαίωμα καὶ κατόπιν νὰ ἐξετασθῇ ἂν τὸ διάταγμα ἦτο σύμφωνον πρὸς τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας διατυποῦμεν διὰ τῆς ἐγγράφου ἐνστάσεώς μας. Τούτου δοθέντος νομίζω, ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ νομίμου καὶ ἐγκύρου διαδικασίας ἀπ' ἀρχῆς ἐν προκειμένῳ, καὶ ὅτι ἐν προκειμένῳ δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ τοιαύτη δίκη ἐνώπιον τοῦ ὑμετέρου δικαστηρίου.

Καὶ πάλιν παρακαλῶ τὸ δικαστήριόν σας νὰ μὴ παρεξηγήσῃ τὴν ἐπιμονὴν ἡμῶν. Ζητοῦμεν, κύριοι, ἀπὸ καθήκοντος νὰ γίνῃ, διότι ἱερὸν καθῆκον καὶ σοβαρωτάτην ὑποχρέωσιν ἐκπληροῖ ἡ ὑπεράσπισις. Ζητοῦμεν, κύριοι νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοὺς πελάτας ἡμῶν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς παρομοίας περιστάσεις, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ τοῦ Κόσμου ἀνεγνώρισαν ὡς δίκαιον. Καὶ ἑπομένως ζητοῦμεν, κύριοι, τὴν ἀποφυγὴν μιᾶς ἀποφάσεως, τονίζω καὶ πάλιν μιᾶς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τοιαύτην σπουδήν, ὅπως διεξάγεται ἡ ὑπόθεσις ἐν τελείᾳ διεξαγωγῇ ἀπὸ δικαστὰς εὐσυνειδήτους καὶ πλήρη ἐμπιστοσύνην ἐμπνέοντας, ἀλλ' οὐδεμίαν εἰδικότητα ἔχοντας εἰς τοιαῦτα πράγματα καὶ πρὸ παντὸς ὑπὸ συνθήκας γνωστάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας διατελοῦμεν ὑπὸ μίαν προκατάληψιν, ἡ ὁποία ἔχει μεγίστην δύναμιν ὑπὸ τὰς τοιαύτας συνθήκας καὶ δύναται νὰ παραπλανήσῃ καὶ τοὺς τιμιωτέρους τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις διεξάγεται μία δίκη, ἐλπίζομεν ἐπὶ τούτοις, ὅτι καὶ ὑμεῖς οἱ ἴδιοι θὰ ἀναγνωρίσητε, ὅτι ὁ ἀγὼν ἡμῶν, τὸν ὁποῖον ἀντιτάσσομεν κατὰ τῆς τοιαύτης διαδικασίας εἶνε ἀγὼν ἱερός, εἶνε ἀγὼν σεβαστός, εἶνε ἀγών, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Σ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ. (Συνήγορος). Μίαν λέξιν μοὶ ἐπιτρέπετε κ. Πρόεδρε; μίαν λέξιν καὶ μόνην, διότι τὸ θέμα εἶνε ἐντελῶς ἐξηντλημένον.

Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ (Ἐπαναστατ. Ἐπίτροπος). Παρακαλῶ κ. Πρόεδρε, ἐπιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁρίστε.

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπ.). Ἐπειδὴ εἰς τὸ δικαστήριόν μας ἀπαγορεύονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν τὰ ἔνδικα μέσα, εἶνε δὲ ἐντελῶς ἐξαιρετικὴ ἡ περίπτωσις θὰ παρακαλέσω ἐκ μέρους τῆς ἐπισήμου κατηγορίας καὶ πάλιν τὸ δικαστήριόν σας νὰ ἐπιτρέψῃ πᾶσαν ἐλευθερίαν ἀναπτύξεως τῶν ἐνστάσεων καὶ παραχωρηθῇ ὅλος ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος, ὅπως ἀναπτύξωσι τὰς ἐνστάσεις των, διότι αἱ ἐνστάσεις των, ὡς ἐννοοῦμεν, εἶνε τὰ 4)5 τῆς ὑπερασπίσεως.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Ὄχι δὰ τὸ 1)100. Ἡ οὐσία εἶνε ἡ ὑπεράσπισις.

Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ (Ἐπαν. Ἐπίτροπος). Ἔστω τὸ 1)100. Παρακαλῶ, λοιπὸν κ. Πρόεδρε, ὅπως ἐπιτραπῇ καὶ εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν ν' ἀναπτύξωσιν ὅσας ἐνστάσεις θέλουσιν.

ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. (Συνήγορος). Εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν τὴν κατηγορίαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ κ. Σωτηριάδης τί θέλει νὰ προσθέσῃ;

Σ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ. (Συνήγορος). Μίαν λέξιν μόνον, διότι τὸ θέμα εἶνε ἐξηντλημένον, μίαν λέξιν θίγουσαν τὴν τελευταίαν ἄποψιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησεν ὁ κ. συνάδελφος τὴν ἀποβλέπουσαν τὴν ἔνστασιν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁρίστε.

Σ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ. (Συνήγορος). Ἡ Ἐπανάστασις ἀπηύθυνε προκήρυξιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὸν Βασιλέα, τὸν Διάδοχον καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ περιέλαβεν εἰς τὴν προκήρυξιν αὐτῆς τέσσαρα κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τοὺς τέσσαρας σκοπούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπέβλεπεν αὐτή. Ἡ προκήρυξις αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸν καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐπαναστάσεως, εἶνε ἀσφαλῶς τὸ Σύνταγμα, εἶνε τὸ συμβόλαιον, τὸ ὁποῖον συνήφθη ἀφ' ἑνὸς μὲν μεταξὺ τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου, ἀφ' ἑτέρου δὲ μεταξὺ τοῦ Λαοῦ. Ἡ Ἐπανάστασις εἶπε, κύριοι, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος θέλω καὶ διατυπῶ τὰς τέσσαρας αὐτὰς ἀξιώσεις: Πρῶτον παραίτησιν τοῦ Βασιλέως χάριν τῆς Πατρίδος ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου, δευτε-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΟΣΟΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ
ΤΟΝ 1ον ΤΟΜΟΝ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ
ΜΕ 50 ΔΡΑΧΜΑΣ ΜΟΝΟΝ
ΠΛΗΡΩΤΕΑΣ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ
ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Ἡ νέα ῥουμανικὴ Κυβέρνησις ἵδρυσεν ὑπουργεῖον Μειονοτήτων καὶ βουλγαρικοί τινες κύκλοι, ἐκφράζοντες τὴν χαρὰν των διὰ τὸ γεγονός, προσθέτουν ὅτι θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ ἐμιμοῦντο τὴν Ρουμανίαν ἡ Νοτιοσλαυΐα καὶ ἡ Ἑλλάς. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς νὰ ἔχωμεν οἱανδήποτε γνώμην. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἐν λόγῳ βουλγαρικοὶ κύκλοι λησμονοῦν ἀκριβῶς κάτι τὸ οὐσιῶδες: Ἡ Ρουμανία ἔχει ἐντὸς τῶν συνόρων της, ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ 18 περίπου ἑκατομμυρίων, ἀρκετὰ ἑκατομμύρια Οὔγγρων, Σουαβῶν καὶ Ρώσσων, ἡ δὲ βουλγαρικὴ μειονότης της εἶνε ἀσήμαντος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας, διὰ τὰς ὁποίας κυρίως ἵδρυσε τὸ ὑφυπουργεῖον, ὑπὸ τὸν κ. Ροδόλφον Μπράντς, ἀνήκοντα καὶ αὐτὸν εἰς τὰς ἐν Τρανσυλβανίᾳ μειονότητας. Ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ ἑξήμισυ περίπου ἑκατομμυρίων, ἔχει μίαν τουρκικὴν μειονότητα εἰς τὴν Δυτικὴν Θρᾴκην μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 250 χιλιάδας καὶ μίαν ἀσήμαντον ἀριθμητικῶς μειονότητα εἰς τὴν Τσαμουργιάν. Πλὴν τούτων εἶνε αἱ ὀλίγαι χιλιάδες τῶν Κουτσοβλάχων τῆς Πίνδου καὶ οἱ Βούλγαροι τῶν βορείων περιφερειῶν, ἀραιότατοι κατόπιν τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Τὸ σύνολον τῶν ἐν Ἑλλάδι μειονοτήτων δὲν φθάνει τὸ ἓν δωδέκατον τοῦ πληθυσμοῦ της, ἐνῷ εἰς τὴν Ρουμανίαν ὑπερβαίνει σημαντικῶς τὸ ἓν ἕκτον. Κατὰ συνέπειαν, οὔτε καμμία ὁμοιότης συνθηκῶν ὑφίσταται εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, οὔτε καμμία σύγκρισις εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ.

* * *

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΛΕΥΡΙΣΜΑ *Δὲν ὑπερβάλλομεν καθόλου χαρακτηρίζοντες τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὡς ἀνατολὴν νέας καὶ μᾶλλον πολιτισμένης περιόδου διὰ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς. Ἀπὸ τῆς σήμερον ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἀτμόπλοια — καὶ τὰ τῆς ἀκτοπλοΐας — θὰ πλευρίζουν εἰς τὰς προκυμαίας καὶ οἱ ἐπιβάται θὰ ἠμποροῦν νὰ ἀποβιβάζωνται χωρὶς τὴν βάρβαρον μεσολάβησιν τῶν λεμβούχων, ἡ ὁποία τόσον ἔχει δυσφημήσει ἕως τώρα τὸν πρῶτον Ἑλληνικὸν λιμένα. Πιστεύομεν, ὅμως, ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ λιμένος θὰ λάβῃ παραλλήλως μέτρα διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ ἄλλη ἐπιδρομή, τῶν ἀχθοφόρων. Μὲ μίαν ῥύθμισιν λογικὴν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποβιβάσεως τῶν ἀποσκευῶν θὰ ἦτο ἀπολύτως δυνατὸν νὰ πραγματοποιῆται αὐτὴ μὲ τάξιν, εὐκοσμίαν καὶ μεθοδικότητα. Ὅ,τι γίνεται εἰς ὅλους τοὺς ξένους λιμένας δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀπολύτως λόγος νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀκατόρθωτον εἰς μόνον τὸν Πειραιᾶ.*

* * *

ΟΧΙ ΔΑ! Εἰς τὸ χθὲς ἀρξάμενον Οἰνολογικὸν Συνέδριον, εἰδικὸς περὶ τὸ ζήτημα γερουσιαστὴς ἐπρότεινε μεταξὺ τῶν ἄλλων, νὰ συνδυασθῇ εἰς τὰ Γυμνάσια ἡ διδασκαλία τῆς φυσικῆς καὶ τῶν στοιχείων τῆς χημείας πρὸς τὴν παροχὴν γνώσεων οἰνοποιΐας. Νομίζομεν, ὅτι εἶνε καλὸν νὰ μὴ ἐκδιώκεται ἀπὸ τὰ διάφορα Συνέδρια τὸ αἴσθημα τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ ἁρμόζοντος, διὰ νὰ μὴ ἀκούωνται παρόμοιαι ὑπερβολαί. Τὰ παιδιὰ εἰς τὸ Γυμνάσιον πρέπει νὰ λαμβάνουν γενικὰς γνώσεις, ἡ δὲ εἰδικὴ διδασκαλία ἑνὸς ὡρισμένου κλάδου, ἐνῷ, ἀφ' ἑνός, δὲν θὰ τὰ ἐφοδιάσῃ μὲ γνώσεις ἀρκετάς, θὰ καταναλώσῃ χρόνον, ὁ ὁποῖος θὰ ἠμποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπωφελέστερον. Ἂν οἱ καπνοπαραγωγοὶ καὶ οἱ ἐλαιοκόμοι καὶ οἱ κτηνοτρόφοι ζητήσουν νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ Γυμνάσια — μὲ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς λογικὴν — στοιχεῖα τοῦ εἰδικοῦ των κλάδου, τότε τὰ Γυμνάσια θὰ μετεβάλλοντο εἰς προμηθευτήρια ἑτεροκλίτου μωσαϊκοῦ πρώτων στοιχείων πρὸς ζημίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

* * *

ΟΙ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ Αἱ συνεταιρικαὶ ὀργανώσεις τῶν σταφιδοπαραγωγῶν διαφόρων περιφερειῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν προπαρασκευαζομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας νομοθετικὴν ἐργασίαν ἐν σχέσει μὲ τὰ σταφιδοπαραγωγικὰ ζητήματα, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγῶν, τοὺς ὁποίους τὰ λαμβα-

Ἐπιφυλλίδες τῆς "Πρωΐας,,

Ἡ Ἀκρόπολις χωρὶς τὴν ἱστορίαν της

Τοῦ κ. Νικ. Καρβούνη

Ἂν εἴμεθα εἰλικρινεῖς, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἰς τὴν οἱανδήποτε στάσιν μας ἀπέναντι τῆς Ἀκροπόλεως μᾶς ἐπηρεάζει καταθλιπτικὰ ἡ ἱστορία της. Καὶ ὄχι μόνον ἡ ἀρχαία, ὄχι μόνον ἡ μεσαιωνική, ὄχι μόνον ἡ νεωτέρα, ἡ μεταξὺ τοῦ καταστρεπτικοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ Μοροζίνι καὶ τῶν ἀγώνων τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν τῆς Ἐλευθερίας ἀπὸ τὸ «κάστρο τῆς Ἀθήνας». Αὐτή, ἐπὶ τέλους, φυσικὸν εἶνε νὰ μᾶς ἐπηρεάζῃ. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνη ἱστορία ποὺ δημιουργεῖται καθημερινῶς διὰ νὰ φορτώσῃ νέας προκαταλήψεις εἰς τὴν φαντασίαν ἐκείνων, ποὺ σκέπτονται καὶ κρίνουν μὲ τὰς ἐντυπώσεις τῶν ἄλλων; Ὁ Ρενὰν ἔκαμε τὴν προσευχήν του ἐπάνω εἰς τὸν βράχον αὐτὸν χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ καθαρθῇ ἀπὸ τὰς γοτθικάς του «κακωσύνας». Κάποιος διάσημος συγγραφεύς, καθὼς ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ, μόλις ἀντίκρυσε τὴν Ἀκρόπολιν πέραν ἀπὸ τὸν ὦμον τοῦ σωφφέρ, ἀνεφώνησεν «ἆ!» εἰς τὴν μητρικήν του γλῶσσαν καὶ ἔσπευσε νὰ κάμῃ καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν γνωριμίαν της, ἀφοῦ ἐτακτοποιήθη πρῶτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του. Ἄλλος πατρίκιος τῆς τουριστικῆς εὐγενείας ἀνέβηκεν εἰς τὸν Ἱερὸν Βράχον, μὲ ὅλας του τὰς ἀποσκευάς, πρὶν ἀκόμη μεταβῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του, καὶ μάλιστα ἐνῷ ἦτο ἡ ὥρα τοῦ τσαγιοῦ.... Καὶ δὲν ὑπάρχει Συνέδριον, Διάσκεψις, ἐπίσημος ξένος, ποὺ νὰ μὴν ὁδηγηθῇ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν διὰ νὰ πληροφορηθῇ, μὲ κάθε δυνατὴν λεπτομέρειαν, ποῦ ἦτο τὸ ἀρχαῖον Πελαργικὸν ἢ Πελασγικόν, πότε ἐκτίσθη ὁ τετράστυλος καὶ ἀμφιπρόστυλος Ἰωνικὸς ναὸς τῆς Ἀπτέρου Νίκης, ποῦ ἔκειτο τὸ Ἑκατόμπεδον, τοῦ ὁποίου μία πλευρὰ ἔκρυπτεν ἐντελῶς τὰς Καρυάτιδας, πῶς ὁ Παρθενὼν κτλ. κτλ. κτλ. Καὶ μόνον ἕνας Ἀσιάτης — βάρβαρος, βέβαια, ὅσον καὶ ἂν ἡ καλή μας μόρφωσις ἀπαιτῇ νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι γράφει ποιήματα — ὁ Ταγκόρ, ἀγόμενος ἐπὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἀπὸ τοὺς καλοπροαιρέτους ξεναγούς του, τοὺς διέφυγε καὶ ἐξηφανίσθη εἰς ἕναν δρομᾶκον σκιερόν, πρὸς τ' Ἀναφιώτικα, ἀδιαφορήσας δι' ὅλην τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν, ῥιψοκινδυνεύσας τὴν φήμην του καὶ διακόψας τὴν ἀδιάσπαστον ἕως τότε συνέχειαν τῆς παγίας, ξένων καὶ ἐγχωρίων, ἐκστάσεως, ἐμπρὸς εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν βράχον.

Ἀλλὰ μήπως ἡ ἱστορία, μήπως τὸ σέβας τόσων γενεῶν πρὸς ὅ,τι ἀντιπροσωπεύει ἡ Ἀκρόπολις μέσα εἰς τὴν πνευματικὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἐξέλιξιν δὲν ἀποτελοῦν καὶ αὐτὰ μίαν πραγματικότητα ζωντανήν, ποὺ δὲν μᾶς εἶνε δυνατόν, ἀλλ' οὔτε καὶ μᾶς ἐπιτρέπεται, νὰ τὴν ἀγνοήσωμεν; Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὄχι; Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶν' ἐκεῖ. Θὰ ἔπρεπε πρῶτα νὰ λησμονήσωμεν, διὰ μίαν στιγμήν, ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν· θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπορρίψωμεν κάθε τι ποὺ μᾶς ἐφόρτωσαν τὰ διαβάσματά μας, ἡ ὁμαδικὴ σκέψις ποὺ παρασύρει τὰς «διανουμένας» μάζας εἰς μίαν ὁμοιομορφίαν στάσεως ἀπέναντι τοῦ φαινομένου αὐτοῦ, διὰ νὰ ἴδουμε τί θὰ μᾶς ἔλεγεν ἡ Ἀκρόπολις, ὅπως εἶνε, χωρὶς τὴν ἱστορίαν της. Θὰ ἦτο, ἴσως, αὐτὸς ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ τὴν ἐννοήσωμεν — ἢ διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὸν ἑαυτόν μας, ποὺ εἶνε ἀκόμη περισσότερον ἐνδιαφέρον.

Καὶ θὰ ἦτο ἀκόμη προτιμότερον ἂν ἠμπορούσαμεν νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ἡ Ἀκρόπολις ἦτο ἕνας βράχος ξερός, χωρὶς ἴχνος ἀρχαίων μνημείων, χωρὶς τίποτε, τίποτε ἀπολύτως ποὺ νὰ ὁμιλῇ περὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς καλῆς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἐποχῆς. Ἕνας βράχος — ὁ γνωριμώτατος βράχος τῶν Ἀθηνῶν — χωρὶς Παρθενῶνα, χωρὶς Προπύλαια, χωρὶς τείχη, μέσα εἰς τὸ Ἀττικὸν πεδίον. Θ' ἀπέμενε πάντοτε ὅ,τι δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅ,τι ἐσυνηθίσαμεν νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν μηχανικῶς: ἡ ἁρμονικὴ τοποθεσία του μέσα εἰς τὸ καλλίγραμμον πλαίσιον τοῦ Ἀττικοῦ λεκανοπεδίου. Τί θὰ μᾶς ἔλεγεν αὐτό, χωρὶς τὴν ἱστορίαν; Δηλαδή, πῶς θὰ τὸν ἐχρησιμοποιούσαμεν ἡμεῖς αὐτὸν τὸν βράχον;

Ἂς μὲ συγχωρήσουν ἡ Παλλὰς Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Μπαίντεκερ. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι βλέπω πολυώροφα ξενοδοχεῖα μὲ βεράντες, «κέντρα ἀναψυχῆς» διὰ τὴν «καλὴν» κοινωνίαν καὶ ἄλλα λαϊκώτερα — ἴσως καὶ κανένα Καζῖνο, διὰ τὴν προσέλκυσιν ξένων...

* * *

Ἂς ζητήσωμεν τώρα τὴν συνδρομὴν ἑνὸς γνησιωτάτου Ἀθηναίου διὰ νὰ συνηθίσωμεν εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ Ἀκρόπολις ἠμποροῦσε νὰ εἶνε καὶ διαφορετική. Αὐτὸ θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ διὰ νὰ ξεφορτωθοῦμε καὶ ἀπὸ τὴν ἀττικὴν ἀκόμη παράδοσιν — ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις — διὰ νὰ τὴν ἀντικρύσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνεπηρέαστοι. Ἔχομεν τὸν γηραιὸν Πλάτωνα, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν «Κριτίαν» του, ὅπου ὁμιλεῖ περὶ τῆς Ἀτλαντίδος — τῆς μεγάλης νήσου ποὺ κατεποντίσθη εἰς τὸν ὠκεανὸν εἰς κάποιαν καταστρεπτικὴν ἀναταραχὴν τοῦ φλοιοῦ τοῦ πλανήτου μας, λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἀκρόπολις τότε δὲν ἦτο καθόλου ὅπως εἶνε σήμερον. Εἰς μίαν καὶ μόνην νύκτα φοβερὰ νεροποντὴ παρέσυρε τὰ χώματα ποὺ τὴν ἐσκέπαζαν καὶ τὴν ἀφῆκε γυμνὴν καὶ γλυμμένην μέσα εἰς σεισμούς, κατὰ τὴν μεγάλην πλημμύραν, ποὺ ἦτο ἡ τρίτη πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Δευκαλίωνος. Πρίν, εἰς ἄλλην ἐποχήν, τόσην ἔκτασιν εἶχεν ἡ Ἀκρόπολις, ὥστε ἔφθανεν ἕως τὸν Ἠριδανὸν καὶ ἕως τὸν Ἰλισσόν, περιελάμβανε τὴν Πνύκα καὶ εἶχε σύνορον τὸν Λυκαβηττὸν κατὰ τὴν πλαγιάν του ποὺ ἀντικρύζει τὴν Πνύκα. Ἦτο σκεπασμένη ἀπὸ χῶμα παχὺ καί, ἐξαιρέσει ὀλίγων μερῶν της, παρουσίαζεν εἰς τὴν κορυφήν της ἕνα ὁμαλὸν ὀροπέδιον. Ἡ πλαγιές της ἐκατοικοῦντο ἀπὸ τεχνίτας καὶ γεωργούς, ποὺ ἐκαλλιεργοῦσαν τὰ γειτονικὰ χωράφια. Εἰς τὴν κορυφήν, ἡ τάξις τῶν πολεμιστῶν ἐκατοικοῦσε χωριστά, τριγύρω ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἡφαίστου ἀφοῦ ἐπεριτριγύρισε τὸ σημεῖον ἐκεῖνο μ' ἕναν φράκτην, ὅπως μιὰ οἰκογένεια περιμανδρώνει τὸ περιβόλι της. Αὐτοὶ οἱ πολεμισταὶ ἐκατοικοῦσαν πρὸς βορρᾶν μέσα εἰς σπίτια κοινά. Εἶχαν αἰθούσας μεγάλας, ὅπου, τὸν χειμῶνα, ἐγευμάτιζαν μαζί. Εἶχαν ὅλα ὅσα ἀπαιτεῖ ἡ κοινοβιακὴ ζωή, κατοικίας καὶ ναούς, ἐκτὸς ἀπὸ χρυσάφι καὶ ἀσῆμι, διότι δὲν τὰ μετεχειρίζοντο. Εἰς τὸ μέσον μεταξὺ τῆς χλιδῆς καὶ τῆς πτωχείας, ἐκατοικοῦσαν μέσα εἰς οἰκήματα εὐπρεπῆ, ὅπου ἐγήρασκαν αὐτοὶ καὶ τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν των καὶ τὰ ὁποῖα ἄφιναν, τὰ ἴδια ἀκριβῶς, ὡς κληρονομίαν εἰς παιδιά, ποὺ ἔμοιαζαν πάντοτε μὲ τοὺς γονεῖς των. Τὴν νοτίαν πλαγιὰν τῆς Ἀκροπόλεως τὴν εἶχαν διὰ τοὺς κήπους των, τὰ γυμναστήριά των, τὰ κοινὰ ἑστιατόρια, τὰ ὁποῖα δὲν τὰ ἐχρησιμοποιοῦσαν τὸ καλοκαῖρι. Εἰς τὸ μέρος, ὅπου εὑρίσκεται τώρα ἡ σημερινὴ Ἀκρόπολις, ἦτο μία πηγή. Ἀφότου

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

νόμενα μέτρα πρόκειται δῆθεν νὰ προστατεύσουν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ συνεχίσῃ αὐτὴν τὴν τακτικὴν τῶν βεβιασμένων μέτρων, ὅταν μάλιστα οἱ ἐνδιαφερόμενοι παραγωγοὶ διαφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν ἀποτελεσματικότητά των.

Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ὀσφρανθεὶς κακὰ ἀποτελέσματα διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, ὁρισθείσας ἀρχικῶς διὰ τὴν 5ην Μαΐου, ἀνήγγειλε σταφιδικὰ νομοσχέδια διὰ νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Σ.Ο., ἀναμένων καλυτέρας στιγμὰς ποὺ δὲν πρόκειται νὰ ἔλθουν.

Θὰ ἦτο τόσον λογικὸν νὰ ἐκλεγῇ τὸ νέον Συμβούλιον καὶ νὰ συζητηθοῦν ἀπὸ κοινοῦ τὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, ὥστε οὐδόλως συγκαλύπτεται ἡ προσπάθεια ματαιώσεως ἑνὸς δυσαρέστου ἀποτελέσματος τῶν ἐν λόγῳ ἐκλογῶν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΙΓΝΙΤΗΣ Ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λιγνίτου ἀπὸ διάφορα φορολογικὰ βάρη δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ δώσῃ μίαν σοβαρὰν ὤθησιν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς χρησιμοποιήσεώς του. Ὁ ἑλληνικὸς λιγνίτης εἶνε πτωχότερος ἄλλων εἰς θερμίδας καὶ ἄλλα συστατικά, δὲν κατωρθώθη δὲ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπαρκῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου, ὁπότε ἡ ἔλλειψις γαιανθράκων ἐξώθει εἰς ἀναζήτησιν ἄλλης καυσίμου ὕλης. Τοῦτο δὲν σημαίνει, ἐν τούτοις, ὅτι, ἂν τὸ ζήτημα ἐμελετᾶτο σοβαρώτερον, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ τρόπος καλυτέρας ἀποδόσεως. Οἱ ἰδιοκτῆται λιγνιτωρυχείων ἐκμεταλλεύονται ὅπως δύνανται τὰ ὀρυχεῖά των, ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ μελετήσουν τὸ ζήτημα ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἐνδιαφέρον της καὶ ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ πεδίου, πρὸς καθοδήγησιν τῶν παραγωγῶν.

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ Ἡ σκέψις περὶ ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τῶν φαρμάκων πρέπει ταχέως νὰ μεταφρασθῇ εἰς ἀπόφασιν. Ἡ τιμή των εἶνε δυσβάστακτος διὰ τὰ ἰσχνότερα βαλάντια, ποὺ εἶνε καὶ τὰ περισσότερα, ἐξ ἄλλου δὲ εἶνε ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ περικοπή της θ' ἀφήσῃ πάλιν ἐπαρκέστατον κέρδος εἰς τοὺς φαρμακοποιούς. Ἰδίως αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων σπεσιαλιτὲ εἶναι συχνότατα ἀπαγορευτικαὶ διὰ τὰς λαϊκὰς μάζας, διὰ τὰς ὁποίας, βέβαια, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραγγέλλωνται ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς μόνον τὰ φθηνὰ φάρμακα, ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς εἶνε ὁ ἴδιος ὑπὸ πᾶσαν οἰκονομικὴν κατάστασιν.

ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΟΣ Τὸ Τμῆμα τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας διέταξε τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων, τὴν Ποδοσφαιρικὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ ἐν γένει τὰς διαφόρους ἀθλητικὰς ὀργανώσεις νὰ ὑποβάλουν ἔκθεσιν τῶν οἰκονομικῶν των, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν των καὶ ἄλλα σχετικὰ στοιχεῖα, προκειμένου νὰ ἐνεργηθῇ ἔλεγχος γενικὸς ἐπὶ τῆς λειτουργίας των. Ὁ ἔλεγχος αὐτὸς εἶχε γίνει πλέον ἀναγκαιότατος, θὰ ἦτο δὲ εὐτύχημα ἐὰν ἐσυστηματοποιεῖτο εἰς τὸ μέλλον, οὕτως ὥστε νὰ εἶνε διαρκής. Τὰ πρῶτα ποὺ θὰ εἶχαν νὰ κερδίσουν θὰ ἦσαν τὰ ἀθλητικὰ σωματεῖα.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Εἰς χθεσινὴν πολιτικὴν ἀγόρευσίν του, ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται εἰς τὰς κυβερνήσεις, διὰ λόγους μᾶλλον δημαγωγικοὺς ἢ πραγματικούς. Ἡ ἀγόρευσις αὐτὴ τοῦ κ. Λαβὰλ θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ ἰδιαιτέρως χρήσιμον μάθημα διὰ τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργόν, ἡ κυβέρνησις τοῦ ὁποίου ἔχει ὑπερμέτρως ἐξογκώσει τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χώρας μὲ δαπάνας ἐν πολλοῖς ἀδικαιολογήτους. Ὅταν ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις στηριζομένη, ὡς γνωστόν, εἰς διάφορα κόμματα καὶ ὁμάδας — μειονέκτημα τὸ ὁποῖον τόσον συχνὰ ἔχει χρησιμοποιήσει ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς ἔξαρσιν, καὶ ἀντιδιαστολήν, τῆς ἰδικῆς του ὁμογενοῦς καὶ ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως — ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ὁμολογῇ, διὰ τοῦ προέδρου της, μίαν κατάστασιν θλιβερὰν ἡ ὁποία πρέπει νὰ σταματήσῃ, διατὶ τάχα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ὁποίας δὲν εἶνε οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦ Γαλλικοῦ, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ μαθήματος; Καὶ τί θὰ εἶχε νὰ φοβηθῇ ἡ κυβέρνησις Βενιζέλου, διαθέτουσα, τὴν ἣν διαθέτει ὀγκώδη πλειοψηφίαν; Ἀλλὰ τὰ μαθήματα, ἀτυχῶς, δίδονται μόνον εἰς ὅσους θέλουν νὰ τ' ἀκούσουν. Οὐδείς, οὐδενὸς μὴ θέλοντος, διδάσκαλος.

Ὀργὴ

Τὸ λυπήθηκες, λοιπόν, πολὺ ἐκεῖνο τὸ βαζάκι, Λιλή, καὶ τὸ λυπήθηκα κι' ἐγώ, ὅταν μ' ἕνα ὠργισμένο κίνημα τὸ πέταξα κάτω καὶ τὸ εἶδα συντρίμμια τόσο μικρούλικα, ποὺ δὲν ἔδιδαν πιὰ τίποτε ἀπὸ τὴν παληά του μορφή. Ἀλλά, ἔπρεπε νὰ σπάσῃ!

Ἡ μεγαλύτερη χρησιμότης τῶν κομψῶν αὐτῶν πραγμάτων, δὲν εἶνε ὅταν μᾶς στολίζουν τὸ σπίτι μας, κι' ἡ μεγαλύτερη ὑπηρεσία ποὺ μᾶς προσφέρουν ὅλα τὰ χρήσιμα εὔθραυστα σκεύη, δὲν εἶνε ἡ πρακτική των χρησιμοποίησις παρὰ ὅταν μᾶς δίδουν, ἄθῳα αὐτὰ θύματα, μιὰ διέξοδο σὲ μιὰ στιγμὴ ὀργῆς ἢ νεύρων, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ δημιουργήσουν θύματα μεγαλύτερα.

Εἴπαμε πικρὰ λόγια, Λιλή, τόσο πικρὰ καὶ τόσο ὠργισμένα, ποὺ ἀντὶ τῶν μικρῶν κομματιῶν τῆς πολύτιμης πορσελλάνας, ἀπάνω στὸ χαλί, θὰ ἦταν τώρα κομμάτια ἡ ἀγάπη μας. Κι' ἡ ἀγάπη σπάζει εὐκολώτερα, κι' ἂν κολλήσῃ, φαίνονται πιὸ πολὺ τὰ σημάδια τοῦ σπασίματος.

Ἡ ὀργὴ δὲν εἶνε ἄσχημο πρᾶγμα, γιατὶ τονώνει ἴσως τὰ χαλαρωμένα νεῦρα καὶ ξαναχαλυβδώνει τὰ αἰσθήματα, ἀλλὰ εἶνε πρᾶγμα ἄτοπο, ὅταν ἐκδηλώνεται μὲ πικρὰ λόγια, καὶ ἰδίως μὲ πειρακτικὰ λόγια. Ἡ πικράδα σβύνει. Τὸ πείραγμα μένει.

Καὶ τότε, ὅσο κι' ἂν δοθοῦν τὰ χέρια κι' ὅσο κι' ἂν θελήσῃ κανεὶς νὰ ξεχάσῃ, ἡ προσβεβλημένη φιλαυτία κι' ἡ περηφάνεια μας, μᾶς τὸ ξαναθυμίζουν διαρκῶς, καὶ μᾶς ὀρθώνουν ἐχθρικά.

Μὴν τὸ κλαῖς τὸ βαζάκι, Λιλή. Θ' ἀγοράσουμε κι' ἄλλα, καὶ θὰ τὰ ξανασπάσουμε. Μὰ τὴν ἀγάπη, μὲ τίποτε δὲν τὴν ξαναγοράζουμε πιά.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἑλληνορρωσσικὴ Ἕνωσις

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην καὶ ὥραν 9 μ. μ. θὰ γίνῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγαθουπόλεως 4, οἰκίαν Ρινοπούλου σύσκεψις τῆς Ἑλληνορωσσικῆς Ἑνώσεως «Ἑστία», ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὸ ἔργον αὐτῆς.

Ἡ ἑκατέτειος τοῦ μονόκλ

Τὰ γαλλικὰ περιοδικὰ μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι ἐφέτος συμπληροῦνται ἑκατὸν χρόνια ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ καθιερώθη ἡ μόδα τοῦ μονόκλ. Λέγουν μάλιστα ὅτι θὰ γίνῃ καὶ κάποια σχετικὴ ἑορτὴ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατετείου εἰς τὸ Παρίσι. Ἕνα γερμανικὸν περιοδικὸν ἐν τούτοις παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι τὸ μονόκλ ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Γερμανίαν πρὸ 250 ἐτῶν. Τὸ ἐφόρεσεν ὁ βαρῶνος Φίλιππος φὸν Στός, ὅστις, μολονότι γερμανικῆς καταγωγῆς, εἰργάζετο ὡς Ἄγγλος πράκτωρ εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἦτο ἕνας ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων συλλεκτῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων τῆς ἐποχῆς του. Ἔτσι μανθάνομεν ὅτι ὁ πρῶτος ἄνδρας, ποὺ ἐφόρεσε τὸν μονύελον δὲν ἦτο δανδῆς, ἀλλὰ ἕνας σεβαρώτατος ἄνθρωπος, φιλότεχνος, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποίησε τὸ μονόκλ ἀπὸ ἀνάγκην καὶ ὄχι πρὸς ἐπίδειξιν. Τὸ παράδοξον εἶνε ὅτι αἱ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἐμιμήθησαν τὸ ντύσιμο τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐφόρεσαν γραβάτες, κολλάρα, ἀκόμη καὶ πανταλόνια, δὲν ἐπεχείρησαν ποτὲ νὰ οἰκειοποιηθοῦν καὶ τὸ ἐλάχιστα πρακτικὸν αὐτὸ ἐξάρτημα.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΩΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ
Δρᾶμα ὡραιότατον μὲ δυνατὴν πλοκὴν καὶ σκηνικὸν πλοῦτον
ΕΡΩΤΕΣ ΑΝΤΙΖΗΛΙΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΙΝΤΕΑΛ
ΤΙΜΑΙ: 15—20
ΔΕΟ

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Ἡ φιλανθρωπία, ποὺ κρύπτει κάποτε κάτω ἀπὸ τὴν μάσκα της καὶ αἰσθήματα ὀλιγώτερον φιλάνθρωπα, ὅπως τὴν περιέργειαν, κάποιαν διάθεσιν κακογλωσσιᾶς ἢ κριτικῆς, ἂν καὶ συχνὰ τὰ δύο δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἕνα, ἔκαμε προχθὲς νὰ τρέξῃ διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς «Στέγης» εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὅλην τὴν Ἀθήνα, δικαία ἀμοιβὴ τῶν τόσων κόπων τῶν ἐρασιτεχνῶν μας. Ἀλλ' ὅλα τὰ μὴ φιλάνθρωπα αἰσθήματα ὑπεχώρησαν πρὸ τῆς ἐπιτυχίας! κανὲν παράπονον ἐναντίον τῶν «ἀστέρων», ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ κανένα ἐναντίον τῶν τρεξάντων. Ἐνθουσιάσθησαν, ἐχειροκρότησαν, «ἐμπιζάρησαν», τὸ ὡραῖον φῦλον ἐνεφανίσθη ἔξωμον καὶ ὡραῖον, καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἔκαμε τὴν τόσην μεγάλην αὐτὴν θυσίαν διὰ τοὺς Ἀθηναίους, ἐφόρεσεν ἔνδυμα ἐπίσημον.

* * *

Τὴν ἀνυπομονησίαν μας ἔκαμε ἀκόμη μεγαλυτέραν ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ὀρχήστρας. Ἐνομίζαμεν ὅτι δὲν θὰ ἐτελείωνε ποτέ! Ἀλλ' ἀνασηκώνεται μιὰ γωνιὰ τῆς αὐλαίας καὶ ἐμφανίζονται εἰς τὸ προσκήνιον ἡ πλέον χαριτωμένη ταξιθέτρια — μαῦρο φόρεμα ἄσπρη ποδίτσα καὶ «μπονὲ» — ἡ κ. Στεφ. Πεσμαζόγλου, ἕνας πυροσβέστης, μᾶλλον καμωμένος διὰ νὰ...ἀνάβῃ φωτιές, ὁ κ. Ἀντ. Φωκᾶς. Ὁ πρόλογος τῶν γεμᾶτος φρεσκάδα, μπρίο, ἐξυπνάδα! Ἀκούονται ὅμως οἱ πρῶτοι ρυθμοὶ τοῦ «βάλς» καὶ δυστυχῶς τρέπονται εἰς φυγήν! Ἡ σκηνὴ τώρα εἶναι ἕνα περιβόλι. Κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα του μὲ κίτρινα κρινολῖνα καὶ μὲ ὡραίαν φωνὴν ἡ κ. Ναντὶν Τσαλδάρη μᾶς λέγει τὸ ὄνειρόν της. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐνσαρκώνεται, καὶ δύο ζεύγη ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς τοῦ Τομὲ χορεύουν ἕνα βάλς... ὀνειρῶδες. Εἶναι αἱ δ. Λάμπρου καὶ Καραϊσκάκη, μετὰ τῶν κ. κ. Μπότη καὶ Ἀρβανιτίδη.

* * *

Κιθάρες καὶ τραγούδια μᾶς μεταφέρουν εἰς τὴν χώραν τῆς Καρμέν, ὅπου ἂν δὲν εὕρωμεν τὴν ἰδίαν, εὕρομεν ὅμως ἐπικίνδυνον ἀντίπαλόν της τὴν δ. Πέρλυ Ἀναστασιάδου. Πόσα χαρίσματα δὲν ἐπέδειξεν εἰς τὸ «ταγκὸ» μὲ τὸν ἀδελφόν της. Σωστὴ «πέρλα» ὅπως μᾶς εἶπεν ἡ ταξιθέτρια τοῦ προλόγου. Τί ἄλλο νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς. Ἀνοίγομεν μόνον παράγραφον ἰδιαιτέραν διὰ τὴν κ. Χέμπερλαϊν, ἡ ὁποία ἐνεψύχωσε τὸ «σκέτς» αὐτὸ καὶ τοῦ ἔδωκε τόσον χρῶμα μὲ τὴν ὡραίαν της φωνήν.

* * *

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ θέατρον «σοβαρόν». Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ Μεριμὲ ἔγραψεν τὸν ρόλον τῆς Περικιὸλ τοῦ «Καρός» διὰ τὴν κ. Ναντὶν Τσαλδάρη. Πότε γοητευτική, πότε εὔστροφος, ἀνυπόφορος κάποτε, ὅπως τὸ θέλει ὁ ρόλος, ἔκαμε τὸν Δὸν Ἀνδρές, ντὲ Ριβέρα, τὸν κ. Ὀκάφρεϋ, ἐν τῷ προκειμένῳ νὰ υἱοθετήσῃ πρὶν ἀπὸ τὸν Μουσσολίνι τὸ δόγμα τοῦ «Βίβερε Περικολοσαμέντε». Κατεχειροκροτήθησαν ἀμφότεροι, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ «παρτενάιρ» των, κ. Φωκᾶς, ὁ κ. Τύρκ, ὁ κ. Σινιόσογλους. Ὁ τελευταῖος ἰδίως ὡς ἐπίσκοπος ἀπεκόμισε ἕνα πραγματικὸ «συξέ». Τώρα ἐὰν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ αὐτοκινήτου μερικοὶ διατείνονται ὅτι τὰ «καρός» ἀποτελοῦν κάποιον ἀναχρονισμόν, ἂς τοὺς ἀφήσωμεν νὰ λέγουν!

* * *

Τὸ δεύτερον μέρος ἐσημείωσε τὸν θρίαμβον τῆς...πυτζάμας! Ἦσαν δύο, χαριτωμέναι, ὅσον καὶ ἐκεῖναι ὅπου τὰς ἐφοροῦσαν. Ἡ μία μοδέρνα, ὑπεραντλαντική, σωστὸς κυκλὼν παρασύρων τὰ πάντα! Ἡ δ. Τύρκ, σφυρίζει, χορεύει, τραγουδεῖ, μὲ τὸ ἴδιο «ἄντραίν» καὶ.... δὲν κουράζεται ποτέ. Ἡ ἄλλη, παρ' ὅλον της τὸν Παριζιανισμόν, «βέρρα» Ἀθηναΐα καὶ...κουτσομπόλα! Ἴσως νὰ διαφέρῃ ὀλίγον ἀπὸ τὰς ἄλλας ἀδελφάς της: εἰς τὸ ὅτι τὸ κουτσομπολιό της ἦτο ἀνώδυνον, χωρὶς κακίαν καὶ ἔμμετρον. Ἡ κ. Στεφ. Πεσμαζόγλου ἀπαγγέλλει τὰ τετράστιχα, μὲ ἀφέλειαν καὶ μὲ πολλὴν «assurance» ἀκόμη καὶ ὅταν τῆς τὰ φέρουν τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ...κακογραμμένα! Τὸ ρεφραὶν μᾶς ἔκαμε πράγματι μαζὶ μὲ τὴν ἰδίαν νὰ ἰδῶμεν τὴν ζωὴν «αν ρόζ» ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

* * *

Ἀλλὰ ὁ κομψὸς καταστηματάρχης, πρόκειται περὶ καταστήματος κουκλῶν, ἔχει νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ καὶ ἄλλα στολίδια τοῦ καταστήματός του. Ἕνα γκρούπ χαριτωμένων Ὀλλανδῶν μὲ τὴν δ. Ταμπακοπούλου ἄφθαστον εἰς χάριν καὶ χορευτικὴν ἀπόδοσιν μαζὶ μὲ τὴν χαριτωμένην δ. Ν. Ἠσαΐα καὶ τὸν ἐπιτυχέστατον κ. Δεσύλλαν, ἕνα παλῃάτσον ἀμίμητον, ἀφοῦ τὸν ὑποδύεται ὁ κ. Φωκᾶς, μιὰν κομψὴν Παριζιάνα, τὴν δ. Μπέμπη, μιὰν ὡραίαν κοῦκλαν τῆς βιτρίνας, τὴν δ. Ποσειδῶνος, τὴν κούκλα «Kiss-Kiss», κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο ρὸζ καπέλλο τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἡ δ. Φαρμάκη, τὴν κούκλα ποὺ ψαρεύει....καρδιές, τὴν δ. Γεν. Μπραγιόν, ἢ Κα Χ.Χ.Χ., τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισαν ὅλοι καὶ κατεχειροκρότησαν. Ἡ δ. Ι. Καρακάλου, εἰς τὸν ρόλον τῆς γρηᾶς, ἔκαμαν νὰ ξεσπάσῃ ἡ αἴθουσα σὲ γέλοια καὶ χειροκροτήματα. Ἕνας κοῦκλος ἀριστοκράτης, μᾶς ὡμίλησε — σὰν Ἕλλην ἀριστοκράτης — γαλλικὰ καὶ ἀγγλικά, ἐχόρευσεν ὑπερμοδέρνους χοροὺς καὶ τὰ «μίκη-μάους» ἔσυραν τὴν αὐλαίαν διὰ νὰ τελειώσῃ ἡ ὡραία αὐτὴ ἑορτή.

Ὁ μπλαζέ

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Τὴν συνήθη ἐπιτυχίαν ἐσημείωσαν χθὲς αἱ ἱπποδρομίαι. Αἱ ἀποδόσεις, πλὴν ἐλαχίστων, ἦσαν περιωρισμέναι, δεδομένου ὅτι ἐνίκησαν τὰ φαβορὶ μᾶλλον. Ὁ πολὺς «Χαλὴμ» ἦλθε τρίτος. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἐνίκησε τὸν «Ράντι» πρὸ ἡμερῶν μὲ ὀλιγώτερα βάρη, ἤδη δὲ ἐνίκησεν αὐτὸν μὲ 6 ½ κιλὰ βαρύτερος. Συνεπῶς ἡ νίκη του ἐκείνη φαίνεται ἐκ τῶν γεγονότων ὅτι ἦτο ἀπολύτως δικαιολογημένη. Τὰ σύνθετα ἀπέδωσαν τὸ μὲν πρῶτον «Γκὶφτ-ὄφ-Σόνγκ»—«Μερσάντ» 2227 εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ 938 εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὸ δεύτερον «Καχτὰν»—«Βλάμης» 174 εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ 98 εἰς τὴν πλατεῖαν. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν πρώτην ἱπποδρομίαν, ἑλληνικῶν μιγάδων, ἀποστ. 1200 μ., ἐνίκησεν ὁ «Κούκις» τοῦ κ. Ἀλευρᾶ μὲ τὸν Ρέψικ (12—11), δεύτερος ὁ «Νταῆς» τοῦ κ. Μπόταση (12).

Εἰς τὴν δευτέραν, ἀγγλικῶν καὶ ἑλληνικῶν καθαροαίμων, ἀποστ. 1400 μ., ἐνίκησεν ἡ «Γκὶφτ ὄφ Σόνγκ» τοῦ κ. Α. Λάσκαρη μὲ τὸν Σταυρινὸν (70—17), δευτέρα ἡ «Πιπίνα» τῆς κ. Οἰκονόμου (12).

Εἰς τὴν τρίτην, ἀραβικῶν, ἀποστ. 1800 μ., ἐνίκησεν ὁ σταῦλος τοῦ κ. Δ. Οἰκονόμου διὰ τοῦ «Μερσάντ» μὲ τὸν Βαλλιᾶνον (57—49), δεύτερος ὁ «Ἄμπου Νταλὰλ» τῆς κ. Καλβοκορέση (23— καὶ τρίτος ὁ «Χαλὴμ» τοῦ κ. Παπαμιχάλη (64).

Εἰς τὴν τετάρτην, στρατιωτικὴν μὲ ἀναβάτας ἀνθυπιλάρχους, ἀποστ. 1800 μ., ἐνίκησεν ἡ «Ἄγκυρα» μὲ τὸν κ. Γ. Μαρίνην (23—11), δευτέρα ἡ «Σόνια» μὲ τὸν κ. Κόρακαν (12) καὶ τρίτος ὁ «Σπερχειὸς» μὲ τὸν κ. Συρμόπουλον (13).

Εἰς τὴν πέμπτην, ἀγγλικῶν, ἀποστ. 1600 μ., ἐνίκησεν ἡ «Ροζμπὲλ» τοῦ κ. Ρὴς μὲ τὸν Ἀνδρέαν (21—13), δευτέρα ἡ «Λὰ Κάϊγ» τοῦ κ. Ζαρίφη (18) καὶ τρίτη ἡ «Μποχάρα» τοῦ κ. Πωλο-

Εἰς τὴν ἕκτην, ἀραβικῶν, ἀραβικῶν, ἀποστ. 1600 μ., ἐνίκησεν ὁ σταῦλος τῶν κ.κ. Σατίλα καὶ Βυρίδη διὰ τοῦ «Καχτὰν» μὲ τὸν Ἐντ (13—14), δεύτερος ὁ «Σαρλὸ» τοῦ κ. Πετροπούλου (16) καὶ τρίτος τὸ «Ἀγόρι» τοῦ κ. Γαβριηλίδη (15).

Εἰς τὴν ἑβδόμην, ἑλληνικῶν μιγάδων, ἀποστ. 1400 μ., ἐνίκησεν ὁ «Βλάμης» τοῦ κ. Λούβαρη μὲ τὸν Σταυρινὸν (25—15), δευτέρα ἡ «Βραδυνὴ» τῆς κ. Καλογερέα.

Θεατρικὰ

Οἱ συγγραφεῖς τῆς περυσινῆς ἐπιτυχίας «Μέσα Ὅλοι» κ. κ. Μεταξᾶς καὶ Νικολαΐδης συνειργάσθησαν ἐφέτος μὲ τοὺς κ. κ. Ἀσημακόπουλον καὶ Γιαννουκάκην.

—Ἡ ἐπιθεώρησις τὴν ὁποίαν ἑτοίμασαν φέρει τὸν τίτλον «Ὅλα Μέσα», θὰ παιχθῇ δὲ εἰς τὸ Θέατρον τοῦ Λαοῦ ἀπὸ ἀρτιώτατον θίασον μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γνωστὸν κωμικὸν κ. Τηλέμαχον Λεπενιώτην.

—Εἰς τὸ θέατρον Παπαϊωάννου ἐξακολουθεῖ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν τὸ «Παντρεύω τὰ Κορίτσια μου».

—Τὴν Πέμπτην ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης ὁ δραματικὸς θίασος τοῦ κ. Αἰμ. Βεάκη μὲ τὸν «Πατέρα τοῦ Στρίμπεργκ».

—Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του ὁ θίασος Δράμαλη εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη μὲ τὴν «Βενζίνα παρακαλῶ».

—Ἐξακολουθεῖ μὲ ἐπιτυχίαν εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἡ κωμῳδία «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει».

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Ἀποκοῦμαι

Τὸ σπλαχνικὸ δόσ' μου χεράκι σου
μονάχο βιός καὶ θησαυρό μου.
Καὶ μὴ μ' ἀφίνῃς τώρα μόνο μου,
καὶ μὴν τραβιέσαι ἀπ' τὸ πλευρό μου
—Τώρα στὸ γύρισμα τοῦ δρόμου—
τώρα ποὺ φάνηκε τὸ ψήλωμα
ποὔχουν στημένο τὸ Σταυρό μου.

Ν. Πετμεζᾶς Λαύρας.

Δεξίωσις

Σήμερον Δευτέραν 4ην τρέχ. καὶ ὥραν 10ην μ. μ. ἡ Λέσχη Καλλιτεχνῶν «Ἀτελιὲ» θὰ δεξιωθῇ τὰ μέλη τῆς Ἰταλικῆς Ἑβδομάδος. Παρακαλοῦνται θερμῶς τὰ μέλη αὐτῆς ὅπως παρευρεθοῦν κατὰ τὴν ἀνωτέρω δεξίωσιν. Ἔνδυμα περιπάτου

Ἐκδόσεις.

Τὸ κυκλοφορήσαν τεῦχος Μαΐου τοῦ περιοδικοῦ «Κυνηγετικὰ Νέα» περιέχει ὡραίας κυνηγετικὰς εἰκόνας, ὕλην εὐχάριστον καὶ διδακτικὴν διὰ τοὺς κυνηγοὺς ὡς καὶ ἔρευναν μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων κυνηγῶν.

— Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ τὸ 142ον τεῦχος τοῦ τεχνικοῦ περιοδικοῦ «ΕΡΓΑ», περιλαμβάνον μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰς ἀκολούθους μελέτας: Οἱ εἰδικοὶ χάλυβες καὶ ἡ νεωτέρα Βιομηχανία ὑπὸ Ι. Marchand. Προσδιορισμὸς τῶν χρονικῶν περιόδων ἀντικαταστάσεως τῶν ἠλεκτρικῶν γνωμόνων ὑπὸ Γ. Σαρροπούλου. Αἱ ὑπόνομοι τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Ἄρη Τσαλίκη. Ἐνδοαστικαὶ καὶ προαστειακαὶ μεταφοραὶ ἐπιβατῶν ὑπὸ Θ. Στουδίτου. Τὰ στέμφυλα ὡς πρώτη ὕλη ὑπὸ Ἀδαμαντίου Δερλερέ.

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΣ
ΘΡΙΑΜΒΟΥ
ΤΗΣ ΣΤΕΛΛΑΣ
ΒΙΟΛΑΝΤΗ
(ΤΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ)
Τῆς ταινίας, ἡ προβολὴ τῆς ὁποίας προκαλεῖ ἐνθουσιασμόν, συγκίνησιν, ὑπερηφάνειαν.
Η ΚΡΙΤΙΚΗ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
Ξενόπουλος: Ἐκφράζω πλήρη εὐαρέσκειαν διὰ τὴν πιστοτάτην πράγματι ἀπόδοσιν τοῦ σεναρίου μου. Ταινία τιμῶσα τὴν ἑλληνικὴν παραγωγήν.
«Καθημερινή»: ...Ἕνα σταθερὸ βῆμα προόδου πρὸς κατάκτησιν τῆς βωβῆς τέχνης.
«Ἀκρόπολις»: Μία ταινία ἀπολύτως τεχνική, μὲ ἐξαιρετικὴν φωτογραφίαν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
«Ἔθνος»: Τὸ καλύτερον τῶν μέχρι τοῦδε προβληθέντων ἔργων.
«Ἐλ. Ἄνθρωπος»: Τὸ μόνον τεχνικῶς ἄρτιον ἑλληνικὸν φίλμ.
«Πρωΐα»: Φωτογραφία τεχνική, ἀπόλυτος συνέχεια σκηνῶν, ταινία εὐρωπαϊκή.
«Ἑλληνική»: Ὁμολογοῦμεν ὅτι μὲ δυσπιστίαν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ «Ἀττικόν». Ἀπὸ τὴν πρώτην ὅμως σκηνὴν ἐπεισθημεν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς πρώτης σοβαρᾶς ἑλληνικῆς κινηματογραφικῆς ἐργασίας.
«Βραδυνή»: Ἡ «Στέλλα Βιολάντη» εἶνε ταινία μὲ ἀξιώσεις σοβαροῦ φίλμ.
-□-□-□-
Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε τὸ ἔργον κατάλληλον καὶ δι' ἀνηλίκους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται ἀπὸ σήμερον ἡ εἴσοδος.
Τιμαὶ ἠλαττωμέναι.

Ἀθλητισμὸς

Τὸ ἀθλητικὸν ρεπορτὰζ ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὴν 4ην σελίδα.

Νέοι καθηγηταὶ

Ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου εἰς τὸ μέγα ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου ἐγένετο τὸ ἐναρκτήριον μάθημα τοῦ παμψηφεὶ ἐκλεγέντος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, καθηγητοῦ τῆς Τεχνολογίας τῶν Πολεμικῶν ὑλῶν.

Θέατρα.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου. «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει».
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχειρήσεις Α. Μακέδου).— «Ἱστορία τῆς Ἀθήνας» τοῦ κ. Μωραϊτίνη.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Ἐλευθέρα Μουσικὴ Σκηνή). «Παντρεύω τὰ κορίτσια μου».
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Ἑταιρεία Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν). «Μελὸ» τοῦ Μπερνστάϊν.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὑπὸ τὰς στέγας τῶν Παρισίων» καὶ ὁ «Γάμος τοῦ Σατύρου».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Στέλλα Βιολάντη» τοῦ κ. Ξενοπούλου, μὲ τὴν δ. Ἑλένην Παπαδάκη.
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὸ σκάνδαλον τῶν Ἱπποδρομιῶν»
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Παρισινὲς νύκτες». (Γαλλικὴ ὁμιλοῦσα).
ΟΥΦΑ. «Ἐρωτικὸν Βάλς».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ζητοῦνται χορεύτριαι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μιὰ φίλη χρυσὴ σὰν καὶ σένα» μὲ τὴν Ἄννυ Ὄντρα.

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. Δύο νέα ἔργα.
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἡ γυναῖκα ποὺ ἀρέσει».
ΑΡΗΣ. «Οὐγκὲτ Ντυφλός».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ Δίψα τοῦ Χρυσοῦ».
ΒΥΡΩΝ. «Αἱ δύο ὀρφαναί».
ΕΛΛΑΣ. «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ Δυτικὸν Μέτωπον».
ΕΤΟΥΑΛ. Ἡ «Δικηγορίνα».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἀστυνόμος τοῦ ταθήκοντος».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. Δύο νέα ἔργα.
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἡ γυναῖκα ποὺ σκοτώνει» καὶ «Μαμᾶ Κολυμπρί».

Πειραιεὺς

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ὁ λοχαγὸς τῆς Φρουρᾶς».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μιὰ νύκτα μιὰ εὐτυχία»
ΧΑΪ—ΛΑΪΦ (Πειραιῶς). «Μὴ ρωτᾶς γιατί».

ΕΝΑ
ΔΙΑΜΑΝΤΙ
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΙ
100 ο)ο ΟΜΙΛΟΥΣΑ
μὲ τὴν ὤμορφη
ΝΤΙΤΑ ΠΑΡΛΟ
θὰ συγκεντρώσῃ τοὺς φίλους τοῦ ὡραίου
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἀλκ. Τριανταφύλλου
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ
Ἡ ταινία ἐγυρίσθη τῇ ὑποστηρίξει τοῦ ἐν Γερμανίᾳ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου πρὸς καταπολέμησιν τῆς ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς μὲ πολυετῆ πεῖραν παραδίδει ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἀγγλικά, Γαλλικὰ καὶ Γερμανικά. Δίδακτρα: διὰ δύο ὥρας τὴν ἑβδομάδα τριακοσίας δραχμὰς μηνιαίως. Ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 36 β.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Νικ. Μπεκιάρης δικηγόρος, [illegible] γητὴς Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου [illegible] Δὶς Νίτσα Σωτ. Γρηγοροπούλου [illegible] δωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. [illegible] δρέα Πορίαζη Τραπεζίτου ἐν [illegible] ξανδρείᾳ, μετὰ τῆς δίδος [illegible] Ἀντ. Ρωμάνου.

— Φίλιππος Β. Γρηγοριάδης [illegible] Ν. Πεταλᾶ, ἐτέλεσαν τοὺς [illegible] των.

— Τάσος Φατσιάδης—Καίτη [illegible] τζανοῦ, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους [illegible] Παράνυμφος παρέστη ἡ κ. [illegible] Γκίκα.

Ἀφίξεις

Ὁ ἐν Γερμανίᾳ καπνοβιομήχανος κ. Ἀλέξανδρος Καλούδης, [illegible] πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν [illegible] ἀφίκετο προχθὲς μετὰ τῆς [illegible] Καλούδη. Ὁ οἶκος Καλούδη [illegible] τατος ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἑλ[illegible] τηρεῖ δύο καπνεργοστάσια ἐν [illegible] φούρτῃ καὶ Μαγεντίᾳ καὶ [illegible] σημαντικῶς κατὰ τὰ τελευταῖα [illegible] εἰς τὴν ἐν ἀλλοδαπῇ αὔξησιν τῆς [illegible] ταναλώσεως τῶν Ἑλληνικῶν [illegible]

Ἰατροί

ΧΡ. Ν. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ἰατρὸς [illegible] ματικῶν καὶ Ἀφροδισίων, τ. [illegible] τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. [illegible] ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις [illegible] θείς. Δέχεται ὁδὸς Σατωβριάνδου [illegible] (Ὁμόνοια). Ὧραι 10—1 μ. μ. [illegible] 6—8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Καλοῦνται πάντα τὰ μέλη τοῦ [illegible] θνικοῦ Παμφοιτητικοῦ Συλλόγου [illegible] προσέλθουν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς [illegible] νησιακῆς Νεολαίας διενεργουμένην [illegible] ἑορτὴν τὴν προσεχῆ Τρίτην 5ην [illegible] καὶ ὥραν 6ην μ. μ. ἐν τῷ θεάτρῳ «Τριανόν».

Ὁ Πρόεδρος
Η. Μαρούτσος

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Δ. Σ. Μ[illegible]

Τώρα ποὺ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπληροφορήθησαν τὸν θρίαμβον τῆς χαριτωμένης τσακτίνας
ΑΝΝΥ ΟΝΤΡΑ
καὶ τῶν κωμικῶν
ΣΙΓΚΦΡΙΔ ΑΡΝΩ
ΦΕΛΙΞ ΜΠΡΕΣΣΑΡ
εἰς τὴν ξεκαρδιστικὴν
ΟΜΙΛΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΑΔΟΥΣΑΝ ΤΑΙΝΙΑΝ
ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΧΡΥΣΗ
ΣΑΝ ΚΑΙ ΣΕΝΑ
Ἀπὸ σήμερον θ' ἀρχίσῃ ὁ πραγματικὸς καὶ συστηματικὸς
ΘΡΙΑΜΒΟΣ
ΣΤΟ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Σημ. Ἡ ταινία εἶνε κατάλληλος καὶ δι' ἀνηλίκους.

ΣΗΜΕΡΟΝ
Η 71Η
ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΣ
ΤΙΜΟΥ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗ
ΣΤΟ
ΜΟΝΤΙΑΛ

Προτιμᾶτε
τὴν φυσικὴν μέταξαν
Η ΚΑΛΤΣΑ ΜΑΣ....
ἀπὸ φυσικὴν καθαρὰν μέταξαν εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον προϊὸν τῶν ἐργοστασίων μας
ΤΙΜΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΣΙΤΑΙ
Κάλτσες φυσικῆς καθαρᾶς μετάξης πολὺ λεπτὲς δρχ.... 115
Πολὺ λεπτὲς μὲ φανταιζὶ μπαγυέτα.... 125
λεπτὲς ἐξαιρετικῆς ποιότητος μὲ ὡραίαν φανταιζὶ μπαγυέτα δραχ.... 145
Χονδρές, μὲ ἀjoυτ μπαγυέτα δρ.... 165
Αἱ κάλτσαι μας ἀπὸ φυσικὴν καθαρὰν μέταξαν στρώνουν ἰδεωδῶς εἰς τὸ πόδι καὶ ἀντέχουν εἰς πολλὰ πλυσίματα, χωρὶς νὰ χνουδιάζουν.
Etam
ΑΘΗΝΑΙ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31 | ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΟΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 23 | ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΤΣΙΜΙΣΚΗ | ΠΑΤΡΑΙ ΟΔΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 54
ΗΧΩ

Ἀθῆναι
37 ὁδὸς Σταδίου 37
Μαθήματα ἰδιαίτερα ἐν τῇ Σχολῇ καὶ κατ' οἶκον.
Μάθημα δοκιμαστικὸν δωρεάν.
BERLITZ
ΖΩΣΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ
Ἀθῆναι
37 ὁδὸς Σταδίου 37
Ἔναρξις νέων τάξεων δι' ἀρχαρίους καὶ προχωρημένους μαθητάς.
Ἡ Σχολὴ ἐργάζεται καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Γραφεῖον μεταφράσεων εἰς ὅλας τὰς γλώσσας. Στενογραφία, Γαλλική, Ἀγγλικὴ καὶ Γερμανική.
ΔΕΟ

τὴν ἀνετάραξαν οἱ σεισμοί, δὲν ἀναδίδει πλέον παρὰ λιγοστὸ νερὸ ἐδῶ κ' ἐκεῖ, τότε, ὅμως ἀνέβρυζεν ἄφθονο νερό, ἐξ ἴσου καλὸν τὸν χειμῶνα καὶ τὸ καλοκαίρι...»

Τί θαυμαστὴ παραμόρφωσις τοῦ «Ἱεροῦ Βράχου», τοποθετουμένου εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Ἀτλάντων, ὅταν τὸ κράτος τῆς Ἀττικῆς εἶχεν ὡς σύνορα — πάντοτε κατὰ τὸν Πλάτωνα — «τὸν Ἰσθμὸν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὰ βουνὰ τοῦ Κιθαιρῶνος καὶ τῆς Πάρνηθος», τὴν Ὠρωπίαν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸν Ἀσωπόν! Ἰδού, ὅτι κάποτε ὑπῆρξεν ἕνα εἶδος ὑψηλοῦ λιβαδιοῦ, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀκόμη ὁ ἄνθρωπος ἀκούσει τὴν φωνὴν τῶν θεῶν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ εἶναί του.

⁂

Καὶ τώρα ἂς ξαναενεβοῦμε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν — τὴν Ἀκρόπολιν ὅπως εἶνε αὐτὴ τὴν στιγμήν. Χωρὶς ἱστορίαν εἰς τὰ χέρια μας, χωρὶς ὁδηγόν. Ὅ,τι γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὸν εἶνε τὸ «μουσειακὸν» πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι γυμνάζονται — ἀναγκάζονται, θὰ ἔλεγε κανείς — νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν. Καὶ αὐτὸ εἶνε ἐπίσης φυσικόν. Ὅταν λείψῃ ἡ πίστις εἰς τὰ ἰδανικὰ ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὰ ὁποιαδήποτε κτίρια, τὰ ἀγάλματα, ἡ εἰκόνες καὶ οἱ ὕμνοι καὶ οἱ χοροὶ οἱ τελετουργικοί, καὶ ἡ καθολικὴ ἐκδήλωσις μιᾶς ἐποχῆς καὶ ἑνὸς πολιτισμοῦ, ὅλ' αὐτὰ γίνονται ἀμέσως «κειμήλια τέχνης». Ὡσὰν ἔκπτωτοι θεοὶ καταδικάζονται νὰ πλουτίζουν τὰ μουσεῖα τῶν ἀνθρώπων, κοιμητήρια τῶν λειψάνων τῶν πολιτισμῶν καὶ τῶν πίστεων ποὺ ἀπέθαναν διὰ παντός. Ἡ ἔλλειψις κάθε πηγαίας συγκινήσεως ἀπὸ τὴν θέαν των ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὴν μικρολόγον πολυπραγμοσύνην καὶ ἀπὸ τὴν τεχνικὴν περιέργειαν. Δι' ἐκείνους, ποὺ τὰ ἐδημιούργησαν καὶ δι' ἐκείνους ποὺ ἐπίστευαν εἰς ὅσα ἐξεπροσωποῦσαν πραγματικά, τὰ δημιουργήματα ποὺ ἦσαν ἐπάνω εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, δὲν ἦσαν «ἔργα τέχνης». Ἦσαν ἡ φυσική, ἡ ἀναπόφευκτος, ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἔκφρασις τοῦ θείου ἑαυτοῦ των — καὶ κάθε ἄνθρωπος, κάθε ἐποχῆς, ἔχει μέσα του ἕναν θεὸν ποὺ πρέπει νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ.

Ἔτσι καὶ ἡ χριστιανικὴ ἐκδήλωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς μίαν ἄλλην ἐποχήν, δὲν ἐδημιουργοῦσε ψύχραιμα καὶ ἐκ προμελέτης «ἔργον τέχνης» ὅταν ἐνεπνέετο ἀπὸ τὸν εὐλαβητικὸν καὶ γεμᾶτον πίστιν βυζαντινὸν ρυθμόν, ὅπως γίνεται σήμερον, ποὺ ἡ παλαιά, βαθειά, ἀδίστακτος, ὁλοκληρωτικὴ πίστις ἐπέθανε. Καὶ ἂς μὴν εἰπῇ κανεὶς ὅτι δὲν ἐπέθανε. Ἂν ἦτο ἀκόμη ζωντανή, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἱδρύωνται δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ βυζαντινὰ μουσεῖα. Μία Παναγία, ἕνας σταυρός, ἕνα δισκοπότηρο δὲν θὰ ἦτο ἀνεκτὸν νὰ γίνωνται εἴδη μουσειακά. Οἱ ἁγιογράφοι ποὺ ἐζωγράφιζαν τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ των εὑρίσκοντο εἰς ἔκστασιν ἀληθινὴν καὶ ἡ ψυχή των ἐξεχείλιζεν ἀπὸ δέος, λατρείαν καὶ πίστιν. Ἐὰν κάποιος ἀληθινὰ πιστὸς εὕρῃ μίαν εἰκόνα ἢ ἕναν σταυρόν, δὲν ἐξετάζει τὴν τεχνοτροπίαν των, δὲν ἐνδιαφέρεται ποίας νὰ εἶνε ἐποχῆς· σταυροκοπεῖται, τὰ ἀποθέτει εἰς μίαν ἐκκλησίαν, ἡ ἀνεύρεσίς των λογαριάζεται ὡς θεία εὔνοια. Μόνον ὅταν ἡ πίστις νεκρωθῇ, αὐτὰ τὰ εὑρήματα διοχετεύονται εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν ντιλλεταντισμόν.

Ἕνα ἡλιόλουστο πρωῒ τοῦ περασμένου χειμῶνος, εἰς τὸ Μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Μελετίου, ἐπάνω εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο δοκίμους καλογήρους, νέος ἀγένειος μὲ μίαν παράξενην διὰ τὴν ἐποχήν μας καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν του πίστιν, μᾶς ἔδειχνε μ' εὐλάβειαν ποὺ συγκινοῦσε, μίαν τοιχογραφίαν, ἀρκετὰ ξεθωριασμένην, εἰς τὸν ἀριστερὸν τοῖχον τοῦ νάρθηκος. Ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα στὰ σκελετώδη της, πελιδνὰ στήθη, ἔσκυβεν, ἀπὸ ἀπόστασιν, διὰ νὰ δεχθῇ τὴν ἁγίαν μετάληψιν ἀπὸ τὰ χέρια τὰ ἀσκητικὰ τοῦ ἀββᾶ Ζωσιμᾶ. Ὅλα αὐτά, «ἱστορημένα» μέσα σ' ἕνα φῶς πελιδνόν, κυανωπόν, ξηρόν, μέσα εἰς ἕναν ἀέρα ἐρήμου, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσιν. Τὸ ἔργον αὐτὸ ὡμιλοῦσεν, ἐν τούτοις, εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ νέου δοκίμου. «Εἶνε ἡ ὡραιότερη εἰκόνα ἐδῶ μέσα — ἔλεγε — αὐτὴ μοῦ ἔκαμε τὴ μεγαλύτερη ἐντύπωση ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐκλείστηκα στὸ μοναστήρι». Καὶ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ τὸ βεβαιώσῃ διὰ νὰ τὸ πιστεύσῃ κανείς. Χωρὶς καμμίαν «πόζα», χωρὶς σταυροκοπήματα, τὰ μάτια του ἔλαμπαν ἀπὸ τὴ φωτιὰ τῆς ψυχῆς του, ποὺ τὴν ἐνοιωθε κανεὶς εἰς στάσιν λατρείας ἀληθινῆς.

«Εἶνε ἡ ὡραιότερη εἰκόνα...» εἶχε πῆ. Ἰδοὺ λοιπὸν ἕνα στοιχεῖον ὡραιότητος, βαθύτατα ὑποκειμενικόν: ἡ πίστις, ὁ ψυχικὸς συντονισμὸς ἔργου καὶ θεατοῦ. Καὶ ὅμως ἡ τοιχογραφία ἐκείνη ἦτο ἄτεχνη. Καμμία ἀναλογία, καμμία προοπτική, καμμία ἀνατομικὴ ἀκρίβεια....

⁂

Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὅμως, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀνακρίβεια, κανένα σφάλμα ἀναλογίας. Ἡ βαθειὰ πίστις τοῦ δημιουργοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην θειότητα, ἡ θερμὴ συγκίνησις τῆς ψυχῆς, ἰσοσταθμίζεται μὲ τὸν καθαρώτατον Λόγον. Καὶ δὲν χρειάζεται καμμία ἱστορία νὰ μεσολαβήσῃ διὰ νὰ τὸ ἐννοήσωμεν.

Θεῖοι ἄνθρωποι — τί μᾶς ἐνδιαφέρει ποιοὶ νὰ ἦσαν; — ἐστάθηκαν ἐκεῖ ἐπάνω. Ἄνθρωποι «γεωμετρημένοι», μὲ τὴν Πυθαγόρειον σημασίαν, ἄνθρωποι ποὺ ἐγνώριζαν τὴν δημιουργικὴν γλῶσσαν τοῦ ἀριθμοῦ, ποὺ εἶνε τὸ μυστικὸν τοῦ μέτρου, τῆς ἀναλογίας, τῆς ἁρμονίας, ποὺ εἶνε ἡ οὐσία τοῦ χρώματος, τοῦ ἤχου, τοῦ σχήματος, ποὺ εἶνε ἡ γλῶσσα τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὸ σκίρτημα τῆς ψυχῆς των ποὺ ἀνταπεκρίνετο ἐλεύθερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν τῆς τριγύρω των φύσεως, τὸ ἐρρύθμισαν μὲ τὴν ἀλάθητην καὶ αἰωνίαν μουσικὴν τοῦ ἀριθμοῦ. Τὰ ὑπόλοιπα ἦλθαν φυσικὰ καὶ ἀβίαστα. Ἐκουβάλησαν μάρμαρα διὰ νὰ ἐκφράσουν ὅ,τι ἐπλημμύριζε μέσα των. Καὶ εἰς τὰ χέρια των ἡ πεντελικὴ πέτρα ἔχασε τὸν ὄγκον της καὶ τὸ βάρος της, ἔγινε γραμμή, ἔγινεν ἀνάτασις πνευματική, ἔγινε φῶς. Μία δωρικὴ στήλη τῶν Προπυλαίων εἶνε πνεῦμα καθαρόν. Ἡ συμμετρία τοῦ Παρθενῶνος κάμνει τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου νὰ αἰσθάνεται πὼς ἔχει πτερά, διότι δυνατὸν νὰ εἶχε πτερὰ ἡ ψυχὴ τοῦ δημιουργοῦ του. Καὶ ἡ ἀνταπόκρισις αὐτή, ποὺ διατηρεῖται, μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς τὴν τέχνην ἄλλων πολιτισμῶν, ἡ Ἑλληνικὴ δὲν ἐπέθανε, παρὰ μόνον δι' ἐκείνους ποὺ τὴν βλέπουν ὡς τεχνικὴν καὶ ὄχι ὡς πνευματικὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

⁂

Αὐτά, χωρὶς τὴν μεσολάβησιν καμμιᾶς ἱστορίας καὶ καμμιᾶς ξένης ὑποβολῆς.

Λοιπόν; Ἐμεῖς, ποὺ κατοικοῦμεν εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, ποὺ μποροῦμε νὰ βλέπουμε τὴν Ἀκρόπολιν κάθε στιγμήν, θὰ ἔπρεπε ἄρά γε, νὰ ξαναγυρίσουμε εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκφράσεως τῶν δημιουργῶν τῆς πνευματικῆς ἁρμονίας της; Κάθε ἄλλο. Αὐτὸ θὰ ἦτο ἄρνησις καὶ προδοσία τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ὅσοι στρέφονται πρὸς τὰ ὀπίσω εἶνε ἤδη γηρασμένοι. Καὶ ἡ δημιουργία ἡ ἀληθινὴ εἶνε τὸ προνόμιον μιᾶς αἰωνίας ψυχικῆς νεότητος.

«Σόλων, Σόλων — ἔλεγε πρὸς τὸν Ἀθηναῖον σοφὸν ὁ γέρων Αἰγύπτιος ἱερεύς, ὅπως διηγεῖται ὁ Πλάτων καὶ πάλιν, εἰς τὸν «Τίμαιον» — ἐσεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ εἶσθε πάντοτε παιδιά· δὲν ὑπάρχουν γέροντες εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶσθε νέοι κατὰ τὰς ψυχάς, διότι δὲν κατέχετε καμμίαν ἀρχαίαν παράδοσιν...»

Καμμίαν παράδοσιν... Ἡ παράδοσις καταντᾷ πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν δεσμωτήριον. Ὅ,τι χρειάζεται εἶνε ψυχικὴ νεότης καὶ πτερά. Καὶ πτερὰ δίδει μόνον ἡ δίψα τῆς ἀπελευθερώσεως. Μὲ αὐτὰ τὰ πτερὰ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἠμπορεῖ νὰ ζυγιάζεται, ἐλεύθερον ἀπὸ κάθε παρελθὸν ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἄβυσσον χωρὶς νὰ φοβῆται νὰ πέσῃ.

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΖΑΠΠΕΙΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ
εἰς τὴν Ἔκθεσιν Ἰταλικῆς Τέχνης
ΔΙΑΛΕΞΙΣ
ὑπὸ τοῦ κ.
ANT. MARAINI
μὲ θέμα
“Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΤΑΛΙΚΗ ΤΕΧΝΗ„
μετὰ ΦΩΤΕΙΝΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
ΩΡΑ 5 Μ. Μ. ΚΑΙ 10 Μ. Μ.
THE DANSANT. Ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Kerk.
ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΑΧ. 10
ΔΕΟ

Η Καθημερινὴ 5-6-31
" 6-6-31

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ " 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ } ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ } " 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ " 100-200

Τὰ χθεσινὰ μὰτς

Παρὰ τὸ τέρμα τῆς ὁμάδος Ἀθηνῶν ὁ κ. Γεώργ. Ἀδριανόπουλος τοῦ Πειραιῶς κυνηγῶν τὴν σφαῖραν. Κατὰ γῆς ὁ τερματοφύλαξ Ἀθηνῶν κ. Γιαμάλης ἀποκρούων.

Τὸ Οἰνικὸν συνέδριον

Ἡ χθεσινὴ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ οἰνικοῦ συνεδρίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄνοιξις εἰς τὴν Βαυαρίαν

Πιτσιρίκοι ἑνὸς χωριοῦ τῆς Βαυαρίας μὲ τὰ γιορτινά τους ροῦχα, φορτωμένοι κλάδους πύξου μὲ κορδέλλες, διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Πρωτομαγιᾶς.

Μετὰ ἀπὸ τὸ Συνέδριον τῶν Δημάρχων ἐν Ἀλβανίᾳ

Ἀπὸ Φλωρίνης εἰς Κορυτζᾶν

Ἐκτάκτου συνεργάτου τῆς «Πρωΐας»

ΚΟΡΥΤΣΑ, 26 Ἀπριλίου. — Ἀπὸ τὸ βράδυ ἀντικρύζομεν τὴν [illegible] τῆς Κορυτσᾶς πεδιάδα, εἰς [illegible] βάθος δὲ δεξιά μας διακρίνομεν [illegible] λίμνην, ἡ ὁποία ἀποξηραίνεται διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν. Καὶ μετ' ὀλίγον ἰδοὺ ἡμεῖς [illegible] τὴν πρώτην ἀλβανικὴν μεγαλόπολιν, τὴν Κορυτσάν. Πρὸ τῆς εἰσόδου [illegible] νεκροταφεῖον γαλλικῶν φιλοξενεῖ τοὺς πεσόντας κατὰ τὸν πόλεμον Γάλλους.

Κατελύσαμεν εἰς τὸ καλύτερον [illegible] ὑπάρχει ἐδῶ ξενοδοχεῖον «Τὸ Παλλάς». Τηλεφωνικῶς εἰδοποιηθεὶς [illegible] τὸ ρουμανικὸν φυλάκιον περὶ τῆς ἀφίξεώς μας ὁ δήμαρχος τῆς Κορυτσᾶς Ὀμὲρ Φαζλῆ, ἕνας συμπαθέστατος καὶ λιγερὸς Ἀλβανός, προσῆλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μετὰ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἐχαιρέτησεν ἡμᾶς ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως, ἐκφράζων τὴν χαράν του ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει [illegible]

Ἀπήντησα ἐπίσης εἰς τὴν ἀλβανικὴν εὐχαριστῶν διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν ποὺ μᾶς ἔκαμαν καὶ προσέθεσα ὅτι εἴμεθα εὐτυχεῖς ἐπισκεπτόμενοι διὰ πρώτην φορὰν φίλην, [illegible] καὶ ἀδελφικὴν χώραν, μεθ' ἧς δεσμοὶ πολυχρόνιοι καὶ κοινότης ἰδεωδῶν καὶ αἰσθημάτων συνδέουν τοὺς Ἕλληνας.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ

Τὴν ἐπομένην ὁ κ. δήμαρχεύων καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ συμβούλων παρέλαβον ἡμᾶς ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον καὶ μᾶς ὡδήγησαν ἀνὰ τὰ κέντρα τῆς πόλεως. Πράγματι, βοηθούσης καὶ τῆς ὡραίας ἐαρινῆς ἡμέρας, περιείδομεν αὐτήν, ἀνήλθομεν εἰς μικρὸν εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως λοφίσκον, ὅπου σῴζεται ἀρχαῖος βυζαντινὸς ναΐσκος τῆς Ἀναλήψεως, ἱδρυθεὶς ὡς ὁ τῆς Παρηγορητίσσης τῆς Ἄρτης, πρὸ 500 ἐτῶν ἱδρυμένος, ἐπιμελῶς δὲ στηριγμένος διὰ νὰ μὴ καταρρεύσῃ ἕνα σπάνιον τῶν Βυζαντινῶν μνημεῖον. Ἐκεῖθεν μετέβημεν εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν σχολήν, ὅπου εὕρομεν δεκάδας Ἀλβανοπαίδων διδασκομένων ὑπὸ Ἰταλῶν μηχανικῶν διαφόρους τέχνας, σιδηρουργίαν, ξυλουργίαν, ἠλεκτρολογίαν κατὰ πρακτικώτατον σύστημα. Ἡ ἀλβανικὴ νεολαία δρᾷ πρὸς πρόοδον καὶ χάρις εἰς τὴν πλήρη ὀργάνωσιν ὅλων τῶν τεχνικῶν ἰδίως κλάδων, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀλβανίαν παρατηρεῖται ἡ φιλότιμος αὐτὴ ἅμιλλα τῆς νέας γενεᾶς, ἀλλὰ συνεχίζεται αὐτὴ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀποστελλομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς ὑποτρόφων αὐτοῦ 1500 Ἀλβανοπαίδων καὶ εἰσαγομένων εἰς ἐπαγγελματικὰς σχολάς. Ἐξαιρετικὰ τὰ παιδιὰ Ἀλβανιστὶ καὶ ἐξητωκραύγασαν μὲ ἐνθουσιασμόν.

Ἡ Κορυτσὰ εἶνε μία, ἴσως ἡ καλυτέρα, πόλις τῆς Ἀλβανίας, μὲ πληθυσμὸν 25 χιλ. κατοίκων, ἔχει [illegible], Γυμνάσιον, ἀνώτερον Γαλλοαλβανικὸν Λύκειον, ἐμπορικὴ σχολή, ὀρφανοτροφεῖον, διδασκαλεῖα θηλέων, βιβλιοθήκην, εἶνε ἕδρα συντάγματος, μὲ κοινωνίαν [illegible]. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου ἀνέρχεται εἰς 300 χιλ. χρυσᾶ φράγκα, ἤτοι 4 1)2 ἑκατ. Εἰς τὸ Στάδιον εἴδομεν τοὺς Ἀλβανόπαιδας ἀσκουμένους εἰς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας. Προσθέτω δὲ ὅτι διὰ τῆς ἑβδομάδος ὑποχρεωτικῶς ἀσκοῦνται στρατιωτικῶς, οἱ μαθηταὶ καὶ τὰ ἐργατικὰ παιδιά, ὥστε καλοῦνται ἐνωρίτερον διὰ τὴν θητείαν των [illegible] ἕτοιμοι στρατιῶται τῆς [illegible] γραμμῆς. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως εἶνε οἱ στρατῶνες, οἱ παλαιοὶ [illegible] τουρκοκρατίας καὶ οἱ νεώτεροι. Ὡραῖος ναὸς ἐπίσης ἔχει, ὡς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Κορυτσᾶς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς δύο ὡραῖα μεγαλοχώρια, τὴν Βίθκουκι, ὅπου ὁ δήμαρχος Ἐτὲμ [illegible] μᾶς ἐδέχθη εἰς τὸ ὡραῖον [illegible], καὶ κατόπιν εἰς τὴν [illegible], ὅπου μᾶς ἐγένετο θερμὴ ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ χωρίου ὅλου. Μᾶς προϋπήντησεν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κ. Κάστρο [illegible] τῶν ἱερέων καὶ τῶν μαθητῶν του. Τὰ παιδιὰ παρετάχθησαν ὑπὸ τῶν διδασκάλων μὲ τὴν σημαίαν των πειθαρχικώτατα. Μικρὴ κόρη προσεφώνησεν ἡμᾶς, [illegible] χαιρετισμὸν εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ταξειδιώτας καὶ μᾶς παρεκάλεσε νὰ διαβιβάσωμεν [illegible] πρὸς τοὺς Ἕλληνας [illegible] καὶ μαθητρίας, ἀναφωνήσασα ἐν τέλει: Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Μοῦ προσέφερε δὲ ὡς ἀνάμνησιν [illegible] λουλουδα ἀπὸ τὸ ὡραῖον χωριό. Ἡ ἀπάντησίς μου ἀλβανιστὶ ἐχαροποίησεν ὅλα τὰ παιδιά, [illegible] ὁποῖα μοῦ ἔδειξαν ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καὶ εὐχαρίστησιν ἄκουσαν τὰ ὀλίγα θερμὰ λόγια μου εἰς τὴν γλῶσσάν των. Τοὺς ὑπέμνησα τοὺς δεσμοὺς ποὺ συνδέουν Ἕλληνας καὶ Ἀλβανοὺς καὶ ἐξητωκραύγασα ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀλβανίας καὶ τοῦ γενναίου ἀλβανικοῦ λαοῦ, προσθέσας ὅτι τὰ ἄνθη ποὺ μοῦ ἔδωκαν θὰ τὰ φυλάξω διὰ νὰ τὰ παραδώσω εἰς τὰς Ἑλληνίδας μαθητρίας.

Καὶ ἡμῶν ἡγουμένων τὰ παιδιὰ μὲ τραγούδια καὶ ρυθμικῶς βαδίζοντα μᾶς συνώδευσαν εἰσελθόντας εἰς τὸ χωριὸ των ὡς ἐν θριάμβῳ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ἐκεῖθεν ἀνήλθομεν διὰ τῶν αὐτοκινήτων ἐπὶ περιόπτου λόφου, ὅπου ἡ ὡραία Μονὴ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ. Τίς οἶδε τί ἄπαρτον φρούριον προστασίας θρησκείας καὶ ἐλευθερίας θὰ ἦτο τὸ Μοναστήρι αὐτό. Εἰσήλθομεν εἰς αὐτὸ μὲ ἰδιαιτέραν εὐλάβειαν. Σῴζονται ἀκόμη τὰ ἴχνη τῶν ἑλληνικῶν χρωμάτων ἐπὶ τῶν τοιχογραφιῶν. Αἱ δὲ εἰκόνες ἔφερον ἡμερομηνίαν 1834. Ὁ ἡγούμενος Σωφρόνιος, ποὺ ἐμόνασεν ἐπὶ 18 χρόνια εἰς τὴν Ἁγιορείτικην Μονὴν τοῦ Ἁγίου Παύλου τῶν Κεραλλήνων, μᾶς ὡδήγησεν εἰς τὸ ἀρχονταλίκι, τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Μονῆς, στρωμένην μὲ πολυχρώμους ἐντοπίους τάπητας. Ἐξαισία ἐκεῖθεν ἡ θέα. Κάτω κάμπος, χείμαρροι χύνονται καὶ ἀπέναντι καὶ γύρω μας τὰ χιονισμένα ἀλβανικὰ βουνά. Ἐκεῖ εἰς τὸ ὕπαιθρον μᾶς παρετέθη ὑπὸ τοῦ δημάρχου Βιγλίστης πλουσιώτατον γεῦμα, μὲ ἀρνὶ ψημένο ἀνὰ παληκάρι. Περὶ τοὺς εἴκοσιν οἱ συνδαιτυμόνες. Οἱ τρεῖς δήμαρχοι, ὁ πρόξενος μας κ. Μαυρουδῆς, ἐκτιμώμενος ἀπὸ τοὺς Κορυτσιώτας διὰ τὰ πολλὰ του χαρίσματα καὶ τὰς ἀρίστας σχέσεις του μεθ' ὅλων τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων, οἱ σύμβουλοι Κορυτσᾶς Σελὶμ Μπόγιας, Μάνος, Κόντης, Παπαχρήστου, Π. Κάτρας, Φράσαρης, Λάμπρου, Κ. Κάτρας, Θ. Κάλτσος, Τερπίνης, Ι. Γεωργούλης διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος τῆς Κορυτσᾶς, ὁ ἡγούμενος καὶ ἄλλοι πολλοί. Τὸ γεῦμα διεξήχθη ἐν ἀδελφικῇ ἐγκαρδιότητι. Ἔφεραν προπόσεις ὁ δήμαρχος Βιγλίστας χαιρετίζων ἡμᾶς ὡς ἀντιπροσώπους ἀδελφοῦ ἔθνους, ἐπισκεπτομένους τὴν Ἀλβανίαν διὰ τὸ Βαλκανικὸν συνέδριον τῶν Δημάρχων. Ἀπήντησε καταλλήλως ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Εὐαγγελάτος, δήμαρχος Μεσολογγίου. Μετὰ ταῦτα ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἐξῆρε τοὺς δεσμοὺς καταγωγῆς, κοινῶν ἀγώνων καὶ ἰδανικῶν, τοὺς συνδέοντας τοὺς δύο φίλους λαούς, ὁμιλήσας δὲ ἀλβανιστί, ἐγένομην ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων. Ὡραῖα ὡμίλησε καὶ ὁ πρόξενός μας κ. Μαυρουδῆς, ἐξαίρων τὴν πρακτικότητα καὶ ὠφελιμότητα τοῦ Βαλκανικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον θὰ συσφίγξῃ τοὺς φιλικοὺς δεσμοὺς τῶν Βαλκανικῶν λαῶν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἀλβανίας.

Μετὰ τοῦτο κατήλθομεν εἰς τὸ χωρίον καὶ ἐπεσκέφθημεν οἰκογενείας τινάς, παρ' ὧν ἐγενόμεθα ἐγκαρδιώτατα δεκτοί. Καὶ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ὡραίου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀπήλθομεν πλήρεις εὐφροσύνων ἐντυπώσεων ἐκ τῆς ἐγκαρδίου φιλοξενίας τῶν κατοίκων, ἰδιαιτέρως δ' εὐχαριστήσαμεν τὸν δήμαρχον διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς του πρὸς ἡμᾶς φιλοφρονήσεις. — Γιέμι βζιέζερ (εἴμεθα ἀδελφοί) τοῦ λέγω. — Γιέμι πώ (εἴμεθα ναί), μοῦ ἀπαντᾷ.

Τὴν ἐπομένην ἐπεσκέφθην τὸν νομάρχην Κορυτσᾶς κ. Ἀβδὶν Ναπρεβίστα, ἕνα ἐκ τῶν ἀρίστων νομαρχῶν τῆς Ἀλβανίας, διδάκτορα τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, γλωσσομαθῆ, διακρινόμενον δὲ διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὰς προοδευτικάς του ἀντιλήψεις.

Μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου, τῶν Βουλγάρων ἀντιπροσώπων διὰ τὸ συνέδριον κ.κ. Ρ. Πέτκωφ καὶ Ἰσκὰν Δέτκωφ, τοῦ δημάρχου Κορυτσᾶς καὶ ἄλλων ἐγκρίτων Κορυτσαίων ἐξεδράμομεν εἰς τὴν μίαν ὥραν δι' αὐτοκινήτου ἀπέχουσαν ἐπίσης γραφικωτάτην κωμόπολιν Πουγραδέτσι, ἥτις, παρὰ τὴν πυκνοτάτην βροχήν, ἀπετέλεσε δι' ἡμᾶς μίαν λαμπρὰν εὐκαιρίαν καὶ ἴδωμεν μίαν ἀπὸ τὰς ὡραίας τοποθεσίας τῆς Ἀλβανίας. Ἐκεῖ δίπλα μας ἐκτείνεται ἡ λίμνη τῆς Ὀχρίδος, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ ἥμισυ ὁρίζουν οἱ Σέρβοι. Διακρίνεται μάλιστα ἀπὸ τὴν κωμόπολιν ἡ ἱστορικὴ σερβικὴ Μονὴ τοῦ Ναούμ. Ἀπὸ τὴν λίμνην αὐτὴν ἁλιεύονται τὰ ὀνομαστὰ τῆς ψάρια, κορόν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Κιουταχῆς καὶ ὁ Ἀχμὲτ Βρυώνης κατὰ τῶν πολιορκούντων τὴν Ἄρταν

Οἱ Ἀλβανοὶ ζητοῦν μυστικὰ ἀπὸ τὸν Χουρσὶτ τὴν ἀποστολὴν Τουρκικοῦ στρατοῦ. — Ὁ γραμματεὺς τοῦ Χουρσὶτ εἰδοποιεῖ τὸν Περραιβὸν καὶ τοὺς Σουλιώτας.—Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ Κιουταχῆ.— Οἱ Αἰτωλοακαρνᾶνες ἐπιστρέφουν εἰς τὸ Μακρυνόρος.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Αἱ προτάσεις τῶν Τουρκαλβανῶν ἐχαροποίησαν τὸν Χουρσίτ. Εἶδε νὰ τελειώνῃ μὲ διαπραγματεύσεις ἐκεῖνο ποὺ ἐπεδίωκεν ἀπὸ πολλοῦ μὲ τὰ ὅπλα. Ἡ ἐπιτυχία δὲν ἦτο μικρά, διότι ἐπρόκειτο πλέον ὄχι περὶ ἐξασθενήσεως τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ποὺ τὸν ἐπολιόρκει ἤδη στενώτατα καὶ ποὺ ἐπέκειτο ἡ πτῶσίς του, ἀλλὰ περὶ ἐξουδετερώσεως παραγόντων χρησίμων εἰς τὴν ἐπιτυγχάνουσαν καὶ ἀκατάβλητον ἐπὶ δέκα σχεδὸν ὁλοκλήρους μῆνας γενικὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Ἐδέχθη λοιπὸν τὰς προτάσεις τῶν Τουρκαλβανῶν χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ τοὺς ἐπιβάλῃ ὅρους. Ἀρκεσθεὶς εἰς μόνας τὰς ἐγγυήσεις τοῦ Ὀμὲρ Βρυώνη, τοὺς ἔδωσεν ἀμνηστείαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ σουλτάνου καὶ τοὺς ὑπεσχέθη διὰ τοῦ προσωπικοῦ του ὅρκου κάθε εὔνοιαν.

Τότε ὁ Ἄγο Μουχουρδάρης καὶ ὁ Ταχὴρ Ἀμπάζης θέλοντες ν' ἀποχωρισθοῦν ἀπὸ τοὺς τέως συμμάχους των χωρὶς νὰ συγκρουσθοῦν μαζί των καὶ ν' ἀποφύγουν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους των, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Χουρσὶτ ν' ἀποστείλῃ κατὰ τῶν πολιορκούντων τὴν Ἄρταν σῶμα στρατοῦ ἀπὸ ἓξ χιλιάδας ἄνδρας διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀσφαλὴς προσχώρησις των εἰς τὸ σουλτανικὸν στράτευμα, χωρὶς νὰ ἠμπορέσουν οἱ Ἕλληνες νὰ τοὺς κτυπήσουν, ἀφοῦ θὰ ἠναγκάζοντο κατόπιν τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς τουρκικῆς ἀπειλῆς ν' ἀποχωρήσουν. Περὶ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἐνεργείας τῶν Τουρκαλβανῶν εἰδοποίησεν ἀμέσως κρυφὰ τὸν Χριστόφορον Περραιβόν, φρούραρχον ἀκόμη τῆς Ρινιάσσης, ὁ Νικόλαος Λασπᾶς, Ἕλλην ἀπὸ τὴν Καστορίαν γραμματεὺς τοῦ Χουρσὶτ πασᾶ. Ὁ Λασπᾶς ἐφρόντιζε πάντοτε νὰ γνωστοποιῇ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὰ σχέδια τοῦ Τούρκου ἀρχιστρατήγου, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζεν ἀπὸ τὴν ἐνεργουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν, καὶ ταυτοχρόνως συνεβούλευε καὶ τὰ μέσα διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῶν διαφόρων κινδύνων καὶ δὲν ἐγκατέλειψε τὴν πλησίον τοῦ Χουρσὶτ τόσον ὠφέλιμον εἰς τὴν ἐπανάστασιν θέσιν του, παρὰ ὅταν ἀνεκαλύφθη, ὁπότε ἐδραπέτευσε καὶ κατήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Περραιβὸς ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς Σουλιώτας διὰ τὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον καὶ τοὺς συνεβούλευσε νὰ στείλουν πεντακοσίους ἄνδρας διὰ νὰ καταλάβουν τὸ στενὸν τῆς Ξένης, ὁπόθεν ἐπρόκειτο νὰ διαβῇ μετ' ὀλίγον τὸ ἀποσταλὲν ἤδη ὑπὸ τοῦ Χουρσὶτ σῶμα κατόπιν τῆς αἰτήσεως τῶν Τουρκαλβανῶν καὶ κατῆλθε καὶ αὐτὸς ἐκεῖ μὲ ἑκατὸν ἐνόπλους ἄνδρας. Οἱ Σουλιῶται ὅμως, εἴτε διότι ἀμφέβαλαν ἂν τὰ διαμηνυθέντα ὑπὸ τοῦ Λασπᾶ διὰ τοῦ Περραιβοῦ ἦσαν ἀληθῆ, εἴτε διότι ἤθελαν νὰ προκαλέσουν ἐξηγήσεις τῶν Τουρκαλβανῶν διὰ νὰ ξεκαθαρισθῇ ἡ κατάστασις, παρεξηγοῦσαν πρὸς τούτους δι' ὅσα ἐλέγοντο. Οἱ Τουρκαλβανοὶ τοὺς ἀπήντησαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συκοφαντιῶν καὶ ραδιουργιῶν καὶ οἱ Σουλιῶται ἡσύχασαν, ἢ τοὐλάχιστον τὸ ὑπεκρίθησαν, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κάμουν καὶ διαφορετικά, ὅπως ἦσαν σφηνωμένοι εἰς τὴν Ἄρταν. Εἰς τὸ μεταξὺ οἱ Τοῦρκοι ἐπροχώρησαν. Ἡ ζητηθεῖσα ἀπὸ τοὺς Τουρκαλβανοὺς δύναμις ἀπεστάλη. Ἀπετελεῖτο ἀπὸ τρεῖς χιλιάδας πεζοὺς καὶ ἱππεῖς καὶ εἶχεν ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μεχμὲτ Ρεσὶτ πασᾶν, τὸν Κιουταχῆν, ἐμπειρον στρατηγὸν καὶ γνωρίζοντα τὸν τόπον. Ὁ Κιουταχῆς ἐστάθμευσε κατὰ πρῶτον εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Φαναρίου, ὅπου ἡ ἐμφάνισίς του ἐπροκάλεσεν εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς κατάπληξιν καὶ τρόμον. Δὲν ὑπέστη τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν, διότι ὁ Περραιβὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τοὺς ἑκατὸν ἄνδρας ποὺ διέθετε, καὶ ἐκάλεσεν εἰς ἐπικουρίαν τοὺς δημογέροντας τοῦ τόπου. Ὁ Κιουταχῆς εἶχεν ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Χουρσὶτ νὰ φερθῇ ἀπέναντι τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν μὲ ἠπιότητα καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ τόπου εἰς τὸ σουλτανικὸν καθεστὼς χωρὶς αἱματοχυσίαν, πρᾶγμα ποὺ θὰ συνεκράτει τοὺς κατοίκους εἰς τὴν ὑποταγὴν ἀσφαλέστερα παρὰ ἐὰν κατεδιώκοντο οἱ ἀκολουθήσαντες τοὺς ἐπαναστάτας, ὁπότε θὰ ἐπροκαλεῖτο ἡ ἀγανάκτησις κατὰ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως καὶ θὰ ἐπεζητεῖτο εὐκαιρία πρὸς νέαν ἐξέγερσιν. Πράγματι οἱ δημογέροντες ἔσπευσαν νὰ παρουσιασθοῦν πρὸ τοῦ Κιουταχῆ καὶ κατὰ συμβουλὴν τοῦ Περραιβοῦ ὡργισμένου διότι οἱ Σουλιῶται δὲν ἔσπευσαν νὰ ἀντιταχθοῦν κατὰ τοῦ Κιουταχῆ, ὅπως τοὐλάχιστον βεβαιώνει αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐδήλωσαν ὑποταγὴν ἀποδώσαντες τὰς ἀνωμαλίας τῆς χώρας των εἰς τοὺς Σουλιώτας.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Κιουταχῆς ἔφθασε πλησίον τοῦ φρουρίου τῆς Ρινιάσσης συνηνωμένος μὲ τὸν Ἀχμὲτ πασᾶν Βρυώνην. Τὰ τουρκικὰ στρατεύματα κατέλαβαν τὰ χωριὰ τῆς Λάμαρης καὶ οἱ πασᾶδες διέμειναν εἰς τὸν Λοῦρον. Οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν ἐκείνων φοβούμενοι ἐπιθέσεις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἔφυγαν μὲ τὰς οἰκογενείας των καὶ τὰ ζῷά των πρὸς τὴν Καμαρίναν, ποὺ τὴν ὑπερήσπιζε μὲ μικρὰν δύναμιν ὁ καπετὰν Γιαννάκης Γιώργης. Οἱ πασᾶδες ἀπηύθυνθησαν τότε πρὸς τὸν Γιαννάκην Γιώργην καὶ τοῦ ἐζήτησαν νὰ δηλώσῃ ὑποταγήν, ἡ ἂν αὐτὸς δὲν θέλει νὰ τὸ κάμῃ, νὰ παροτρύνῃ τοὺς ραγιάδες ποὺ εἶχαν καταφύγει εἰς τὴν Καμαρίναν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τοὺς τόπους των καὶ τὰς περιουσίας των δηλώνοντες πίστιν εἰς τὸν σουλτάνον καὶ βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ πάθουν τίποτε, διότι τὸ δοβλέτι γνωρίζει ὅτι δὲν πταίουν οἱ πληθυσμοὶ τῶν ραγιάδων, ἀλλ' ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς ὑποκινοῦν. Ὁ Γιαννάκης Γιώργης ἐζήτησε καὶ αὐτὸς βοήθειαν ἀπὸ τοὺς Σουλιώτας πρὸς ἀντίστασιν, ἀλλ' ἐκεῖνοι τοῦ ἀπήντησαν ὅτι δὲν τοὺς εἶνε δυνατὸν νὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν Καμαρίναν, ἀλλ' ἂν ὑποστοῦν πίεσιν ἀπὸ τὸν τουρκικὸν στρατὸν θὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ ἐκεῖθεν θὰ καταβοῦν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν. Κατόπιν τούτου ὁ καπετὰν Γιαννάκης Γιώργης διὰ νὰ μὴ θυσιασθῇ τόσον ἄδικον πρὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅπως ἀπειλοῦσαν οἱ πασᾶδες ἐν περιπτώσει ἀντιστάσεως, διεπραγματεύθη διὰ τῶν δημογερόντων τὴν ὑποταγὴν τοῦ τόπου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου κατηγορίας τοῦ Περραιβοῦ κατὰ τῶν Σουλιωτῶν, διότι δὲν ἔσπευσαν ν' ἀναχαιτίσουν τὸν Κιουταχῆν καὶ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν χώραν διὰ νὰ μὴν ἀναγκασθοῦν οἱ κάτοικοι νὰ δηλώσουν ὑποταγήν, εἶνε δίκαιον νὰ λεχθῇ ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ κάμουν. Ἀσφαλῶς δὲν ἀγνοοῦσαν τὴν μεταστροφὴν τῶν πνευμάτων τῶν Τουρκαλβανῶν καὶ ἂν ἐφαίνοντο ὅτι ἐξακολουθοῦσαν νὰ ἔχουν τὴν ἰδίαν ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτούς, τὸ ἔκαναν κατ' ἀνάγκην καὶ ἐφ' ὅσον ἐκεῖνοι δὲν ἐξεδήλωναν φανερὰ τὰς προθέσεις των. Νὰ προχωρήσουν πρὸς τὸν Λοῦρον καὶ τὴν Καμαρίναν, πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ τῶν ἐπερχομένων στρατευμάτων ἦτο ἀδύνατον, ἀφοῦ εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν δὲν θὰ τοὺς ἠκολούθουν οἱ σύμμαχοι Τουρκαλβανοί, οὔτε οἱ Αἰτωλοακαρνᾶνες, ποὺ οὔτε διάθεσιν εἶχαν πρὸς τοῦτο, οὔτε συνέφερεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα νὰ τὸ κάμουν καὶ ν' ἀφήσουν ἀνυπεράσπιστον τὴν Εὐρυτανίαν καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν ἀπὸ τὴν τουρκικὴν στρατευμάτων τῶν κινουμένων πρὸς τὸ νοτιώτερον τμῆμα τῆς Ἠπείρου. Ἂν οἱ Σουλιῶται ἐπήγαιναν εἰς τὴν Καμαρίναν, τὸ στρατόπεδον τῆς Ἄρτας θὰ διελύετο ἀμέσως, καὶ ἐνῷ θὰ εἶχαν νὰ πολεμήσουν πρὸς τὰ ἐμπρὸς μὲ τὰς δυνάμεις τοῦ Κιουταχῆ καὶ τοῦ Ἀχμὲτ Βρυώνη, θὰ ἐκινδύνευαν τὰ νῶτα των ἀπὸ τοὺς ἕως τότε κλεισμένους εἰς τὸ φρούριον τῆς Ἄρτας Τούρκους, καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους των συμμάχους Τουρκαλβανούς.

Εἰς τὴν Ἄρταν ἐν τῷ μεταξὺ ἐκυκλοφόρησεν ἡ φήμη ὅτι ἡ καθοδος τῶν ἠνωμένων δυνάμεων τοῦ Ἀχμὲτ Βρυώνη καὶ τοῦ Κιουταχῆ ἀπέβλεπε τὴν Ἀκαρνανίαν. Ἡ πηγὴ τῆς φήμης προῆρχετο ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἦτο σκόπιμος. Οἱ Τοῦρκοι ἤθελαν νὰ φανοῦν ὅτι κατόπιν τῶν συνομιλιῶν καὶ συνεννοήσεων ὄχι τῶν περιπέτειῶν(?) τοῦ Νότη Μπότσαρη καὶ τῶν Τουρκαλβανῶν μὲ τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Ὀμὲρ Βρυώνη δὲν ἐσκόπευαν νὰ κτυπήσουν τοὺς Σουλιώτας, ἀλλὰ θὰ προήλαυναν πρὸς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Διὰ τῆς ραδιουργίας αὐτῆς οἱ Σουλιῶται θὰ καθίσταντο ὕποπτοι πρὸς τοὺς Αἰτωλοακαρνᾶνας, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ ἔσπευδαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τοὺς τόπους των πρὸς ὑπεράσπισίν των. Ἡ φήμη εἶχε τὸ ἀποτέλεσμά της. Οἱ Αἰτωλοακαρνᾶνες ἐπιστεύθησαν τοὺς Σουλιώτας ἀλλ' ἐφοβήθησαν ὅτι οἱ Τοῦρκοι πασᾶδες θὰ ἐξεμεταλλεύοντο τὴν ἀπουσίαν των ἐκ τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τῆς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ θὰ εἰσήλαυναν εἰς αὐτάς, ἀφοῦ ἐκεῖνο ποὺ ἀπησχόλει ἤδη περισσότερον τὸν Χουρσὶτ ἦτο ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις. Καὶ ἔσπευσαν νὰ φύγουν πρὸς τὸ Μακρυνόρος διὰ νὰ κρατήσουν τὰ ἐκεῖ στενά.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἀποχώρησις τῶν Σουλιωτῶν.

Εἰς τὴν Οὐράνιον Αὐτοκρατορίαν

Γέ-Χό-Νό-Λά

Ἡ γυναῖκα ποῦ ἐκυβέρνησε τετρακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων

Μία ἀληθινὴ ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας σὰν παραμύθι τοῦ παληοῦ καιροῦ

8ον

Ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ ἐχαμογέλασε καταμαγευμένος:

—Ἐκατάλαβα... τῆς ἀρέσει τὸ οἰνόπνευμα... θὰ μοῦ κρατήσῃ συντροφιὰ ὅπως οἱ ἀγαπητοί μου φίλοι.... Ἀ! Δεσποινίς, πόσο θελκτικὴ εἶσθε... Πῶς ὀνομάζεσθε;... Δὲν ἐνθυμοῦμαι πιά, κι' ὅμως τὸ ὄνομά σας ἦτον χαραγμένο στὴν πράσινη πλάκα, ἀλλὰ δὲν ἔδωσα καθόλου προσοχή...

Τότε ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά εἶπε τὸ ὄνομά της. Ἔπειτα, παίρνοντας ἀδιάκοπα θάρρος, ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ, ἀκόμη καὶ νὰ γελᾷ, μὲ ψευδῆ δὲ ὄρεξιν ἄδειαζε τὰ κύπελλα μὲ τὸ ἀλκοόλ, ποὺ τῆς ἔκαιγεν ἄλλωστε τρομακτικὰ τὸ στομάχι. Ἀλλὰ μιὰ ἔξυπνη γυναῖκα εἶναι ἀποφασισμένη νὰ κάμῃ παντὸς εἴδους θυσίας, ὅταν πρόκειται νὰ κατακτήσῃ...

Ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, κατενθουσιασμένος, ἔσφιξε τρυφερὰ τὴν μέσην τοῦ «ἐντιμοτάτου ἐκείνου προσώπου», ποὺ τοῦ ἔκαμνε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φέρεται ὡς γυναῖκα ἐλευθερίων ἠθῶν. Αὐτὸ δὲν τοῦ εἶχε συμβῇ ποτέ. Ἦταν καταχαρούμενος. Παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, εὑρῆκε τέλος μίαν σύντροφον, ποὺ νὰ συμμερίζεται τὰ βάναυσα γοῦστα του. Ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά ἄξιζεν ἀσφαλῶς ὅπως κ' οἱ φίλοι του. Ἦταν γοῦστόζα ὅπως ἐκεῖνοι, ἐξ ἴσου διεστραμμένη καὶ μάλιστα κάπως ὡραιότερη, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἔβλαπτε καθόλου!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14ον

Πρὸς γενικὴν κατάπληξιν, ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά εἶχε γίνει ἡ εὐνοουμένη τοῦ Αὐτοκράτορος Χὲν - Φούγκ, καὶ μάλιστα τὸ νεαρὸν αὐτὸ «ἐντιμότατον πρόσωπον» εἶχεν ἀποκτήσει τοιαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρός, ὥστε ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν ἐπεχείρει πλέον τίποτε, ἂν δὲν τὴν συνεβουλεύετο προηγουμένως.

Κάθε βράδυ ἤρχετο καὶ τὸν συναντοῦσε, πρὸς μεγάλην ἀπελπισίαν τῶν λοιπῶν παλακίδων, αἱ ὁποῖαι εἶχον καταφρονηθῆ πλέον ὁριστικῶς. Οἱ θηλυδρίαι ἐξηφανίσθησαν ἀκόμη, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ πρίγκηπες Τσάϊ-Γιουὲν καὶ Τουὰν-Χουά, οἱ ἀγαπητοὶ ἐξάδελφοι τοῦ Αὐτοκράτορος Χιὲν-Φούγκ, εἶχον σφοδρῶς ἀποσυρθῆ.

Μόνον ἡ Αὐτοκρατορικὴ Σύζυγος, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐθιμοτυπίαν, ἦτο ἀκόμη ἀνεκτὴ εἰς τὴν Αἴθουσαν τῆς Ἱερᾶς Ἀναπαύσεως κατὰ τὰς νύκτας, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἐπίσημοι ἀστρολόγοι ἐδήλωνον, ὅτι τὰ συμπλέγματα ὡρισμένων ἄστρων ηὐνόουν αὐτοκρατορικοὺς γάμους.

Μίαν ὡραίαν πρωΐαν, ἡ ἀκόλουθος καταπληκτικὴ εἴδησις ἐξεσπάσεν εἰς τὴν Ἀπηγορευμένην Πόλιν μὲ βροντὴν κεραυνοῦ: Τὸ «ἐντιμότατον πρόσωπον» Γέ-Χό-Νό-Λά ἐκυοφόρει ἐκ τῆς σπορᾶς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Οὐρανοῦ!

Ἀμέσως δι' ἐπισήμου διατάγματος ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά προήχθη ἐκ τῆς τάξεως τῶν «κουεΐ γέν» εἰς τὴν τάξιν τῶν «πίν». Μόνη της ἡ Αὐτοκράτειρα Μητέρα προσῆλθε ὅπως δώσῃ εἰς τὴν παλακίδα τὸν νέον τίτλον της, συγχαίρουσα αὐτὴν ἐπισήμως καὶ εὐχαριστοῦσα αὐτὴν ζωηρῶς. Ἐπὶ τέλους, ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, εἶχεν ἐπιτελέσει πρᾶξιν ἀνδρισμοῦ. Ἡ τιμὴ τῆς δυναστείας εἶχε σωθῆ.

Ἀπὸ τότε, ἡ ἐπιρροὴ τῆς Γέ-Χό-Νό-Λά εἰς τὴν Αὐλὴν ἐμεγάλωνεν ἀδιακόπως. Δὲν ἔζωσε πλέον, καταφρονημένη καὶ ἔγκλειστος εἰς τὸ περίπτερόν της τοῦ γυναικωνίτου. Τῇ μεσολαβήσει τοῦ Μεγάλου Εὐνούχου Νυκὰν-Τέ-Χάϊ, ὁ ὁποῖος ἐφρόντιζε νὰ δέχεται πρὸς τοῦτο θαυμάσια δῶρα, τὰ πλέον ἰσχυρὰ πρόσωπα τῆς Αὐτοκρατορίας ἔστελλον ἱκετηρίους ἀναφορὰς πρὸς τὴν εὐνοουμένην, ὅπως ὑποστηρίξῃ παρὰ τῷ Υἱῷ τοῦ Οὐρανοῦ τὰ αἰτήματά των. Ἐν τούτοις, ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά ἐσυλλογίζετο ἀγωνιωδῶς μόνον τὸ παιδὶ ποὺ ἐκυοφοροῦσε μέσα της. Ἂν ἦταν ἀγόρι... τότε θὰ ἐθριάμβευε τελειωτικά!

Ἀλλά, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν, ἐδηλώθη ἐπίσης ὅτι ἦτο ἔγκυος καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Σύζυγος.

Καὶ αὐτὴ ἐπίσης ἐπερνοῦσεν ἀπὸ ἀναλόγους ἀγωνίας. Ἂν ἐγέννα διάδοχον τοῦ Θρόνου, ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ἐξηκολούθει νὰ προηγῆται κατὰ τάξιν τῆς παλακίδος «πίν» Γέ-Χό-Νό-Λά. Ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει, τί θὰ συνέβαινε;

Οἱ ἀνώτατοι τιτλοῦχοι ἀνέμενον σφόδρως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δύο αὐτῶν κυοφοριῶν, πρὶν ἢ ταχθοῦν μὲ τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο μερίδων, αἵτινες εἶχον σχηματισθῆ ἐπὶ τῇ προόψει τῶν ἐπικειμένων γεγονότων. Μόνον μερικοὶ ἀδιόρθωτοι παῖκται «ἐποντάριζαν» ἐκ τῶν προτέρων ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου «ταμπλώ». Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Μητέρα ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Ἅρματος τοῦ Δράκοντος, τὸ ὁποῖον τὴν μετέφερεν εἰς τὰς Κιτρίνας Πηγάς. Μαζὶ της ἐξηφανίζετο ἡ μοναδικὴ ἐξουσία, πρὸ τῆς ὁποίας ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ. Ποία γυναῖκα θὰ εἶχε τώρα τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τῆς Ἀπηγορευμένης Πόλεως, κατὰ τὰς μακρὰς νυκτερινὰς ὥρας, ὁπότε ἡ εἴσοδος εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν Ἀνακτόρων ἀπηγορεύετο εἰς πάντα ἄρρενα, ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρός; Πράγματι, ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά ἐκυριάρχει ἤδη οὐσιαστικῶς εἰς τὸ στέφος. Ἄστυ: ὅλαι αἱ λεγεῶνες τῶν εὐνούχων ἦσαν ἀφωσιωμέναι εἰς αὐτήν, ὅλαι δὲ αἱ παλακίδες καὶ ὅλαι αἱ ὑπηρέτριαι ἦσαν ἤδη δι' αὐτὴν σκλάβαι [illegible]. Ὁ πλέον περίτρομος ὅλων ἦτο ὁ Νυκὰν-Τέ-Χάϊ, ὁ ὁποῖος εἶχε προκαλέσει ἐναντίον του τὴν μῆνιν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Συζύγου, δεδομένου ὅτι αὐτὸς συνέτεινεν εἰς τὴν τύχην τῆς Γέ-Χό-Νό-Λά. Κατὰ τὸ ἐπικίνδυνον αὐτὸ παιχνίδι, διεκύβευε τὴν θέσιν του ὡς Μεγάλου Εὐνούχου, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν κεφαλήν του.

Καὶ ἔφθανε πλέον ὁ τρίτος σεληνιακὸς μὴν τοῦ χρόνου, ὁπότε θὰ ἐπήρχετο ἡ λύσις τῆς τραγῳδίας ἐκείνης.

Ὅλη ἡ Αὐλὴ ἦτο ἀνάστατος. Οἱ αὐλικοὶ ὑπελόγιζον τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας. Ἐπληροφοροῦντο μετ' ἀδημονίας περὶ τῆς παραμικροτέρας κινήσεως τῶν ἐμβρύων ἐντὸς τῶν αὐτοκρατορικῶν γαστέρων.

Τέλος, ἕνα ὡραῖο ἀνοιξιάτικο πρωΐ, ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου, ἀνήγγειλε μετὰ σοβαρότητος, ἐνῷ δυσκόλως ἐκρατεῖτο ὄρθιος ἀπὸ τὴν μέθην, ὅτι ὁ Οὐρανὸς τὸν ἔκαμε πατέρα ἑνὸς υἱοῦ, καὶ ὅτι ὁ υἱὸς αὐτός, μολονότι ἦτο νόθος, καθίστατο ἐπίδοξος διάδοχος, ἐλλείψει ἄλλου.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ 1922

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΞ

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1922

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρον ἄμεσον διάλυσιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τρίτον σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ἀχρόου κλπ. καὶ τέταρτον ἄμεσον ἐνίσχυσιν τοῦ Θρακικοῦ Μετώπου.

Αὐτὰ εἶπεν ἡ ἐπανάστασις. Αὐτὰ ἦσαν αἱ θεμελιώδεις αὐτῆς βάσεις. Καὶ τὰς βάσεις αὐτὰς τὰς θεμελιώδεις τὰς ἀπεδέχθη ὁ Λαὸς καὶ ὑπέκυψεν εἰς τὴν Ἐπανάστασιν, εὑρίσκων πράγματι, ὅτι οἱ σκοποὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἔτεινεν αὐτὴ κάτι τὰ ὅρια, τὰ ὁποῖα διέγραφεν ὑπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος. Καὶ βλέπομεν λοιπὸν ἐκ τῶν κεφαλαίων αὐτῶν εἰς τὰ δύο μόνον ἐθίγετο τὸ Σύνταγμα: Πρῶτον εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ Βασιλέως δηλ. νὰ παραιτηθῇ ὁ Βασιλεὺς ἐξαναγκαζόμενος καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν Ἐθνοσυνελεύσεως. Εἰς τὰ δύο ταῦτα σημεῖα κατὰ τὴν γνώμην μου θὰ ἐθίγετο τὸ Σύνταγμα. Κατὰ τὰ ἄλλα τὸ Σύνταγμα παρέμεινε σεβαστὸν ἐκ μέρους τῆς Ἐπαναστάσεως. Κατηρτίσθη συμβόλαιον ἀμφοτεροβαρές. Τὸ συμβόλαιον τοῦτο δὲν δύναται φυσικὰ νὰ παραβιασθῇ. Διὰ νὰ παραβιασθῇ τὸ Συμβόλαιον τοῦτο κ. Δικασταί, θὰ ἀπαιτῆται νέα ἐπανάστασις. Κατὰ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον Σύνταγμα ἐσεβάσθη αὐτὴ αὕτη ἡ Ἐπανάστασις, οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Χώρας λογοδοτοῦν ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, κύριοι, δὲν λογοδοτοῦν ἀλλὰ δίδουν ποινικὰς εὐθύνας διὰ τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ἀσκεῖ ὁ Λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Αὐτὴν τὴν τιμήν, τὴν ποινικὴν ἀγωγήν, δὲν δύναται νὰ τὴν ἐνασκήσῃ οὐδεὶς ἄλλος, πλὴν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Τούτου δοθέντος, κ. κ. δικασταί, εὑρίσκω, ὅτι ὅλη ἡ ἐνέργεια ἡ γιγνομένη καὶ ὅλη ἡ διαδικασία, ἡ ὁποία προβάλλει κατὰ τῶν κατηγορουμένων ὑπουργῶν προβάλλει ὄχι μόνον παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ Συντάγματος, παρὰ τοὺς ὅρους παντὸς δικαίου, ἀλλὰ προβάλλει παρὰ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους καθιέρωσε καὶ ἐνέγραψεν ἐν αὐτῷ τῷ Καταστατικῷ Χάρτῃ αὐτὴ αὕτη ἡ Ἐπανάστασις.

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπιτρόπος). Αἱ ἐνστάσεις, τὰς ὁποίας ὑποβάλλει ἡ ὑπεράσπισις εἶνε ἀπαράδεκτοι, διότι ἀντιτίθενται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν. Οἱ λαοί, κ. κ. Στρατοδίκαι, ἔχουν ὄχι μόνον τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν ἀκόμη, ὁσάκις κακοδαιμονοῦν νὰ ἀμύνωνται καὶ νὰ ζητοῦν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Ἐκ τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἀμύνης ἐκπορεύεται τὸ δίκαιον τῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζουν ὅλοι οἱ Λαοί. Καὶ οὐδεὶς ποτε ἐσκέφθη νὰ θέσῃ ποτὲ αὐτὸ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν. Εἶνε δὲ παρατηρημένον καὶ γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἐπαναστάσεις ἐπῆλθε βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῶν λαῶν, καὶ ὅτι οἱ ἐπαναστάσεις αὗται ἐστράφησαν ἐναντίον καταστάσεων ὁμάδων, ἐναντίον καταστάσεων ἀπεργαζομένων τὴν εὐημερίαν τῶν Λαῶν, ἀλλ' ἐστράφησαν πάντοτε ἐναντίον καταστάσεων ἀπολυταρχικῶν, ἐναντίον τυραννιῶν, ἐναντίον τυράννων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπέβλεπαν εἰς τὸ συμφέρον τὸ Κρατικόν, εἰς τὸ συμφέρον τὸ ὁλότητος, ἀλλ' ἀπέβλεπαν εἰς τὸ συμφέρον τῶν ἀτόμων, τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῶν τυράννων. Ἐντεῦθεν ἀνεγνωρίσθη, ὅτι τίποτε δὲν εἶνε συντελεστικώτερον διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν Λαῶν ὅσον τὸ δικαίωμα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ αὐτὸ δημιουργεῖ δίκαιον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπείρως ἀνώτερον ἀπὸ τοὺς γραπτοὺς νόμους. Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπάρχει σύγκρουσις μεταξὺ γραπτῶν καὶ ἀγράφων νόμων δὲν ὑπάρχει οὐδείς, ὁ ὁποῖος νὰ ἀμφισβητῇ τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀγράφων νόμων, διότι οἱ μὲν γραπτοὶ νόμοι δὲν εἶνε ἐνίοτε ἀποτέλεσμα ἐμπαθείας καὶ ἐνίοτε ἰδιοτελείας, ἀλλ' οἱ ἄγραφοι ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ εἶνε πάντοτε ἡ ἐξωτερίκευσις τῶν λαϊκῶν ἰδεωδῶν.

Ὁ Ἀριστοτέλης μᾶς διδάσκει κ. δικασταί, ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ πολιτικὰ πράγματα εὐοδοῦνται καὶ ἐφ' ὅσον ἤγητορες τῆς πολιτικῆς κινήσεως εἶνε ὁ Μιλτιάδης καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Κίμων καὶ ὁ Περικλῆς τὰ πάντα βαίνουσι καλῶς. Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς λαοπλάνοι καὶ δημοκόποι ἡγήθουν, ὡς οἱ Κλέωνες, τὰ πράγματα καταντοῦν εἰς τὴν τυραννίαν τῶν τριάκοντα καὶ χρειάζονται πάντοτε οἱ Θρασύβουλοι διὰ νὰ ἀνατρέψουν τοὺς τυράννους. Ἐφ' ὅσον καὶ ἡ πατρὶς ἡμῶν ἐτέλει ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐλάμπρυνεν ἡ ἀκτινοβολὶς σοφία τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς καὶ ὡδήγει ἡ ἐθνικὴ παράδοσις, τὰ πράγματα εὐοδοῦντο καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐμπνεόμενος καὶ ὁδηγούμενος ἀπὸ τοιούτους ἄνδρας ὤθησε τὰ ὅρια τῆς Ἐπικρατείας μέχρι Μαύρης Θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀσιατικοῦ Ὀλύμπου. Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ Κλέωνες διεδέχθησαν τοὺς μεγαλοπράγμονας κυβερνήτας, παρουσίασαν τὴν τραγικὴν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν θὰ ἐρευνήσῃ τὸ δικαστήριόν σας. Τὸ ἔργον τοῦ Θρασυβούλου, ἀνέλαβον ἐκλεκτὰ τέκνα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, διὰ νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν ἐθνικὴν λεωφόρον τὴν Πολιτείαν, τὴν ὁποίαν τόσον δεινῶς ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθη ὁ Λαὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ τὴν κατήντησαν ἐκεῖ ὅπου τὴν κατήντησαν. Ἐκ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς τῆς Ἐπαναστάσεως προέκυψε τὸ δίκαιον, κατὰ τὸ ὁποῖον δικάζομεν.

Δὲν ὑπάρχει περίστασις, κ. δικασταί, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐπεκρίθη τὸ δίκαιον τῆς ἐπαναστάσεως. Ὅταν ὁ Γουλιέλμος Τέλλος ἐτάνυσε τὸ βέλος αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ χοροδεσπότου Γκέσλερ ἐδημιούργει δίκαιον ἐπαναστάσεως, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ εὐδαιμονία τῆς Ἑλβετίας. Καὶ ὅταν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη ἡ ὑπεράσπισις, ὁ τύραννος Κάρολος ἠρνήθη τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς διὰ τοῦ δημίου αὐτοῦ ἐπιδεικνύων τὴν κεφαλὴν ἀνέκραξε: Ἰδοὺ εἷς προδότης βασιλεὺς καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐθεμελιώθη ἡ κοσμοκρατορία τῆς Ἀγγλίας. Οἱονδήποτε ἐπαναστατικὸν παράδειγμα καὶ ἂν ἐρευνήσωμεν δὲν θὰ φθάσωμεν εἰς ἄλλα συμπεράσματα παρ' ὅτι δημιουργεῖται μία νέα πηγὴ δικαίου ἀπείρως καλυτέρα τῆς προηγουμένης τυραννικῆς καταστάσεως καὶ δίκαιον ἀπείρως ἀνώτερον τῶν προηγουμένων. Ἐὰν λοιπὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχῃ ἀντίφασις μεταξὺ τῶν γραπτῶν καὶ ἀγράφων νόμων, ἡ ἀντίφασις αὕτη θὰ εἶνε ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῆς Ἐπαναστάσεως ἀντλοῦντος τὴν πηγήν του ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἀγράφου νόμου.

Ἐὰν ἠθέλομεν προχωρήσει εἰς τὰς ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ὑπεστήριξαν οἱ κ. κ. ὑπερασπισταί, δὲν θὰ ἐκάμνομεν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐφθάνομεν εἰς μίαν ἀτιμωρησίαν καὶ ἡ ἀτιμωρησία εἶνε τὸ ἄγος τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς πολιτείας, διότι διὰ τῆς ἀτιμωρησίας ἐφθάσαμεν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν τὴν τραγικήν, τὴν ὁποίαν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐμφανίζει τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Τὴν ἀτιμωρησίαν λοιπὸν ἐπιδιώκουν οἱ κατηγορούμενοι προσπαθοῦντες νὰ παραπλανήσουν διὰ δογμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέτρεψεν ἡ ἐπανάστασις. Ὅτι δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου σας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ δίκαια τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν, ἔχω νὰ ἀντιτάξω καὶ εἰς τὰς ἐπιχειρηματολογίας τῆς ὑπερασπίσεως, ὅτι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον σκοπὸν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς συνῆλθεν εἰς πάνδημον συλλαλητήριον πρὸ τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων ἐγκρίνων τὸ πνεῦμα τῆς Ἐπαναστάσεως, βοῶν καὶ ἀξιῶν ὅπως τιμωρηθοῦν πρὸ παντὸς οἱ ἔνοχοι. Καὶ ἂν ἐπομένως ὑπάρχῃ πρᾶξις καταστατικὴ τῆς Ἐπαναστάσεως αὐτὴ εἶνε ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων οἱωνδήποτε καὶ ἂν εἶνε, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρεθοῦν. Αὐτὴ εἶνε ἡ κυρία πρᾶξις τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἄνευ τῆς τιμωρίας τῶν ἐνόχων κ. κ. δικασταί, δὲν θὰ πράξωμεν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν θλιβερὰν ἱστορίαν τῶν τελευταίων ἐτῶν, ὁπότε ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη φατρία ἐξαπέλυε τὴν μίσῃ ἐναντίον ἀλλήλων, διὰ νὰ εὑρισκώμεθα εἰς τὴν θλιβερὰν ἀνάγκην σήμερον νὰ θρηνῶμεν τὸ καταρράκωμα αὐτὸ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος.

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ

«Ἐὰν ἐπομένως ὑπάρχῃ ἐν προκειμένῳ πρᾶξις καταστατικὴ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτὴ εἶνε ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου σας, ἡ ὁποία ἀπορρεῖ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἐπαναστάσεως. Δὲν ὑποθέτω νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία εἰς οὐδένα ὅτι τοιαύτη ἐπανάστασις, ἡ ὁποία πρὸς τοιούτους ἀπευθύνεται σκοπούς, τὸ δίκαιον τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ εἶνε ἰσχυρὸν καὶ ἀναπαλλοτρίωτον, ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ κατηγορούμενοι ἔχουν τὴν συναίσθησιν αὐτοῦ θὰ σᾶς ἀναγνώσω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν εἷς ἐκ τῶν κατηγορουμένων ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης διερμηνεύων τὰς σκέψεις τοῦ ἑτέρου τῶν κατηγορουμένων κ. Γούναρη, πρὸς τὸν κ. Χαράλαμπον Βοζίκην, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπιστολῆς διαπιστοῦται ὅτι οἱ λαοὶ ἔχουσιν ὄχι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαναστατοῦν κατὰ τῶν τυράννων αὐτῶν καὶ ἐντεῦθεν δημιουργεῖται δίκαιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπορρέει ἡ ἁρμοδιότης τοῦ δικαστηρίου σας. Καὶ ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ἐχαρακτήρισαν τυραννικὴν τὴν διοίκησιν τοῦ Βενιζέλου, ἡ ὁποία ἀνεξαρτήτως τῶν καταπιεστικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα μετῆλθε καὶ τὰ ὁποῖα μέτρα μετῆλθε στηριζομένη ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, καὶ μόνον εἰς τὸ Σύνταγμα, διότι τὰ καταπιεστικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἀπέρρεον ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ 91ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι καταγγέλλουν ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὡς τυραννικὴν τὴν διοίκησιν τοῦ Βενιζέλου καὶ ζητοῦσι δι' ἀνατρεπτικῶν κινημάτων, δι' ἐπαναστάσεως νὰ τὴν ἀνατρέψουν, διοίκησιν, ἡ ὁποία, παραλαβοῦσα μικράν, ἀσθενῆ καὶ καχεκτικὴν Ἑλλάδα, κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν νὰ τὴν παραδώσῃ μεγάλην, τρανήν, κατωχυρωμένην ἀπὸ ἰσχυροτάτους συμμάχους καὶ ἀπὸ ἰσχυροτάτας φιλίας, ἵνα τὴν καταστήσουν οἱ κατηγορούμενοι εἰς τὸ θλιβερὸν κατάντημα, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν κατήντησαν.

Ἐάν, λέγω, οἱ κατηγορούμενοι εἶχον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶχον δικαίωμα νὰ ἐπαναστατήσουν ἔναντι τοιούτου καθεστῶτος, ἀντιλαμβάνεσθε πόσον ἱερώτερον εἶνε τὸ δικαίωμα τῆς σημερινῆς ἐπαναστάσεως. Σᾶς ἀναγινώσκω τὴν ἐπιστολήν, ἥτις ἐγράφη ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν κ. Βοζίκην. Φέρει τὴν ὑπογραφὴν Νίνα. Ὡς ἐβεβαίωσεν ὁ κ. Βοζίκης, ἐπειδὴ δὲν εὑρίσκοντο εἰς ἐπικοινωνίαν οἱ ὁμόφρονες ἐν Ἀθήναις μὲ τὸν Γούναρην διαμένοντα ἐν Ἰταλίᾳ, ἐδέησε νὰ ἀποσταλῇ ἐκεῖ ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Νίνα ἔγραψε τὴν ἐπιστολήν. Εἶνε ἡ ἐπιστολὴ ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὴν δικογραφίαν τῆς συνωμοσίας Λυμπρίτη. Ὑπάρχει δὲ ἡ ἔνορκος κατάθεσις τοῦ κ. Βοζίκη, ἐκ τῆς ὁποίας ἐμφαίνεται τὸ γνήσιον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης. Ἡ ἐπιστολὴ ἀρχίζει οὕτω: «Ὕστερα ἀπὸ τόσα βάσανα. . . . .

. . . .

διὰ νομίμων μέσων.»

Ὁ Γούναρης συνιστᾷ τὴν λῆψιν αὐτῶν τῶν μέτρων τῶν βιαίων ἀπέναντι τῆς τυραννικῆς διοικήσεως, διότι κατ' οὐδένα τρόπον εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνατραπῇ ἄλλως μία τυραννία. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν κατ' οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως τῶν κατηγορουμένων βεβαίως θὰ θιχθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ εἰς τὴν κυρίαρχον κρίσιν τοῦ δικαστηρίου σας ἀφίεται νὰ κρίνετε ἐὰν ἡ τυραννία, τὴν ὁποίαν ἀνέτρεψεν ἡ ἐπανάστασις δὲν ἦτο πολλαπλασίως ἐπαχθεστέρα τῆς προηγουμένης τυραννίας, ἡ ὁποία καὶ ἂν ἤσκησε καταπιεστικά τινα μέτρα τὰ ἤσκησε διότι εὑρίσκετο ἐνώπιον φραγμάτων εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς σταδιοδρομίαν καὶ εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ ἄρῃ τα ἐμπόδια αὐτά. Ἀλλ' οἱ κατηγορούμενοι, οἱ ὁποῖοι δὲν εὑρέθησαν πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου, οἱ κατηγορούμενοι πρὸς τοὺς ὁποίους ὁλόκληρος ὁ μαχόμενος στρατὸς προσεφέρθη να ἐκπληρώσῃ τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα αὐτοῦ, οἱ κατηγορούμενοι, οἱ ὁποῖοι οὐδαμόθεν ἤντλησαν τὸ δικαίωμα νὰ νομίσωσιν ὅτι ὑπῆρχε τὸ ἐλάχιστον ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν ἐθνικῶν, τοὺς ὁποίους ἐπεδίωκον, δὲν εἶχον δικαίωμα ὄχι νὰ ἀσκήσωσι τὴν ἐξουσίαν. αὐτῶν κατὰ τὸν τυραννικώτερον τρόπον διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἰδιοτελῆ προσωπικὰ συμφέροντα, θελήσαντες νὰ τάξωσιν ὑπεράνω τοῦ συμφέροντος τῆς Πατρίδος ἕνα καὶ μόνον πρόσωπον, ὄχι ἀπὸ στοργὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ ἴδια προσωπικὰ αὐτῶν συμφέροντα. Ἔναντι τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων, ἡ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία ἐξερράγη ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, παρ' ὅλας τὰς δυνατὰς πιέσεις καὶ παρ' ὅλας τὰς παροχάς, τὰς ὁποίας παρεῖχε τὸ καταλυθὲν καθεστώς, ἡ ἐπανάστασις τὸ πρῶτόν της μέλημα ἦτο τὸ ἐπαναστατικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἐνώπιόν σας καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἐξουσία σας εἶνε ἀπεριόριστος καὶ δὲν μπορεῖτε παρὰ ὡς Ἕλληνες αἰρόμενοι ὑπεράνω τῶν περιστάσεων, γνωρίζοντες καλύτερον παντὸς ἄλλου ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ὑπῆρξαν ἔνοχοι τῆς καταρρεύσεως τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, νὰ ἀποφανθῆτε καλύτερον παντὸς ἄλλου. Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ζητῶ τὴν ἐπαναστατικῷ δικαίῳ ἀπόρριψιν ὡς ἀπαραδέκτων τῶν ἐνστάσεων.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ἐπαναστ. Ἐπίτροπος). Δὲν διαφωνῶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνοσυνελεύσεως τὰ ἐγκλήματα τῶν πολιτικῶν δικάζονται ὑπὸ εἰδικοῦ δικαστηρίου ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὸς δὲν εἶνε ἀναλλοίωτος. Δὲν εἶνε νόμος φυσικός, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνατραπῇ, ἀπορρέων καὶ στηριζόμενος εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Σήμερον θὰ ἐξετάσωμεν: ἡ κοινὴ συνείδησις τὸ ἐτροποποίησεν αὐτὸ ἢ δὲν τὸ ἐτροποποίησεν; Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ ἐρώτημα. Ἡ ἐπανάστασις, ἐπιβληθεῖσα καὶ κυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ πλέον τὴν ἐξουσίαν τὴν νόμιμον, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρέει ἡ διαχείρισις τῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους καὶ ἐν γένει πᾶσα κυβερνητικὴ πρᾶξις.

Ἡ κυβέρνησις διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀσκεῖ τὴν ἐξουσίαν ἐν ὀνόματι τῆς ἐπαναστάσεως. Ἑπομένως αἱ θεωρίαι ἐκεῖναι, ὅτι ἴσχυσαν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἴσχυσαν καὶ παρ' ἡμῖν ἄλλοτε, δὲν ἔχουσι θέσιν, διότι ὁ νόμος δὲν εἶνε ἀναλλοίωτος, ἀλλ' εἶνε νόμος, ὁ ὁποῖος στηρίζεται ἐπὶ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως. Εἶπον ὅτι τὸν νόμον αὐτὸν ἡ σημερινὴ ἐπανάστασις, κυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Λαοῦ, τὸν ἀνέτρεψε καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος τί ἰσχύει ἐν Γαλλίᾳ. Βεβαίως, ὅλα τὰ πεπολιτισμένα κράτη αὐτὸ τὸ δικαίωμα ἔχουσι καθιερώσει, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπανάστασιν καὶ εἰς τὸν Λαὸν ἄλλως ἔδοξε νὰ καθιερώσῃ τὴν διαδικασίαν αὐτήν.

Ἔρχομαι εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα. Ὅτι ἅπαξ ἡ ἐπανάστασις διὰ τοῦ διατάγματος ἐκείνου καθώρισεν ὅτι θὰ δώσουν λόγον διὰ τῶν φυσικῶν δικαστῶν, τὸ νεώτερον διάταγμα δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ πρῶτον, τὸ μὲν διότι δὲν περιώρισε τὸ δικαίωμα τῆς ἐπαναστάσεως, τὸ δὲ διότι ἐπεβλήθη, ὑπὸ τοῦ Λαοῦ.

Ἡ ἐπανάστασις εἶνε μία ὁμὰς ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἐν τῇ συλλήψει καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ εἶνε παράνομος κατ' ἀρχήν, κυρωθεῖσα δὲ ἀποτελεῖ δίκαιον. Ὁ λαὸς δὲ διὰ ψηφισμάτων καὶ ἐν Ἀθήνα ἠξίωσε τὴν ἄμεσον εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τῶν πρώην ὑπουργῶν. Τοῦτο τὸ ἠξίωσεν ἡ λαϊκὴ κυριαρχία διὰ τοῦ συλλαλητηρίου, τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἐνταῦθα. Μετὰ τὸ διάταγμα, τὸ καθιερωθὲν καὶ διὰ ψηφισμάτων γενομένων ὑπὸ διαφόρων σωματείων, ὑπὸ διαφόρων πολιτῶν ἀξιούντων τὴν ἄμεσον εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν πρώην ὑπουργῶν καὶ μὴ ὑπαρχούσης Ἐθνοσυνελεύσεως κατ' ἀνάγκην, ἐννοεῖται, θὰ γίνῃ διὰ τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα καθιέρωσεν ὁ νόμος, ἑπομένως . . .

. . . .

Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ. Κύριοι δικασταί, ἀνέφερεν ἐνώπιον ὑμῶν ἡ ὑπεράσπισις ζητήματα νομοθετικά, ζητήματα φυσικοῦ δικαίου, τὰ ὁποῖα ἀντλεῖ ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν αἰώνων. Σᾶς εἶπον τόσα ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα βεβαίως ὑμεῖς, ὡς στρατιωτικοί, γνωρίζετε, ἀλλὰ ἐπὶ τέλους δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κατέχετε καλῶς. Ὑπάρχει ἡ ἀντίληψις ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ δὲν εἶνε κατάλληλοι. Περὶ αὐτοῦ θὰ ὁμιλήσωμεν ὁσονούπω, ἀλλ' ἤδη ἐπιβάλλεται πρωτίστως νὰ ἴδωμεν, ἐὰν αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζεται ἡ ὑπεράσπισις ἔχουσιν ὑπόστασιν. Ἰσχυρίσθησαν ἀνέκαθεν ὅτι ὑπάρχουσι διάφορα διατάγματα καὶ διάφοροι νόμοι, οἱ ὁποῖοι καθιεροῦσιν ὅτι ἕκαστος πρέπει νὰ δικάζεται ἀπὸ τὸν φυσικὸν δικαστὴν καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ διὰ τῆς ἱστορίας καθιεροῦται, πρέπει νὰ τὸ σεβασθῶμεν. Αὐτὴ εἶνε περίπου ἡ οὐσία τῶν λεχθέντων, ἂν ὄχι καθαρῶς, τοὐλάχιστον αὐτὴ εἶνε ἡ διατύπωσις ἡ λεκτική. Λησμονεῖ ἡ ὑπεράσπισις, ἐὰν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Τροιζῆνος, ἐὰν ἄλλαι Συνελεύσεις, ὡς τοῦ 1843, διαρκῶς μεταβάλλωνται, ἔχουσι κάποιον λόγον μεταβολῆς, λησμονεῖ ὅτι τὸ Σύνταγμα πρέπει νὰ ενε, ἐν ἐλλείψει γνησίου, (ἀναγινώσκει)

. . . .

Μάλιστα, κύριοι, λησμονεῖ ὅτι ἄλλα διατάγματα λέγουσιν ὅτι οἱ ὑπουργοὶ δίδουσι λόγον ἐνώπιον τῆς Γερουσίας. Αὐτὰ κατηργήθησαν, μάλιστα κατηργήθησαν δι' ἐπαναστάσεως. Ἐὰν ἑπομένως ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν, ἢ ἄλλου δικαιώματος, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὸ καθῆκον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἶνε ἡ ψυχή, ἡ ὁποία κινεῖ ἕνα ἔθνος πρὸς τὰ ἐμπρός, εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία δίδει ὅλην τὴν ἰσχύν, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ ἀξίωμα ὅτι αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει τὸ Κράτος, εἶνε ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἡ πραγματικὴ καὶ ὄχι ἡ Συνέλευσις τῶν ἀποζημιώσεων, ἡ ὁποία ἐπλήρωσε τὴν αἴθουσαν ταύτην. Ἡ ἀληθὴς ἐθνικὴ συνέλευσις σᾶς ἔδωκεν αὐτὴν τὴν ἰσχύν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπορρέει ἡ διαδικασία αὐτή· ὁ ὅρκος σας «ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ βασιλεὺς αὐτὸς εἶνε Συνταγματικός, ὑπακούων εἰς τὸ Σύνταγμα, εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὰ ψηφίσματα τοῦ Κράτους» καὶ παρακάτω περὶ σημαίας κλπ. Δυστυχῶς, εἰς τὸν ἡμέτερον στρατὸν πρέπει ὁ ἀξιωματικὸς νὰ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ εἶνε ἐν μέρει βουλευόμενος, ἐκεῖνο δὲ τὸ ὀθνεῖον εἶνε μετάφρασις ἀπὸ ξένα Συντάγματα. Δυστυχῶς ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς ἀπαιτεῖται νὰ εἶνε καὶ τηρητὴς τοῦ Συντάγματος, καὶ τὸ Σύνταγμα τὸ γνήσιον ἔχει διάταξιν, ἡ ὁποία ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ ἔλθωσιν οἱ κατηγορούμενοι ἐνώπιόν σας. Ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος ἀφίεται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλοίμονον, ἐὰν οἱ Σύλλογοι τῶν ἐπιστρατῶν, ὁ λαὸς ἐκεῖνος ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προνοῇ ἢ αἱ παρακυβερνήσεις περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ ὄχι σεῖς, διότι ἡττήθητε ἐὰν συμβῇ ἧττα, σεῖς δὲν ἔχετε δικαίωμα, ἔχουσιν οἱ πολιτικοὶ Σύλλογοι. Ἡ ἰσχύς σας καὶ τὸ δίκαιον πηγάζει ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος, ἑπομένως ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀνέφερον καταργοῦνται. Καὶ ὅταν φθάσωμεν, κύριοι, εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶχον εἰπῇ καὶ εἰς τὰς ἐκκλήσεις τῆς συνειδήσεως, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐπικαλεσθῇ ἡ ὑπεράσπισις, ὡς εἶπε, περὶ φυσικοῦ δικαίου, ὅλα αὐτὰ περιλαμβάνονται ἐν τῇ τηρήσει τοῦ Συντάγματος. Σᾶς εἶπε καὶ περὶ κυριότητος. Αἱ, κύριοι, ὅταν ἦλθεν ἐδῶ ἡ ἐπανάστασις, ἤθελε νὰ σκεφθῇ ὡς ἐχέφρων τηρητὴς τοῦ πολιτεύματος καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς πατρίδος. Δὲν πταίει ἐὰν ὁ σαλπιγκτὴς μεταβάλλεται εἰς ἕνα ἁπλοῦν φρουρὸν πρὸς φρούρησιν τῆς Πατρίδος. Δὲν εἶνε νευρικότης ἐὰν μετὰ ἕνα μῆνα εἰσάγωνται οἱ κατηγορούμενοι εἰς δίκην. Ἀλλοίμονον, ἐὰν ἐπετρέπετο νὰ ἐξέλθωσι καὶ ἀθῷοι εἰς τὰς ὁδούς. Ἐν πλήρει συναισθήσει τοῦ ἑαυτοῦ δικαίου ἡ ἐπανάστασις καὶ ἐν πλήρει συναισθήσει τῆς εὐθύνης της, σᾶς καλεῖ ὅλους ὑμᾶς νὰ δικάσητε ψυχραίμως, ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ὑπέπεσαν εἰς τὰς παραβάσεις, διὰ τὰς ὁποίας κατηγοροῦνται. Καὶ ἐπὶ πλέον, ἡ ἐπανάστασις πρέπει νὰ ἀποκαθάρῃ τὴν γάγγραιναν, διότι αὐτὴ εἶνε πραγματικὴ γάγγραινα. Δὲν πρέπει νὰ ἀφήσῃ ἀτιμωρήτους προσπαθείας τοιαύτας. Γνωρίζετε πάντες τὰ γεγονότα, αὐτὰ τὰ ὁποῖα συνέβησαν. Εἶνε περιττὸν νὰ τὰ μεγαλώνωμεν. Εἶνε περιτταὶ αἱ ῥητορικαὶ εἰς τὸν περίβολον τοῦτον, ὅπου ἐξηντελίσθη καὶ ἡ ῥητορικὴ καὶ ἡ σοφιστεία. Σᾶς λέγομεν ὅμως τοῦτο μόνον: Ὅτι Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΗΘΕΛΗΣΕ ΝΑ ΠΛΗΞΗ ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΛΕΡΝΑΙΑΣ ΥΔΡΑΣ, ΟΥΧΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΑΡΑΣΥΡΘΕΝΤΑΣ καὶ ὑποπεσόντας εἰς ἄτοπα καὶ ἀδικίας. Τὰ δὲ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἴσως ἀπό τινας, ὄχι βεβαίως ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν, θὰ ἐκληφθῶσιν ὡς μέσα ἀπειλῆς, ὅτι σήμερον εἴσθε σεῖς καὶ αὔριον θὰ ἔλθουν ἄλλοι νὰ σᾶς κρεμάσουν, αὐτά, κύριοι, τὰ γνωρίζομεν ἀπὸ πρίν. Ἡ ἐπανάστασις ἀποδυθεῖσα εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτῆς, βεβαίως ἐγνώριζεν ὅτι ἔτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ ἴδῃ καὶ τὰς κεφαλὰς τῆς πιπτούσας, ἀλλ' ὑμεῖς θὰ πράξητε τὸ καθῆκόν σας. Ἀφοῦ ἀντικρύσατε τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, θὰ ἀντικρύσετε ἀφόβως καὶ ὅλας τὰς τυχὸν συνεπείας τοῦ ἐθνοσωτηρίου ἔργου τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἂν ἡ Ἑλλὰς θελήσῃ αὔριον νὰ αὐτοκτονήσῃ σεῖς θὰ ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ εἴπητε.....

Πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν καὶ κάποιον περσικὸν ὑπέργηρον νόμον, ὁ ὁποῖος εἶνε ἡ ἀρχηγία καὶ ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ὅτι, ὅταν ὑπάρχουσι κλέπται ὑπουργοὶ—δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου—ἢ ὅταν ὑπάρχωσιν ἀτιμωταὶ τῆς πατρίδος ὑπουργοὶ — δὲν ἠξεύρω, σεῖς θὰ κρίνετε, ἐὰν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου— ὅταν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι ὑπουργοί, πρέπει νὰ ἐκδέρωνται ζῶντες καὶ μὲ τὰ δέρματα αὐτῶν νὰ ἐπενδύωσι τὰς ὑπουργικὰς ἕδρας, οὕτως ὥστε οἱ ὑπουργοὶ ὅταν κάθηνται εἰς αὐτὰς νὰ αἰσθάνωνται τὸ ῥῖγος τῆς εὐθύνης. Σεῖς νομίζετε ὅτι εἶνε δυνατὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀτιμασθῇ, νὰ καταπέσῃ ἀπὸ τῆς μεγάλης καὶ ἐνδόξου Ἑλλάδος τῶν πέντε θαλασσῶν εἰς τὴν «μικρὰν καὶ ἄτιμον Ἑλλάδα», χωρὶς νὰ δώσῃ κανεὶς λόγον αὐτῆς τῆς καταστροφῆς. Θέλετε νὰ ὑπάρχουν νόμοι, τοὺς ὁποίους νὰ δυνάμεθα νὰ ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς βιβλιοθήκας (ἀφοῦ ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἑλληνικαὶ χῶραι πρὸς παράδοσιν) χωρὶς νὰ ὑπάρχουν πρόσωπα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐφαρμοσθοῦν οἱ νόμοι αὐτοί. Παρακαλῶ, κύριοι δικασταί, νὰ ἀπορριφθοῦν αἱ ἐνστάσεις δυνάμει τοῦ Συντάγματος, τοῦ ὁποίου εἴσθε τηρηταὶ καὶ δυνάμει τῆς ἐπαναστάσεως τῆς ὁποίας τὸ ἔργον πᾶν ἄλλο ἢ ἔληξε.»

(Ἕπεται συνέχεια)

Σᾶς θαυμάζουν !!! οὐδέποτε θὰ χάσετε αὐτὸ τὸ προνόμιον ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖτε τὴν Ροδαλίνη Χιόνα

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας,,

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μιχάμσον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἡ Μπρίττα δὲν ἐνήργησε πιὰ παρὰ ἐξ ἐνστίκτου. Ἀμέσως ὠρθώθηκε καί, μὲ ὅλη τὴ δύναμί της, ἐρρίχθηκε κατεπάνω του γιὰ νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὴ διεύθυνσι. Αὐτὸς ἐμάντευσε τὴν πρόθεσίν της καὶ ἐγαντζώθηκε στὸ βολάν. Ἀλλὰ ἡ Μπρίττα ἀντλοῦσεν ἀπὸ τὸν τρόμο δυνάμεις ἀνεξάντλητες. Ἤσθμαινεν, ἐφώναζε βοήθεια, ἐπάλευεν· ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἄφηνε τὸ βολάν. Ἔξαφνα, δίνοντας ἕνα δυνατὸ κτύπημα μὲ τὸ γόνα της κατὰ τῶν χεριῶν τοῦ Κνούτ, κατώρθωσε νὰ κόψῃ τὴν τροφοδότησι καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἐσταμάτησε λίγα μέτρα δῶθε ἀπὸ τὴν ἄβυσσο.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ Μπρίττα ἐπήδησεν ἔξω καὶ τὤβαλε στὰ πόδια. Ἔτρεξεν, ἔτρεξε λαχανιασμένη... τρομοκρατημένη... χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ γυρίσῃ πίσω της γιὰ νὰ ἰδῇ ἂν τὴν ἀκολουθοῦσε. Σ' ἐκείνη τὴν ἐρημιὰ ὅλα ἦσαν δυνατά... Καὶ αὐτὸς ἤθελε νὰ τὴν σκοτώσῃ!

Στὸ τέλος, ἐξηντλημένη ἀπὸ τὸ τρελλὸ αὐτὸ τρέξιμο, χωρὶς δυνάμεις πιά, ἀναγκάσθηκε νὰ σταματήσῃ... Ἔστησε τὸ αὐτί της... Ὄχι... κανεὶς δὲν τὴν ἐπλησίαζε.

Τότε ἐκάθησε κατὰ γῆς, στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, τόσο ἀναστατωμένη ἀκόμη, ὥστε νὰ μὴ καταλαβαίνῃ πραγματικὰ τί εἶχε συμβῆ. Τώρα δὲν τὴν ἀπασχολοῦσεν ἄλλο ζήτημα παρὰ νὰ μπορέσῃ νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι της. Μὲ ποιὸ μέσον; Ποῦ βρισκόταν; Πῶς νὰ βρῇ ἕνα ἁμάξι γιὰ νὰ τὴν μεταφέρῃ στὸν πλησιέστερο σταθμό; Δὲν θὰ ἦταν ἀκόμη πάρα πολὺ ἀργά...

Μακρυά, πρὸς τὴν ἀντίθετη διεύθυνσι ἀπὸ τοὺς βράχους τῆς ἀκτῆς, διέκρινεν ἕνα φῶς. Κάποια ἀγροικία, ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ θὰ ἦταν μακρυά.

Ἔτρεμεν ἀκόμα ὁλόκληρη, ἦταν ἐξηντλημένη. Ἐν τούτοις ἔπρεπε νὰ φθάσῃ. Ἐσηκώθηκε μὲ κόπο καί, ἐπὶ μιὰ καὶ πλέον ὥρα, περιεπλανήθη μέσα στὰ χωράφια πρὶν εὕρῃ τὸ σπίτι. Ἐξύπνησε τοὺς ἐνοίκους καὶ διηγήθη πῶς τῆς εἶχε συμβῆ αὐτοκινητικὸ δυστύχημα καὶ πῶς ἤθελε νὰ πάῃ στὸν πλησιέστερο σταθμό.

Οἱ χωρικοὶ ἐκύτταξαν μὲ δυσπιστία αὐτὴν τὴν πολὺ ὠχρή, ἀναμαλλιασμένη κυρία, ἡ ὁποία τοὺς ἐξυπνοῦσε μέσα στὴ νύχτα. Ἀλλὰ ἡ Μπρίττα τοὺς προσέφερε πολὺ καλὴ τιμή. Ἔζεψαν καὶ ἔτσι μπόρεσε νὰ πάρῃ τὸ τελευταῖο τραῖνο.

□□□

Ἡ δνὶς Λούντβιχ δὲν εἶχε πλαγιάσει· ἀνήσυχη, ἐπερίμενε τὴν Μπρίττα. Συνήθως δὲν ἐγύριζε ποτὲ τόσον ἀργὰ ἀπὸ τέτοιου εἴδους περίπατο. Μόλις εἶδε τὸ ἀναστατωμένο πρόσωπο τῆς κυρίας της, ὁ τρόμος καθήλωσε τὴν πιστὴ γκουβερνάντα.

...Θεέ μου παντοδύναμε!... ἦταν ἄρρωστη;... τί εἶχε συμβῆ;

Χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξι, μισοπεθαμένη ἀπὸ τὴν κούρασι καὶ ἀπὸ νευρικὴν ἐξάντλησι, ἡ Μπρίττα ἐρρίχθηκε στὸ κρεββάτι της.

Ἀμίλητη, ἡ δνὶς Λούντβιχ τὴν ἔγδυσε καὶ τῆς ἔδωσε νὰ πιῇ χαμομῆλι. Μὲ τὰ μάτια κλειστὰ ἡ Μπρίττα τῆς ἔγνεψε καὶ εἶπεν:

—Ἡ προσευχές σου ἔπιασαν, Λούντβιχ, δὲν θὰ ξαναγυρίσῃ πιά...

—Ἄ! εἶπεν ἡ δνὶς Λούντβιχ.

Δὲν ἐτολμοῦσεν ἀκόμη νὰ ἐρωτήσῃ. Ἡ Μπρίττα ἐξήγησε μὲ σιγανὴ φωνή:

—Τὸν ἔπιασε τρέλλα... Θέλησε νὰ ρίξῃ κ' ἐμένα καὶ τὸν ἑαυτό του στὴ θάλασσα, ψηλὰ ἀπὸ τὸν γκρεμό, μὲ τὸ αὐτοκίνητο... Ἂν δὲν εἶχα τόση δύναμι, ἂν δὲν ἤθελα, ἂν δὲν ἤθελα νὰ ζήσω... τότε...

Ἐχαμογέλασε μόλις. Ὁ Λίνκολν τὴν εἶχε σώσει. Τώρα ἐθυμόταν ὅτι αὐτὸς ἦταν· τὴ στιγμὴ ποὺ, μὲ δύναμι ὑπεράνθρωπο, κατώρθωσε νὰ σταματήσῃ τὸ αὐτοκίνητο, παρ' ὅλην τὴν ἀντίστασι τοῦ Κνούτ, εἶχε σκεφθῇ τὸν Λίνκολν. Αὐτὸν ἤθελε νὰ ξαναϊδῇ.

Ἐχαμογέλασε. Νὰ τὸν ξαναϊδῇ...

—Κοιμήσου, παιδί μου, εἶπεν ἡ δνὶς Λούντβιχ· αὔριο ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

Μὰ τὰ πόδια της ἔτρεμαν. Μύριοι κίνδυνοι... τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἀγνοοῦσε!... μποροῦσαν λοιπὸν νὰ ἀπειλήσουν τὴν Μπρίττα, ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές, ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἔδειχνε μιὰ τέτοια ἀμέλεια... Ὅλη τὴ νύχτα ἔμεινε καθισμένη κολλητὰ στὴν πόρτα τῆς κυρίας της, γιὰ νὰ εἶνε ἕτοιμη στὴν παραμικρὴ ἀνάγκη.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΘΑ ΣΥΝΤΑΞΗ ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΙΒΛΟΝ
ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ ὑπουργεῖον καταρτίσῃ πλήρη μελέτην ἐμφαίνουσαν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸν τρόπον, τὰ μέσα καὶ τὰς δαπάνας δι' ὧν τὸ κράτος ἀντιμετώπισε τὸ προσφυγικὸν ζήτημα. Πρὸς τούτοις ἀπεστάλη ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς κ. κ. γενικοὺς διοικητάς, νομάρχας καὶ τὰς ὑπηρεσίας προνοίας, δι' ὧν παρακαλοῦνται ὅπως παράσχουν τὰς κάτωθι πληροφορίας:

1) Πόσαι οἰκογένειαι προσέφυγον εἰς τὴν περιφέρειάν σας μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν συμφορὰν τοῦ 1922.

2) Πόσαι ἐξ αὐτῶν ἀστικαὶ καὶ πόσαι ἀγροτικαὶ μετ' ἐνδείξεως εἰ δυνατὸν τοῦ τόπου τῆς προελεύσεώς των.

3) Ποῖα μέτρα τόσον κρατικῆς ἀντιλήψεως ὅσον καὶ ἰδιωτικῆς φιλανθρωπίας τῶν κατοίκων ἐλήφθησαν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς προσφυγῆς των.

4) Διὰ τὴν στέγασίν των ποῖα μέτρα ἐλήφθησαν ἤτοι ἐὰν κατελήφθησαν ἐκκλησίαι, σχολεῖα ἢ ἄλλοι κοινόχρηστοι χῶροι ἢ ἂν ἐπετάχθησαν ἰδιωτικὰ οἰκήματα, ἀποθῆκαι ἢ οἰκόπεδα ἐν οἷς ἐτοποθετήθησαν προσωρινὰ στέγαστρα, οἷον σκηναὶ ἢ ξύλινα παραπήγματα.

5) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπετάχθη ἡ κατὰ χρῆσιν εἰσφορὰ οἰκημάτων ποῖος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ πόσα παραμένουσιν εἰσέτι ὑπὸ ἐπίταξιν μετ' ἐνδείξεως εἰ δυνατὸν τοῦ χώρου τοῦ ἐπιτάκτου, τῶν ἐν αὐτῷ οἰκουσῶν οἰκογενειῶν, τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ἰδιοκτήτου.

6) Ποῖος ἀριθμὸς ἐκ τοῦ ἀρχικῶς προσφυγόντος ἀπερροφήθη ἤτοι κατέστη οἰκονομικῶς αὐτάρκης χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ μετακινῆται ἑκάστοτε καὶ ποῖα ἐπαγγέλματα κατὰ κανόνα ἀσκεῖ.

7) Ποῖος ἀριθμὸς ἐγκατέλειψε τὴν ἀρχικήν του προσφυγὴν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ποῦ κατηυθύνθη (τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐν περιπτώσει ὁμαδικῆς ἀποχωρήσεως).

8) Πόσα μόνιμα οἰκήματα κατὰ πόλιν ἢ χωρίον καὶ ὄνομα τοποθεσίας δι' οἰκογενείας ἀστῶν κατεσκευάσθησαν μετὰ περιγραφῆς τοῦ τύπου αὐτῶν καὶ ἐνδείξεως παρὰ τίνος κατεσκευάσθησαν ἤτοι παρὰ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, τοῦ Ταμείου Περιθάλψεως Προσφύγων ἢ τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

9) Πόσαι οἰκογένειαι ἐνοικοῦσι καὶ ποσοστὸν τοῦ ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τούτων κατέχοντος τὰ οἰκήματα δωρεὰν λόγῳ ἀπορίας.

10) Πόσα ξύλινα παραπήγματα μετ' ἐνδείξεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δωματίων καὶ τῶν διαμενουσῶν οἰκογενειῶν ὑπάρχουσιν ἤδη.

11) Ποῖοι τυχὸν ὀργανισμοὶ φιλανθρωπικοὶ δρῶντες ἐν τῇ περιφερείᾳ μας ἐνδιεφέρθησαν διὰ τὴν περίθαλψιν καὶ ἐν γένει τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποκατάστασίν των.

12) Ποῖοι τυχὸν τοπικοὶ φόροι ἐπεβλήθησαν ἀδείᾳ τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν ἢ διὰ νόμου καὶ ποῖα ποσὰ εἰσεπράχθησαν ὡς καὶ ἐὰν ἐξακολουθοῦσιν εἰσπραττόμενα.

13) Πόσαι οἰκογένειαι ἀστικαὶ καὶ ἀγροτικαὶ παραμένουσιν εἰσέτι ἄστεγοι καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας διαιτῶνται.

Ἡ ἐγκύκλιος καταλήγει οὕτω: Ἔχομεν ἐπίγνωσιν τῶν δυσχερειῶν πρὸ τῶν ὁποίων θὰ εὑρεθῆτε ἐν τῇ παροχῇ τῶν ἄνω πληροφοριῶν, θὰ παρακαλέσωμεν ἐν τούτοις νὰ εὐαρεστηθῆτε ἀπευθύνοντες θερμὴν σύστασιν εἰς τὰ διάφορα ὄργανα ὡς καὶ τοὺς προέδρους τῶν ὑφ' ὑμᾶς Κοινοτήτων νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἡ κυβέρνησις κρίνει ἀπαραίτητον διότι ἐπὶ τῶν δεδομένων τὰ ὁποῖα θὰ συγκεντρώσῃ τὸ καθ' ἡμᾶς ὑπουργεῖον θὰ στηρίξῃ τὴν μελέτην της καὶ ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐφεξῆς θὰ προσπαθήσῃ ὅπως ὁλοκληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ διότι ἀνάγκη εἶνε νὰ καταδειχθῇ καὶ νὰ γίνῃ γνωστὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἐξηλεγμένων στοιχείων ἡ ζωτικότης τῆς χώρας ἡμῶν ἥτις δὲν ἐκάμφθη πρὸ τῆς τραγικῆς καὶ ἀπροσδοκήτου συμφορᾶς ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας νέου πληθυσμοῦ ὑπερβαίνοντος τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ της.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Γνωστοποιοῦμεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι διὰ τὰς δημοπρασίας συντηρήσεων τῶν ὁδῶν Κηφισίας, Δεκελείας, Διονύσου καὶ Χασιᾶς—Μενιδίου τὴν 8ην καὶ 18ην Μαΐου, θὰ εἶνε δεκτοὶ ἐργολάβοι πάσης τάξεως συντηρήσεως ὁδῶν.

Ὁ Νομάρχης
Ν. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

Ὁ Διευθυντὴς Χειροῦργος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ δέχεται εἰς τὴν κατοικίαν του, ὁδὸς Κριεζώτου 12 καθ' ἑκάστην 4—5 μ.μ. Τηλ. 7.89.

FOIRE DE PARIS
9-25 ΜΑΙΟΥ 1931

Ἐπισκεφθῆτε τὴν Ἔκθεσιν Παρισίων, ἡ ὁποία λόγῳ τοῦ συγχρονισμοῦ της μετὰ τῆς Ἀποικιακῆς Ἐκθέσεως θὰ ἐξασφαλίσῃ ἐφέτος διεθνῆ συμμετοχὴν Ἐκθετῶν πολυπληθεστέραν τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Ἀκολούθῳ τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας. Ὁδὸς Λυκαβηττοῦ ἀριθ. 8. Τηλέφ. 12—15.

ΑΠΟ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΕΙΣ ΚΟΡΥΤΣΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐκεῖ ἄλλη δεξίωσις ἐγκαρδιωτάτη. Εἰς κοινὴν τράπεζαν παρεκαθήσαμεν περὶ τοὺς τριάκοντα. Ὁ Βούλγαρος ἀντιπρόσωπος ὁμιλήσας πρῶτος βουλγαριστὶ ἐξῆρε τὰς προόδους τῆς Ἀλβανίας καὶ τὴν τιμὴν ποὺ εἶχε νὰ γίνῃ ἕδρα τοῦ Συνεδρίου τῶν Δημάρχων Βαλκανικῶν Κρατῶν. Ἀπήντησεν ὁ ἰατρὸς τοῦ Δήμου γαλλιστί, ἐκφράσας τὴν χαρὰν τῶν Ἀλβανῶν, φιλοξενούντων τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν φίλων καὶ γειτόνων Βαλκανικῶν Δήμων, ἐλθόντας νὰ ὑμνήσουν τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης.

Μετὰ τοῦτον ἀλβανιστὶ ἐξέφρασα τὴν χαράν μου ὅτι ἐξεπληρώθη πόθος μου ἐνδόμυχος νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ γνωρίσω τὴν Ἀλβανίαν, προσθέσας ὅτι δὲν εὑρίσκομαι εἰς ἔδαφος ξένον, ἀλλὰ εἰς χώραν ἐξόχως συμπαθῆ διὰ πάντα Ἕλληνα, ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ὁποίας εὐχόμεθα πάντες οἱ Ἕλληνες, κατέληξα δὲ προπίων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Ζώγου, τοῦ συμβόλου τῆς ἐθνικῆς ἀλβανικῆς ἑνότητος.

Κατὰ τὸ γεῦμα προσῆλθεν ἀντιπροσωπεία μαθητῶν καὶ μαθητριῶν οἵτινες μᾶς ἐχαιρέτισαν δι' ὡραίων καὶ συγκινητικῶν ἐμμέτρων προσφωνήσεων, μᾶς προσέφεραν δὲ ἀνθοδέσμας δεδεμένας μὲ τὰς ταινίας τῶν ἐξ βαλκανικῶν κρατῶν, Βουλγαρίας, Ἑλλάδος, Τουρκίας, Σερβίας, Ἀλβανίας καὶ Ρουμανίας. Καὶ ἀφήσαμεν τὴν φιλόξενον ταύτην κωμόπολιν μὲ τὰς γλυκυτέρας ἐντυπώσεις. Ἐπανερχόμενοι εἰς Κορυτσάν, ἐσταθμεύσαμεν πρὸ τοῦ κεντρικοῦ βιομηχανικοῦ κτιρίου, ἐργοστασίου ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ καὶ ἀλευρομύλου ἐκ τῶν τελειοτέρου συστήματος ἐργοστασίου, στοιχίσαντος περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον χρυσῶν φράγκων, ἤτοι δραχ. 15 ἑκατ. Ἱδρύθη διὰ χρημάτων Κορυτσαίων ἑταιρεία ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἑνὸς μεγάλου ἐπιχειρηματίου ὅσῳ καὶ εὐπολήπτου Κορυτσαίου, τοῦ Σελὶμ Μπόρια, δημοτικοῦ συμβούλου, πολλῆς ὑπολήψεως ἀπολαύοντος διὰ τὴν κοινωφελῆ δρᾶσιν του. Εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ τελειότερα ἐργοστάσια τοῦ εἴδους του καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ Σελὶμ Μπόρια εἶνε ἕνας πολιτισμένος Κορυτσαῖος, libre penseur, ἀγαπώμενος διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ ἀλτρουϊστικὰ αἰσθήματά του.

Τὸ ἑσπέρας ὁ ρέκτης δημαρχεύων Κορυτσᾶς μᾶς παρέθεσεν ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα εἰς τὸ «Μάζεστικ», εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ νομάρχης, ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι Κορυτσαῖοι. Ὁ δημαρχεύων, ἐξαίρετος δημοτικὸς ἄρχων, ἐξέφρασε τὴν χαράν του ὅτι πρώτη ἀλβανικὴ πόλις ἡ Κορυτσὰ ἐδεξιώθη τοὺς ἀντιπροσώπους φίλων ἐθνῶν, ἐλθόντας διὰ τὸ ἐν Τιράννοις Βαλκανικὸν Συνέδριον καὶ ηὐχήθη ὑπὸ τῆς ἀδελφοποιήσεως τῶν Βαλκανικῶν λαῶν καὶ τῆς ἐν εἰρήνῃ καὶ συνεργασίᾳ συσφίγξεως τῶν δεσμῶν καὶ προαγωγῆς τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων αὐτῶν.

Ἀπήντησα ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἀλβανιστί, εὐχαριστῶν θερμότατα τὸν πρῶτον Ἀλβανὸν δήμαρχον ποὺ ἐγνωρίσαμεν καὶ ὅστις μᾶς παρέσχεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εἰς Κορυτσὰν ἀφίξεώς μας ἐγκάρδιον καὶ ἀδελφικὴν φιλοξενίαν. Ἐξῆρα τὰς προόδους ποὺ ἐπετέλεσεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἡ Ἀλβανία εἰς πάντα κλάδον, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν νοημοσύνην, τὴν φιλοπονίαν, τὴν φιλοπατρίαν καὶ ὅλας τὰς ἠθικὰς ἰδιότητας ποὺ διακρίνουν τὴν ἀλβανικὴν φυλήν, φυλὴν προοδευτικὴν καὶ γενναίαν εἰς αἰσθήματα. Ὑπέμνησα τοὺς φυλετικοὺς καὶ ἱστορικοὺς δεσμοὺς Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν καὶ προέπια ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς νεαρᾶς ἀλλὰ πλήρους σφρίγους καὶ ζωηρότητος Ἀλβανίας.

Πρὸς τιμήν μας ἐτραγούδησαν καὶ ἐχόρευσαν τοὺς χοροὺς των τοὺς ἡρωϊκοὺς καὶ τοὺς ἐξόχως ρυθμικοὺς μὲ ἐγχώρια ὄργανα πάντες οἱ παρόντες Κορυτσαῖοι, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν δήμαρχον Κορυτσᾶς.

Ὑπὸ τὰς ὡραιοτέρας δὲ ἐντυπώσεις καὶ ἀντιλήψεις ἀφήκαμεν τὴν Κορυτσάν, κατευθυνόμενοι εἰς Τίρανα.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Δημοτ. Σύμβουλος Ἀθηναίων

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΑΜΟΥ Α. Ε.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Πανεπιστημίου 71) τὴν 10ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6ην μ.μ.

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1) Ὑποβολὴ καὶ ἔγκρισις ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1930.
2) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
3) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐλεγκτῶν.
4) Ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως.
5) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
6) Ἐπικύρωσις ἐκλογῆς νέων συμβούλων.
7) Ἐκλογὴ νέων συμβούλων.

Πᾶς μέτοχος ἐπιθυμῶν νὰ μετάσχῃ τῆς συνελεύσεως ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἐπὶ ἀποδείξει τὰς μετοχὰς αὐτοῦ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἢ ἀπόδειξιν καταθέσεως τούτων παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρά τινι ἀνωνύμῳ τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ πέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συνελεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Μαΐου 1931
(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον)

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ
ΕΙΣ ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ
καθ' ὅλην τὴν ΑΝΟΙΞΙΝ καὶ τὸ ΘΕΡΟΣ διὰ τοῦ πολυτελοῦς ὑπερωκεανείου ἀτμοπλοίου
"ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ,,
(17.500 τόννων).
Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις
9ην & 23ην ΜΑΪΟΥ, ΙΟΥΝΙΟΥ, ΙΟΥΛΙΟΥ καὶ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:
"ΕΛΛΑΣ,, ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ
ὁδὸς Βουκουρεστίου 1.
Τηλέφ. 70—44.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς δερματολόγος—συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὀμόνοια.

Ἡ χθεσινὴ ἐνδιαφέρουσα ποδοσφαιρικὴ συνάντησις

Ὁ Πειραιεὺς ἐνίκησε τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ ποδόσφαιρον μὲ τέρματα 5-3

Τὸ ὡραῖο παίξιμο τῶν Πειραιωτῶν ποδοσφαιριστῶν καὶ ἡ μετρία ἐμφάνισις τῶν Ἀθηναίων.—Ἡ νίκη τοῦ Πειραιῶς ἐκρίθη ἐπαξίως.— Τὸ κύπελλον τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκέρδισεν ὁ Πειραιεύς.

Ἄρης-Ἡρακλῆς 2-1

Εἰς τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν ἐπιτυχιῶν του τὸ πειραϊκὸν ποδόσφαιρον ἐπρόσθεσε χθὲς μίαν ἀκόμη: Τὴν νίκην του κατὰ τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ κυπέλλου πόλεων, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ μικτὴ πειραϊκὴ ὁμὰς μετὰ σκληρὸν ἀγῶνα ἐνίκησε τὴν ἀθηναϊκὴν μὲ τέρματα 5 ἔναντι 3.

Ἡ νίκη τοῦ Πειραιῶς ἔχει γενικωτέραν σημασίαν καὶ μαρτυρεῖ ὅτι τὸ πειραϊκὸν ποδόσφαιρον κατέχει σήμερον τὰ σκῆπτρα εἰς τὸ πανελλήνιον ποδοσφαιρικὸν στερέωμα. Δυνατὸν νὰ ἐγερθοῦν ἀντιρρήσεις διὰ τὴν νίκην τοῦ Πειραιῶς, ἐπιτευχθεῖσαν ἐναντίον ὁμάδος ὄχι καὶ πολὺ ἰσχυρᾶς, ἀλλ' ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ μικτὴ πειραϊκὴ ὁμὰς θὰ ἐνίκα, καὶ ἂν ἀκόμη αἱ Ἀθῆναι παρέτασσον κατὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα, ὅλους τοὺς ποδοσφαιρικούς των ἄσσους. Διότι συνέβη τοῦτο τὸ θλιβερὸν κατὰ τὴν χθεσινὴν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν, ἂν ἐννοεῖται εἶνε δυνατὸν νὰ προξενοῦν πλέον ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν αἱ συνεχεῖς παρανομίαι καὶ ἐτσιθελισμοὶ τῶν ἰθυνόντων τὰ ποδοσφαιρικά: Ἡ ὁμὰς τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἀπετελέσθη ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔπρεπε νὰ καταρτισθῇ καὶ εἰς τὸν στίβον παρουσιάσθησαν, ὑπὸ τὴν γενικὴν κατάπληξιν, παῖκται οἵτινες φυσικὸν ἦτο νὰ μὴ δυνηθοῦν νὰ ἀποδώσουν ὅ,τι ἔπρεπε ὥστε νὰ ἐμπνεύσουν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ κοινόν. Παρέστημεν καὶ πάλιν χθὲς μάρτυρες μιᾶς ἀηδοῦς ἐκδηλώσεως ποδοσφαιρικῆς ἀναρχίας, πίσω ἀπὸ τὴν ὁποίαν κρύπτεται ἡ χρηματολατρεία τῶν ἰθυνόντων τὸ ἑλληνικὸν ποδόσφαιρον καὶ ἡ ὑστεροβουλία ὑπὸ τὴν πλέον ἔντονον ἐκδήλωσίν της.

Ἡ Ἕνωσις Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν, ἁρμοδία ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἀθηναϊκῆς ὁμάδος, θὰ προβάλῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, τὸ σύνηθες δικαιολογητικόν, ὅτι τὰ Σωματεῖα δὲν παραχωροῦν τοὺς παίκτας, διὰ διαφόρους ἕκαστον λόγους, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ καταρτίσῃ τὴν ὁμάδα ὅπως αὐτὴ νομίζει. Ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν —σαφὲς δεῖγμα ἀναρχίας καὶ ἀνυποταξίας— τί λέγει ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμοσπονδία καὶ οἱ πολυάριθμοι «εἰδικοὶ» καὶ ἰθύνοντες πῶς σκέπτονται νὰ τιμωρήσουν τὰ παρεκτραπέντα Σωματεῖα, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐπισήμους κανονισμούς; Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν: Ὁμοσπονδία, μεγάλα Σωματεῖα, ἐθνικὴ κατηγορία εἶνε ὅλα ἕνα καὶ τὸ αὐτό, καὶ νὰ ζητῶμεν τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ὁμοσπονδίας εἶνε ταυτόσημον μὲ τὸ λαϊκὸν ρητὸν «Γιάννης κερνᾷ, Γιάννης πίνει». Ἀγὼν ὅπως ὁ χθεσινὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἐξαιρετικὴ σημασία σύγκειται εἰς ὅτι τίθενται ἀντιμέτωποι δύο πόλεις, πολὺ ὀλίγον ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὸ μεγαλόσχημον ἀθηναϊκὸν Σωματεῖον: Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ κουράσωμεν τοὺς παίκτας —ἐσκέφθη— διὰ νὰ πάρουν τὰς εἰσπράξεις τὰ μικρὰ Σωματεῖα μὲ τὸν ἱδρῶτα μας· τοὺς παραχωροῦμεν μεθαύριον ποὺ θὰ γίνουν μὰτς τοῦ Συλλόγου μας πρὸς ἄλλον, καὶ ὅπου θὰ μοιρασθοῦμε τὰς εἰσπράξεις. Μὲ τὰς σαθρὰς καὶ ἀντιαθλητικὰς αὐτὰς σκέψεις κατηρτίσθη ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμὰς καὶ ἡ κραταιὰ πρωτεύουσα ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ πρὸ τῆς ἀνωτερότητος τοῦ ἐπινείου, ὑπὸ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ φιλάθλου ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ. Καὶ τὸ συμπέρασμα; Ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους κακὴ μοῖρα ἔλαχε νὰ διοικοῦν τὸ ἑλληνικὸν ποδόσφαιρον βλέπουν τὴν κατάστασιν μὲ ἀπάθειαν καὶ θὰ καλέσουν πάλιν μεθαύριον τοὺς ἀθλητικοὺς δημοσιογράφους καὶ νὰ τοὺς ὑπομνήσουν ὅτι κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου καὶ ὅτι εἰς τὸ ἀνορθωτικὸν (;) αὐτὸ ἔργον των, ὁ Τύπος πρέπει νὰ τοὺς συνδράμῃ!...

* * *

Ὁ Πειραιεὺς κατήγαγε μίαν ὡραίαν νίκην κατὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἐκτήθη αὐτὴ ἐπαξίως. Θαυμάσιον ὡς σύνολον ἡ πειραϊκὴ ὁμὰς μὲ ἀναμφισβήτητον τεχνικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνωτερότητα, δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ ἐπιβληθῇ πλήρως ἐπὶ τῆς ἀθηναϊκῆς, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα ὡραιότατον καὶ τεχνικὸν ἀγῶνα. Οἱ Πειραιεῖς κατῆλθον πάνοπλοι εἰς τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα ἀγωνισθέντες μὲ πεῖσμα καὶ αὐτοθυσίαν, χωρὶς νὰ παρουσιάσουν τὸ ἀσύνδετον συγκρότημα τῶν Ἀθηνῶν. Μὲ τὴν σκέψιν ἐστραμμένην πρὸς τὴν νίκην τῆς πόλεως τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύουν καὶ μὲ ἀκλόνητον πίστιν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν, κατώρθωσαν νὰ παραβιάσουν πεντάκις τὸ ἀθηναϊκὸν τέρμα, καὶ νὰ δώσουν ἔτσι τὴν νίκην εἰς τὸν Πειραιᾶ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν. Συνοχή, ἀποτελεσματικότης, θάρρος, ἑτοιμότης, τέχνη, ταχύτης, ὁρμή, θέλησις ἰδοὺ τί ἐχαρακτήριζε τὴν πειραϊκὴν ὁμάδα, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου παίκτου. Ἀναμφισβητήτως καλύτερος χθὲς ὁ Πειραιεὺς ἀπὸ τὸ κλεινὸν Ἄστυ, καὶ θὰ ἦτο ἄδικον μὲ τὸ παιγνίδι τὸ ὁποῖον παρουσίασαν οἱ Πειραιῶται νὰ ἔχαναν τὸν ἀγῶνα. Δὲν χωρεῖ οὐδεμία ἀμφιβολία διὰ τὴν νίκην τοῦ Πειραιῶς καὶ κάθε καλῆς πίστεως συζητητὴς ὀφείλει νὰ θεωρήσῃ αὐτὴν ἀπολύτως δικαίαν καὶ ἐπαξίαν, καὶ χαρακτηρίζουσαν τὰς ὑγιεῖς ἀθλητικὰς ἀρχὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας διέπονται οἱ Πειραιῶται. Ἀφ' ὅτου καθιερώθη τὸ κύπελλον τῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὴν νικήτριαν ὁμάδα μεταξὺ τῶν τριῶν πόλεων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, πάντοτε ὁ Πειραιεὺς ἀνεδεικνύετο νικητής, ἐξαιρέσει μιᾶς μόνον φορᾶς ποὺ ἐνίκησαν αἱ Ἀθῆναι. Γεγονὸς εἶνε ὅτι αἱ μικταὶ ὁμάδες τοῦ Πειραιῶς ἀποτελοῦν πάντοτε ἰσχυρότατα σύνολα καὶ τοῦτο διότι συγκροτοῦνται ἀπὸ τοὺς παίκτας δύο μόνον Σωματείων τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ τοῦ «Ἐθνικοῦ» εἰς μίαν ἀναλογίαν 4 πρὸς 1. Παρέχουν οὕτω πάντοτε ἐλπίδας νὰ ἐπιτύχουν, διότι ἡ γραμμὴ τῶν κυνηγῶν τὰς περισσοτέρας φορὰς ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς 5 Ὀλυμπιακούς, καὶ ἂν ἀκόμη παρεισφρύσῃ παίκτης τοῦ «Ἐθνικοῦ» —ὅπως χθὲς— προσαρμόζεται εἰς τὸ παιγνίδι τῶν Ἀδριανοπούλων. Ἡ γραμμὴ τῶν μέσων γίνεται μὲ σκελετὸν τὸν τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἀφίνομεν δὲ τὴν ἄμυναν ἡ ὁποία ὅπως καὶ ἂν καταρτισθῇ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ὑστερήσῃ ἢ νὰ μὴ συνεννοηθῇ. Ὑπάρχει δηλαδὴ πάντοτε ὁμοιογένεια εἰς τὰς μικτὰς ὁμάδας τοῦ Πειραιῶς, καὶ εἶνε ἑπόμενον ὁ Πειραιεὺς νὰ νικᾷ εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ κυπέλλου καὶ θὰ νικᾷ ἀκόμη ἐὰν δὲν ἀλλάξῃ τὸ σύστημα τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ὁμάδος τῶν Ἀθηνῶν.

Πῶς καταρτίζονται λοιπὸν αἱ ἀθηναϊκαὶ ὁμάδες καὶ διατί ἡττῶνται; Δὲν κατορθώνουν ποτὲ νὰ δείξουν συνοχὴν διότι καταρτίζονται ἀπὸ παίκτας διαφόρων Σωματείων καὶ διασπᾶται οὕτω ἡ συνοχή. Ἡ χθεσινὴ ἐπιθετικὴ γραμμὴ τῶν Ἀθηνῶν κατηρτίσθη ἀπὸ τοὺς Μαυρομμάτην, Μπαλτάσην, Μούγγραν, Ἠλιάσκον καὶ Δεληκάρην καὶ ἑπόμενον ἦτο νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ συνεννοηθῇ. Ἂν ἐλαμβάνετο ὡς βάσις τῆς μικτῆς Ἀθηνῶν ὁ «Παναθηναϊκὸς» καὶ συνεπληροῦτο εἰς τὴν ἄμυναν καὶ τοὺς κυνηγοὺς μὲ προσοχήν, θὰ εἴχαμεν μίαν ἰσχυρὰν ὁμάδα δυναμένην νὰ παράσχῃ ἐγγυήσεις διὰ τὴν εὐπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν ἀθηναϊκῶν χρωμάτων. Ἀλλ' ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν συμμετέσχον οἱ ἐνδεδειγμένοι παῖκται καὶ παρέλκουν περισσότεραι λεπτομέρειαι. Ἡ οὐσία εἶνε ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἡττήθησαν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἂν κυριαρχήσουν καὶ εἰς τὸ μέλλον αἱ αὐταὶ ἀντιλήψεις εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς ἐγκεφάλους αἱ ἧτται θὰ συνεχίζωνται.

Αἱ δύο ὁμάδες παρουσιάσθησαν εἰς τὸν διαιτητὴν κ. Κωνσταντινίδην ὡς ἑξῆς:

Πειραιεύς: Σαράντος, Ζουρντός, Σοφρᾶς, Κορωναῖος, Πανόπουλος, Χέλμης, Τερεζάκης, Κ. Ἀδριανόπουλος, Γ. Ἀδριανόπουλος, Τσιριτάκης καὶ Λ. Ἀδριανόπουλος.

Ἀθῆναι: Γιάμαλης, Μάλλιος, Βασιλείου, Ὑποφάντης, Κλάρας, Ἀνδρίτσος, Μαυρομμάτης, Μπαλτάσης, Μούγγρας, Ἠλιάσκος καὶ Δεληκάρης.

Ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴν ὁμάδα τέσσαρες εἶνε οἱ παῖκται οἱ ὁποῖοι ἔπαιξαν καλὰ καὶ ὑπέπεσαν εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν διὰ τὴν προσπάθειάν των: ὁ Γιάμαλης, ὁ Μάλλιος, ὁ Ὑποφάντης καὶ ὁ Μπαλτάσης. Ὑπῆρξαν ἡ ψυχὴ τῆς ἀθηναϊκῆς ὁμάδος καὶ ἡ προσπάθειά των ὑπῆρξεν ἡρωϊκή. Πέραν αὐτῶν θὰ ἦτο παράτολμον νὰ κρίνωμεν τὴν ὁμάδα τῶν Ἀθηνῶν. Πῶς θέλετε νὰ ἀποδώσῃ μία ὁμὰς καὶ νὰ νικήσῃ ὅταν δὲν ἔχῃ κεντρικὸν κυνηγόν, κεντρικὸν μέσον καὶ δεξιὸν ὀπισθοφύλακα; Εἰς τὰ τρία αὐτὰ σημεῖα ὑστέρησεν αἰσθητῶς ἡ ὁμὰς τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ συνδυασμοὶ τῶν κυνηγῶν ἀπεκρούοντο μὲ εὐκολίαν ἀπὸ τὴν ἀντίπαλον ἄμυναν καὶ αἱ ἐπιθέσεις ὅλαι προήρχοντο ἀπὸ τὸν Μπαλτάσην. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ὁ Πειραιεὺς ἐπέτυχε δύο γκὼλ ἀπὸ τὸν Κ. Ἀδριανόπουλον διατηρήσασα τὴν ὑπεροχὴν μὲ τὸ μέρος της. Ἡ ὁμὰς τῶν Ἀθηνῶν δὲν κατώρθωσε νὰ κάμῃ τίποτε καὶ ἐκτὸς ἑνὸς σοὺτ τοῦ Μαυρομμάτη, μιᾶς κεφαλιᾶς τοῦ Μούγγρα καὶ ἑνὸς σοὺτ τοῦ Μπαλτάση τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ ὑπολογισθῇ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον αἱ Ἀθῆναι ἐπέτυχον τὸ πρῶτον τέρμα ἀπὸ τὸν Μπαλτάσην διὰ νὰ ἐπακολουθήσουν τρία συνεχῆ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ. Ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμὰς παρουσίασε βελτίωσιν εἰς τὸ παιγνίδι της εἰς τὸ ἡμιχρόνιον αὐτό, ἐπιτυχοῦσα ἀκόμη ἄλλα δύο τέρματα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν ἀπὸ πέναλτυ. Ὁ ἀγὼν ἔληξε τελικῶς μὲ 5-3 καὶ τὸ κύπελλον παραμένει καὶ ἐφέτος εἰς τὸν Πειραιᾶ. Τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων εἶνε τὰ ἑξῆς: Ἀθῆναι—Θεσσαλονίκη 4-2, Θεσσαλονίκη—Πειραιεὺς 2-1 καὶ Πειραιεὺς—Ἀθῆναι 5-3.

—«Ἄρης»—«Ἡρακλῆς» 2—1

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὸν σημερινὸν μεγάλον ἀγῶνα πρωταθλήματος ὁ «Ἄρης» ἐνίκησε μὲ δυσκολίαν τὸν «Ἡρακλέα» μὲ 2-1, ἐνώπιον τεσσάρων χιλιάδων θεατῶν. Ὁ «Ἡρακλῆς» εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἐπέτυχε τὸ μοναδικόν του τέρμα ἀπὸ τὸν Παναγούλιαν τὸ ὁποῖον ἰσοφάρισε μετ' ὀλίγον ὁ «Ἄρης» μὲ τὸν Κίτσον. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ἐσημειώθη πέναλτυ εἰς βάρος τοῦ «Ἡρακλέους» μὲ τὸ ὁποῖον ὁ «Ἄρης» ἐπέτυχε τὸ δεύτερον γκόλ. Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου ἐτραυματίσθη ὁ τερματοφύλαξ Ζωγραφάκης ἐπανελθὼν εἰς τὸ δεύτερον. Διαιτητὴς ὁ κ. Ἀσπρογέρακας.

Μετὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα ἡ βαθμολογία τοῦ πρωταθλήματος λαμβάνει τὴν ἑξῆς τροπήν:

	Ἀγῶνες	Βαθμοί
1) «Ὀλυμπιακός»	9	17
2) «Παναθηναϊκός»	9	13
3) «Ἄρης»	7	11
4) «Ἡρακλῆς»	9	9
5) «Ἕνωσις»	7	5
6) «Π.Α.Ο.Κ.»	6	3
7) «Ἀπόλλων»	10	5
8) «Ἐθνικός»	8	1

Ὁ «Ἄρης» παρουσιάζεται πολὺ ἐπικίνδυνος ἀντίπαλος ὄχι μόνον διὰ τὸν «Παναθηναϊκόν», ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν «Ὀλυμπιακόν».

—Τὸ «Γουδὶ» πρωταθλήτρια ὁμὰς Ἀθηνῶν

Χθὲς τὸ πρωΐ ἔγιναν αἱ δύο τελευταῖαι συναντήσεις πρωταθλήματος Ἀθηνῶν α' κατηγορίας. Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» τὸ «Γουδὶ» ἀντιμετώπισε τὸ «Παλαιὸν Φάληρον» μὲ ἀποτέλεσμα 3-3 καὶ εἰς τὸ τερραὶν τοῦ «Ἀπόλλωνος» ὁ «Ἀτρόμητος» ἐνίκησε τὸν «Ἀθηναϊκὸν» μὲ 3-0. Τὸ «Γουδὶ» ὅμως ἐκέρδισε τὸ πρωτάθλημα [illegible] περτερῆσαν τὸν «Ἀτρόμητον» κατὰ ἕνα βαθμόν, ὡς ἑξῆς:

	Ἀγῶνες	Βαθμοί
1) «Γουδί»	6	9
2) «Ἀτρόμητος»	6	8
3) «Φάληρον»	6	5
4) «Ἀθηναϊκός»	6	2

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πρωταθλήματος ἐθνικῆς κατηγορίας τὸ «Γουδὶ» θὰ συναντηθῇ μὲ τὸν τελευταῖον εἰς αὐτὸ Σύλλογον, διὰ τὸν ἀγῶνα διαβαθμίσεως.

Τι θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Δευτέραν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ ἐνδιαφέροντα σημεῖα προγράμματος σημειοῦ δι' ἀστερίσκων.]

* ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 8 «Ὁ Ἰωσὴφ εἰς τὴν Αἴγυπτο πέρα τοῦ Μέχουλ. 10 μ.μ. Συ λία ὀρχήστρας μὲ ἔργα Ἀμπρόσιο, Κίνζλ, Σώμ μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

Μ. ΟΣΤΡΑΒΑ (263 μ.). 11 μ.μ. Τζάζ-μπάντ.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (279 μ.). μ.μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΚΟΖΙΤΣΕ (293 μ.). Μοντέρνα μουσικὴ χοροῦ. Δίσκοι. 9 ¼ μ.μ. Συναυλία λίου.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385,1 μ.). 7 μ. Καντσονέττες. 8 μ.μ. ζικὴ ὀρχήστρα. 8 ¼ μ.μ. νικὰ τραγούδια. 8 ¾ μ.μ. φωνικὴ ὀρχήστρα. 9 μ.μ. δίες. 9 ¼ μ.μ. Διάφορα ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. Καντσονέττες. 10 ¼ μ.μ. μόνικα. 10 ½ μ.μ. Τραγούδ ὀπερὰ-κωμίκ. 10 ¾ μ.μ. στρα ἀπὸ μπαλαλάϊκες. 11 Ἀμερικανικὴ ὀρχήστρα. 11 μ. Συναυλία. 12 μεσον. κὴ ὀρχήστρα. 12 ¾ μ.μ. κανικὴ ὀρχήστρα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394,2 μ.). μ.μ. Ραδιορχήστρα. Εἰσα τῆς «Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις» Γκλούκ. «Μαρίτσα» τοῦ Κά «Γαλλικὴ Σερενάτα» τοῦ Γ «Βὰλς μποστὸν» τοῦ Νίεμαν ¼ μ.μ. Συναυλία. 10 μ.μ. κὴ δωματίου. 10 ¾ μ.μ. νέττες τοῦ Μοσκόλ. 11 ¼ Ρουμανικὴ μουσική.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430,4 μ.). 6 μ. Ἐθνικὰ τραγούδια ἀπὸ σαρμόνικα. 7 μ.μ. Ἀπογευ νὴ συναυλία. 9 μ.μ. Συν ἀπὸ ἐθνικὰ ὄργανα. 9 ½ Συναυλία. 10 μ.μ. Πιάνο. 11 Ὄπερα. 11 ½ μ.μ. Βραδυνὴ σική.

* ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 6 ½ Συναυλία τοῦ «Κουαρτέττου Ρώμης» ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Φιλαρμονικῆς. 8.50' μ.μ. Δίσ 9.40' μ.μ. Μοντέρνα κομμάτια

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 9.25' Τραγούδια καὶ ἄριες. 10 11 μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΜΙΛΑΝΟ (500,8 μ.). 8.10' Μουσικὴ ποικιλία. 8.50' μ.μ. κλησιαστικὴ μουσική. 11 Πιάνο μὲ τὸν Τάτζον. 11.20' Μουσικὴ δωματίου.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 8 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 1 μεσον. Μουσικὴ δωματίου.

ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 9 Τραγούδι. 9 ½ μ.μ. Ὄπερα. μ.μ. Βραδυνὴ συναυλία καὶ σικὴ χοροῦ.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.25' Δίσκοι. 12 ¼ μ. μεσον. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ μουσικὴ χοροῦ.

— Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Τρίτην:

ΛΕΙΨΙΑ (259 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 10.10' μ. Μουσικόδραμα. 11.10' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (279 μ.). 6.30' μ.μ. Δίσκοι. 7.20' μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ καὶ κιθάρας.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ.μ. Μουσικὴ τοῦ «Καφὲ Κόρσο». 9 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου ἀπὸ τὸ «Κουαρτέττο τοῦ Ζάγκρεμπ». 10 ½ μ.μ. Σλαΐικα τραγούδια ἀπὸ χορῳδίαν. 11.40' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (375,1 μ.). 7 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 7 ¾ μ.μ. Μελῳδίες. 8 μ.μ. Χαβάγιες. 8 ¼ μ.μ. Ταγκὸ τραγουδιστά. 8 ¾ μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Δίσκοι. 9 ¾ μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 10 ¼ μ.μ. Τραγούδια ἀπὸ ὀπερὰ-κωμίκ. 10.25' μ.μ. Δίσκοι. 11 μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 12 μεσον. Τζάζ-μπάντ. 1 μ. μεσον. Καντσονέττες. 1 ½ μ. μεσον. Σόλο βιολί. 1 ¾ μ. μεσον. Στρατιωτικὴ μουσική.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (396,2 μ.). μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς μπάντας. 9 μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 10 μ.μ. Ραδιορχήστρα. ¾ μ.μ. Τραγούδι τῆς κ. Ραπολέσκου. 11 ¼ μ.μ. Ραδιορχήστρα.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία τῶν «Ἐθνικῶν Κουαρτέττων». 6 ½ μ.μ. Συναυλία κιθάρας. 7 μ.μ. Τραγούδια τοῦ Σοῦμπερτ. 11.50' μ.μ. Γιουγκοσλαυϊκὸ κονσέρτο. 1.50' μ. μεσον. Ἐθνικὰ τραγούδια. 2.20 μ. μεσον. Ἐθνικὴ μουσικὴ μὲ ἁρμόνικα.

* ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 6 μ.μ. Χορῳδία καὶ ὀρχήστρα. 8.50' μ.μ. Δίσκοι. 9.40' μ.μ. «Λὰ Λότζια σέντζα φίλο», ὄπερα τοῦ Μέτζε ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον τοῦ «Σὰν Κάρλο».

* ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 8 μ.μ. Τσέχικα τραγούδια. 8 ½ μ.μ. «Ὁ Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης». 11.40' μ.μ. Δίσκοι.

ΜΙΛΑΝΟ (500'8 μ.). 8.05' μ.μ. Μουσικὴ ποικιλία. 8.60' μ.μ. Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. 10 Ντουέττα ἀπὸ τὶς ἰταλικὲς ὄπερες: «Τραβιάτα» καὶ «Ἀνδρέας Σενιέ». 10 ½ μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 12 μεσον. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Τουρῖνο.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 6.25' μ.μ. Συναυλία μὲ τεμάχια ἀπὸ ὀπερέττες. 8 ½ μ.μ. «Τραβιάτα». 1 μ. μεσον. Κιθάρα μὲ τὸν Σοβάνκα.

ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 8.40' μ.μ. Ὀρχήστρα τῆς Ὄττο Ρόμις. 11.10' μ.μ. Συναυλία μὲ τὶς ὀρχήστρες τοῦ Βίλχελμ.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς. 8.25' μ.μ. Δίσκοι. 9 ¼ μ.μ. Βραδυνὴ συναυλία. 12 μεσον. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ μουσικὴ χοροῦ.

Η Καθημερινή 5-6-31
6-6-31

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΚΑΤΑΓΕΤΑΙ Η ΛΕΞΙΣ "ΜΩΡΕΑΣ,,

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Εἰς τὸ ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» τῆς 7ης [illegible]βρίου ἐ. ἔ. δημοσιευθὲν ἄρθρον μου περὶ τῆς παραγωγῆς τῆς λέξεως «Μωρέας», ὁ κ. Γ. Ν. Χα[illegible] μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν ν' ἀπαντήσῃ δι' ἀνακοινώσεως ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας, ἐπιμένων εἰς τὴν παλαιὰν γνωστὴν ἐτυμολογίαν ἐκ τῆς ἀνυπάρκτου λέξεως μορεὺς—μορέας. Εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀνταπαντήσω καὶ θὰ πράξω τοῦτο προσεχῶς— πρὸς τὸν κ. καθηγητήν, ὁ ὁποῖος ἐκ τῶν γραφομένων μου ἄλλα μὲν παρενόησεν, ἄλλα δὲ παρεῖδεν, ἐλπίζω δὲ νὰ πεισθῇ καὶ ὁ ἴδιος κ. καθηγητής, ὅτι τὰ ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ μου ὑποστηριχθέντα παραμένουν ἀδιάσειστα καὶ ἀπρόσβλητα.

ΣΠ. Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΕΝΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Διὰ τὸν ἐπισκεφθέντα τὴν χώραν μας ἐπιφανῆ Γάλλον πολιτικὸν καὶ πρόεδρον τοῦ Γαλλικοῦ Τεκτονισμοῦ κ. Ἀρθοῦρον [illegible]ουσὲ θεωρῶ ἄξιον νὰ γνωσθῇ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς φιλτάτης «Πρωΐας» καὶ τοῦτο: Ὅταν κατὰ τὸ ἔτος 1917 ὁ γαλλικὸς στόλος ἤσκει τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος γνωστὰς πιέσεις, ὁ πραγματικὸς αὐτὸς φιλελεύθερος Γάλλος ὕψωσε φωνὴν ἐντόνου διαμαρτυρίας ἐν τῇ γαλλικῇ Βουλῇ ὅταν ἀνηγγέλθησαν εἰς αὐτὴν τὰ ληφθέντα κατὰ τῆς Ἑλλάδος πιεστικὰ μέτρα καὶ εἶπε: «Καὶ τὰ μέτρα ταῦτα, ἀλλοίμονον, ἐφαρμόζονται ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλίας!» Τοῦτο ἀναφέρει καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου «Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος» κ. Ντριώ.

Ἀθῆναι 25-4-1931.
ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΑΡΓΥΡΙΟΥ

Η ΠΟΛΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

στρεψε ὁ καιρὸς καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ διανοιχθέντα κενὰ τὸ κρύο ἐθέρισε ὅλον τὸν χειμῶνα ἕνα-δυὸ ἀπὸ τὰ ἀσθενικώτερα μέλη τῆς οἰκογενείας, ποὺ περιφέρουν τὴν φθίσιν των εἰς τὰ ἀκατονόμαστα σοκάκια τοῦ συνοικισμοῦ.

Διὰ ν' ἀνέβῃ κανεὶς ἕως ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ ὑψηλότερα σπίτια, ποὺ ἔχουν στηριχθῇ στὶς κορυφὲς τῶν βράχων καὶ συγκρατοῦνται ἀπὸ τὴν ὀροφὴν μὲ σχοινιὰ ὅπως καὶ τὰ τσαντήρια, ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ πέτρινα σκαλοπάτια ποὺ ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος κεντρικῆς ἀρτηρίας μεταξὺ τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω Ἀτταλειωτῶν. Τὰ πέτρινα αὐτὰ σκαλοπάτια εἶνε ἐπικίνδυνα εἰς τὴν ἀνάβασιν, διότι τὰ βρώμικα νερὰ καὶ αἱ ἀκατονόμαστοι ἀκαθαρσίαι, ποὺ κυλοῦν ἐκ τοῦ ἄνω συνοικισμοῦ πρὸς τὸν κάτω, ἔχουν δώσει εἰς τὶς πέτρες μίαν γλιτσώδη καὶ πρασινωπὴν ἐπιφάνειαν, ὅπου γλυστρᾷ κανεὶς καὶ δὲν τὸν συγκρατεῖ πλέον μήτε ἡ ἀπὸ κάτω τενεκεδένια στέγη τοῦ παραπήγματος.

Εἰς τὴν ἄνω συνοικίαν ὑπάρχουν ἀραδιασμένα ὡς ξύλιναι σκοπιαὶ τὰ κοινὰ ἀνακουφιστήρια, ποὺ δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο εἰμὴ ὀλάνοιχτοι βόθροι. Πῶς δὲν ἔχει θερίσει τὸν κόσμον ἐκεῖνον, ποὺ κάθεται γύρω-τριγύρω, ἡ πανούκλα, εἶνε ἀνεξήγητον. Ὅπως εἶνε ἀνεξήγητον ὅτι ὑπάρχουν οἰκογένειες ποὺ κάθονται ἐκεῖ πλάϊ εἰς τὰ κοινὰ ἀποχωρητήρια ἐπὶ ἐνοικίῳ! Μάλιστα! Πληρώνουν ἐνοίκιον εἰς τοὺς πρώτους κατόχους τῶν παραπηγμάτων, οἱ ὁποῖοι ἀποκατεστάθησαν κάπου ἀλλοῦ καλύτερα. Καὶ ἀφοῦ πληρώνουν ἐνοίκιον, προτιμοῦν νὰ κάθωνται ἐκεῖ εἰς τὴν κόλασιν διὰ νὰ εὑρίσκωνται κοντὰ μὲ τοὺς συμπατριώτας των, ἀντὶ νὰ ζητήσουν κάπου ἀλλοῦ ἀνθρωπινώτερον κατάλυμα διὰ τὴν γυναῖκα των καὶ τὰ παιδιά των.

Καὶ ὅταν δὲν πληρώσουν τὸ ἐνοίκιον; Τότε ὁ ἰδιοκτήτης, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει εἰς τὴν κατοχήν του εἰμὴ τὰ ξύλα καὶ τοὺς τενεκέδες, μὲ τοὺς ὁποίους ἔφτιαξε τὸ κουβούκλιον ποὺ ἐνοικιάζει, ἐνεργεῖ δικαστικῶς καὶ κοινοποιεῖ ἔξωσιν.

Πολλὲς δυστυχισμένες γρηοῦλες καὶ ἄλλοι κατάχλωμοι ἄνθρωποι, ποὺ ἀνεβαίνουν καθημερινῶς τὰ σκαλοπάτια τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας, ζητοῦν προστασίαν ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὸν κατατρεγμόν. Ζητοῦν νὰ εὕρουν τρόπον νὰ συνεχίσουν τὴν ζωήν των πλάϊ εἰς τὰ ἀποχωρητήρια. Ἡ ἔξωσις κοινοποιεῖται λοιπὸν καὶ ἐνεργεῖται. Ἀλλὰ ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἐπεμβαίνει καὶ κάμνει ἐπίταξιν τοῦ οἰκήματος ποὺ ἐστήθη ἐπὶ χώρου τοῦ Δημοσίου, πληρώνει δὲ ὡς ἀποζημίωσιν εἰς τὸν πρῶτον οἰκιστὴν 25 δραχμὰς μηνιαίως. Καὶ ἡ ἐξωσθεῖσα οἰκογένεια ἐπανέρχεται εἰς τὸν παράδεισόν της.

Ἐπάνω πλέον εἰς τὴν κορυφὴν τῶν βράχων ἡ ἀτμοσφαῖρα ἀλλάζει. Ἐδῶ ὑπάρχει καὶ ἀέρας καὶ φῶς καὶ κατάντικρυ ὁ Ἀη-Δημήτρης ὁ Λουμπαρδιάρης προβάλλει ἐπάνω εἰς τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἀπὸ μίαν καλύβαν προβάλλει μία νέα γυναῖκα, ἀνήσυχη διὰ τὸν ἀπρόοπτον ἐπισκέπτην τῶν δυσβάτων ἐκείνων περιφερειῶν. Ἕνα ἀληθινὸν ἀνθρώπινον κομψοτέχνημα, ὡσὰν ἄνθος ποὺ προβάλλει τὴν δροσιὰν τῶν πετάλων του ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βράχου τοῦ Ἀστεροσκοπείου, ἐνῷ αἱ ρίζαι ὑπάρχουν κάτω εἰς τὰ ρεῖθρα ποὺ χρησιμεύουν ὡς δρόμοι.

—Τυχερὴ ἐσεῖς ἐδῶ πάνω, τῆς εἶπα.

—Νάλειπε τέτοια τύχη, ἀπαντᾷ. Ἦθα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο κ' ἔγινα ἐδῶ προσφυγίνα.

Κάποιο δρᾶμα ἔχει φωλιάσει ἐκεῖ ἐπάνω. Ἕνας Ἀτταλειώτης ἔφερε ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον μίαν κόρην, τὴν ἔκαμε σύζυγόν του καὶ τῆς ἔδωσε νὰ μάθῃ τὴν ζωὴν τῶν προσφύγων ἐκεῖ πέρα εἰς τὴν κόλασιν τοῦ Ἀσυρμάτου.

Διατί δὲν γίνεται τίποτε διὰ τὰς δυστυχεῖς αὐτὰς 700 οἰκογενείας τοῦ κρεμαστοῦ συνοικισμοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου; Ἡ τύχη τῶν προσφύγων αὐτῶν ἀκολουθεῖ τὴν μοῖραν τῶν ἄλλων, ποὺ ἔχουν στοιβαχθῆ. 2500 ἄνθρωποι, μέσα εἰς μίαν μάνδραν τῆς Ἑταιρείας Ἀεριόφωτος, εἰς τὴν ὁδὸν Πειραιῶς.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν αὔριον.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ἡ ὑγεία καὶ ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν...
BANANIA

ΕΙΝΑΙ Η ΒΑΝΑΝΙΑ
Μὲ βάσιν τὸ ἄλευρον τῆς Βανάνας, πλουσία εἰς φώσφορον καὶ βιταμίνας, εἶναι ἡ καταλληλοτέρα καὶ ὑγιεινοτέρα τροφὴ διὰ τὰ παιδιά. Διευκολύνει τὴν ἀνάπτυξίν των καὶ τὰ δυναμώνει. Ἐξόχως εὔπεπτος, εἶναι ἡ ἀπόλαυσις τῶν παιδιῶν. Παρασκευάζεται εὐκολώτατα. Ὁδηγίαι ἐντὸς τοῦ κυτίου.
Etabl. BANANIA Courbevoie (Seine)
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ 27 ΑΘΗΝΑΙ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΑ
BANANIA
ΙΔΕΩΔΗΣ ΤΡΟΦΗ

OVOMALTINE

Τὸ θήλασμα ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς καλὴν τροφήν

Ἡ σκέψις τῆς Μητέρας πρέπει πρὸ παντὸς νὰ κυριαρχῇ τα: ἀπὸ τὰς πρὸς τὸν Μπεμπὲ της ὑποχρεώσεις καὶ νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ἡ τροφὴ τὴν ὁποίαν λαμβάνει μεταδίδεται διὰ τοῦ Γάλακτος της εἰς αὐτόν. Ἡ Μητέρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ στὸν μικρόν της ἕνα θήλασμα πλούσιον καὶ γόνιμον πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ λαμβάνῃ καθ' ἡμέραν δύο κύπελλα

ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ

διότι ἡ Ὀβομαλτίνη περιέχει ὅλα τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ τῆς Βύνης, τοῦ Γάλακτος, τῶν Αὐγῶν καὶ τοῦ Κακάου.

Ἡ Ὀβομαλτίνη εἶνε ἐπίσης τὸ καλλίτερον ἀναπληρωματικὸν τονωτικὸν τὸ ὁποῖον ἡ Λεχὼ πρέπει νὰ λαμβάνῃ μετὰ τὴν ἀπολύτρωσίν της διὰ νὰ συντομεύσῃ τὴν ἀνάρρωσιν καὶ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἐκ τοῦ τοκετοῦ καὶ τοῦ θηλάσματος ἐξάντλησίν της.

Δοκιμάσατε καὶ θὰ πεισθῆτε.

Δρ. Α. ΒΑΝΔΕΡ Α. Ε. ΒΕΡΝΗ
Γ. Ἀντιπρόσωπος Γ. Σιδερόπουλος
Ζωοδόχου Πηγῆς 1 α. Ἀθῆναι

— Β. ΠΑΣΤΟΣ, μαιευτὴρ-γυναικολόγος, Πανεπιστημίου Βιέννης. Ἀθῆναι Πατησίων 115. Πειραιεὺς Τσαμαδοῦ 31. Μέγαρον Ζερβοῦ.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ἀπόφοιτος Γυμνασίου γνωρίζουσα γραφομηχανήν, μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν παρὰ σοβαρῷ γραφείῳ. Πληροφορίαι ὁδὸς Καποδιστρίου 16.

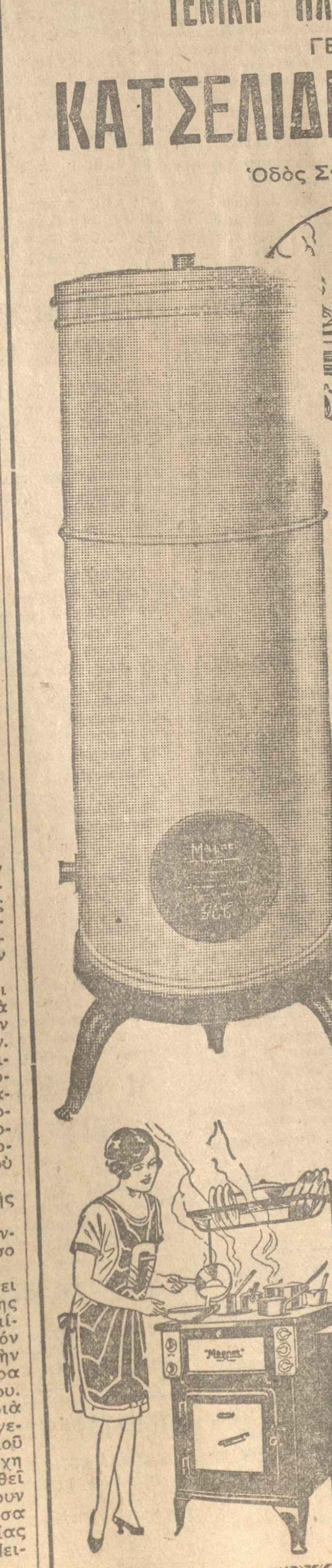

ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΚΑΤΣΕΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΣΗΝΕΖΗΣ
Ὁδὸς Σταδίου 4, Τηλέφ. 69—15. ΑΘΗΝΑΙ

Αὐτόματοι συνεχεῖς παροχεῖς θερμοῦ ὕδατος καθ' οἱανδήποτε ὥραν
Ἀπαραίτητοι διὰ πᾶσαν σύγχρονον κατοικίαν

ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΗ, ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΗ
"Magnet"
Ἠλεκτρικοὶ ἀποθηκευταὶ καὶ θερμαντῆρες ὕδατος

Προμηθευθῆτε τὰς ἠλεκτρικάς σας συσκευάς, διὰ μαγειρικὴν χρῆσιν, τοῦ παγκοσμίως γνωστοῦ τύπου
„MAGNET"
Θὰ ἔχετε τὰ κάλλιστα τῶν φαγητῶν διὰ τῆς ὁμοιομόρφου θερμάνσεως

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΑΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣ ΜΑΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ
ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1312 τῆς 31ης Μαρτίου 1930 ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς ἐκδοθείσης μεταξὺ τῆς ἐναγούσης Ἑλένης συζύγου Ἀντωνίου Ν. Χιώτη, τὸ γένος Ἰωάννου Κηρύκου, κατοίκου Ναυστάθμου τῆς Σαλαμῖνος, παρούσης καὶ διορισάσης πληρεξούσιον τῆς δικηγόρον Κ. Δαρδανὸν καὶ τοῦ ἐναγομένου συζύγου της Ἀντωνίου Ν. Χιώτη, κατοίκου πρώην Πειραιῶς καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς μὴ παραστάντος ποσῶς.— Διὰ ταῦτα.— Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου ὁρίζει παράβολον δραχ. 500.— Ὑποχρεοῖ τὴν ἐνάγουσαν ἵνα ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ἀποδείξῃ διὰ παντὸς νομίμου μέσου καὶ μαρτύρων (πλὴν ὅρκου καὶ ὁμολογίας). 1) Ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐν Ὕδρᾳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ γάμου των ἐφέρετο πρὸς αὐτὴν σκαιῶς καὶ βαναύσως, ἦν δὲ μέθυσος καὶ ἄσωτος, οὐδαμῶς ἐμερίμνα διὰ τὰς οἰκογενειακὰς τῶν ἀνάγκας, προὐκάλει βιαίας σκηνὰς ἐν τῷ οἴκῳ του καθ' ἃς ἐξετρέπετο εἰς ὕβρεις κατ' αὐτῆς καὶ ἐστέρει αὐτὴν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, ἰδίως δὲ ὅταν ἀνεχώρει οὗτος ἐξ Ὕδρας ἔνθα διέμενον, καὶ μετέβαινεν εἰς σπογγαλιευτικὰς ἐργασίας εἰς ἃς προσελαμβάνετο, ἠδιαφόρει παντελῶς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἐναγούσης καὶ τῶν τέκνων των ἀναγκαζομένης νὰ ἐργάζηται ἢ νὰ δανείζηται χρήματα ἐπὶ πιστώσει.— 2) Ὅτι μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀλλοδαπῆς ἐπάνοδόν του καὶ δὴ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ἔτους 1927 οὗτος ἐγκατέλειψε τὸν ἐν Ὕδρᾳ συζυγικὸν οἶκον καὶ τὴν σύζυγον [illegible] σαν, καὶ μετῴκησεν ἐν Πειραιεῖ. 3) Ὅτι ἐν Πειραιεῖ διῆγεν οὗτος βίον αὐτογνώμονα διανυκτερεύων ἐν καπηλείοις καὶ συνευρισκόμενος μετ' ἄλλων γυναικῶν, ἐγκαταλειφθεῖσα δὲ αὐτὴ παντελῶς ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐν Ναυστάθμῳ τῆς Σαλαμῖνος μητρικήν της οἰκίαν καὶ νὰ διατρέφηται παρὰ τῇ μητρί της, ὁπότε προσεπάθησε καὶ παρεκάλεσε τὸν σύζυγόν της νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν μετ' αὐτῆς συμβίωσιν, ἀλλ' οὗτος κωφεύσας ἐγκατέλειψε καὶ τὸν Πειραιᾶ τραπεὶς εἰς ἄγνωστον εἰς αὐτὴν μέρος (προσδιορισθήσωσαν ἐν λεπτομερείᾳ πάντα τὰ ἀνωτέρω περιστατικά). Οἱ μάρτυρες ἐξετασθήσονται ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς παρούσης, οἱ μὲν ἐνταῦθα κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες, ἐνώπιον τοῦ νεωτέρου κατὰ διορισμὸν Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ τούτου κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ κατὰ σειρὰν ἀρχαιοτέρου τούτου, τούτων δὲ κωλυομένων, ἐνώπιον τοῦ νεωτέρου κατὰ διορισμὸν Πρωτοδίκου ἢ ἐν κωλύματι, αὐτοῦ τῶν κατὰ σειρὰν ἀρχαιοτέρων. Οἱ δὲ ἀλλαχοῦ κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες ἐνώπιον τῶν οἰκείων Εἰρηνοδικῶν τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τῶν διοριζομένων πάντων τούτων Εἰσηγητῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν παρ' αὐτῶν ὁριστέαν ἐντὸς τῆς ἄνω ταχθείσης προθεσμίας καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα αὐτῶν δικαστικὰ καταστήματα. Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Πειραιεῖ τῇ 30 Μαρτίου 1930 καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 31ην ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους αὐτόθι ἐκτάκτως καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου. Ὁ Προεδρεύων Ν. Τερέζης, ὁ Ὑπογραμματεὺς Γ. Τσιπιανίτης. Ἀκριβὴς περίληψις. —Πειραιεὺς τῇ 1ῃ Μαΐου 1931. Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος τῆς ἐναγούσης Κ. Γ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΠΛΕΥΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀπὸ τῆς σημερινῆς πρωΐας ἀρχίζει εἰς Πειραιᾶ καὶ εἰς τὸν λιμενίσκον Ζέας, καταλλήλως διαρρυθμισθέντα, τὸ πλεύρισμα τῶν ἐπιβατικῶν πλοίων τῶν γραμμῶν ἐσωτερικοῦ. Ἀπὸ τῆς χθεσινῆς πρωΐας κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ο. Λ. Π. ἤρχισεν ἡ μεθόρμισις μιᾶς ἑκατοντάδος ἱστιοφόρων μικρῶν καὶ μεγάλων ἐκ τοῦ λιμενίσκου Ζέας κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς Τζελέπη, ἥτις ἐξεκενώθη ἀπὸ τὰ ἀτμόπλοια, ἅτινα καὶ μεθωρμίσθησαν εἰς τὰ κρηπιδώματα τὰ κατασκευασθέντα κατὰ μῆκος τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.

Ἀπὸ σήμερον τὰ καταπλέοντα ἀτμόπλοια θὰ εἰσπλέουν εἰς τὸν νέον λιμενίσκον, ὅπου πλευρίζοντα θὰ ἀποβιβάζουν καὶ θὰ παραλαμβάνουν κατ' εὐθεῖαν τοὺς ἐπιβάτας τῶν καταργουμένων πλέον τῶν λεμβούχων. Ὁ ἐν λόγῳ λιμενίσκος διερρυθμίσθη καταλλήλως, ἐφωδιάσθη μὲ περίπτερα διὰ τὰ πρακτορεῖα καὶ ὑπόστεγα ἀναμονῆς διὰ τοὺς ἐπιβάτας, περιεφράχθη δὲ διὰ κιγκλιδωμάτων.

Χθὲς μεθωρμίσθησαν εἰς τὸν νέον λιμένα τὰ ἀτμόπλοια «Πήλιον», «Ἀδριατικὸς» καὶ «Μαίρη Μ.», χθὲς δὲ τὴν ἑσπέραν τὰ καταπλεύσαντα ἀτμόπλοια «Ρούμελη» ἐξ Αἰγίου καὶ «Κ. Τόγιας» ἐκ Κέας εἰσῆλθον εἰς τὴν Ζέαν ἐλλείψει θέσεως πρὸς ἀγκυροβολίαν των εἰς τὴν ἀκτὴν Τζελέπη, καὶ ἀπεβίβασαν κατ' εὐθεῖαν τοὺς ἐπιβάτας των.

Τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ πλευρίσματος θὰ γίνουν ἐν τελετῇ σήμερον τὴν πρωΐαν, θὰ παραστοῦν δὲ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, πιθανώτατα δὲ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος.

Οἱ ἀχρηστευθέντες λεμβοῦχοι ἀνέρχονται εἰς τριακοσίους περίπου.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ»

Τὰ σκοπίμως γραφέντα καὶ διαδοθέντα περὶ σφραγίσεως τῶν γραφείων τῆς Ἑλληνικῆς κλπ., εἶνε φανταστικὰ καὶ ἀνόητα.

Κατὰ τῶν ἐπιχειρούντων νὰ βλάψωσι τὴν ἐπιχείρησιν τῆς «Ἑλληνικῆς» διὰ τοιούτων μεθόδων θὰ ἐξασκηθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζόμενα.

«Η ΠΡΩΪΑ»
ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγῳ ἀπροόπτου βλάβης εἰς τὰς μηχανικὰς τῆς ἐγκαταστάσεις ἀνέβαλε τὴν ἔκδοσίν της διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 10 Μαΐου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ προφορικῶν προσφορῶν τὴν προμήθειαν εἰς τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν αὐτοῦ βοηθητικοῦ τεχνικοῦ ὑλικοῦ ὡς καὶ σχεδιαστικοῦ ὑλικοῦ. Ὁ διαγωνισμὸς γενήσεται τὴν ἑβδόμην Μαΐου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν ἀπὸ τῆς 10—12 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Γεωργίας (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, Λυκούργου καὶ Ἀθηνᾶς), ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι τῆς 1ης νὰ λάβωσι πλείονας πληροφορίας.

(Ἐκ τοῦ Ὑπ. Γεωργίας)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τὴν 5ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐνεργηθήσεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν μέχρι 150.000 καπνογόνων φυσιγγίων διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀρουραίων.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποταθήτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὸ Τμῆμα Φυτοπαθολογίας.

(Ἐκ τοῦ Ὑπ. Γεωργίας)

SolVil
ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ
Record ἐπὶ 21 συνεχῆ ἔτη
Τὸ ὡρολόγιον ποὺ ἐχρησιμοποιήθη ἀπό:
Τὸ Graf Zeppelin διὰ τὸν γῦρον τοῦ κόσμου.
Τὸν Major Fink κατὰ τὴν ἐξερεύνησίν του ἐπὶ τοῦ Mont Everest, 8850 μέτρα ὕψος.
Ἐν χρήσει ἀπὸ τὸ Πολεμικὸν Ναυτικὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.
Τὸ Αὐτοκρατορικὸν Πολεμικὸν Ναυτικὸν Ἰαπωνίας.
Τὸ Ἰταλικὸν Πολεμικὸν Ναυτικόν, ὡς καὶ πλείστων ἄλλων χωρῶν.
Ἡ προτίμησις αὐτὴ διατρανεῖ τὴν ἀπόλυτον ὑπεροχὴν τῶν ὡρολογίων SOLVIL μὲ balancier Elinvar, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπηρεάζεται καὶ ἀπὸ τὰς πλέον ἀποτόμους καιρικὰς μεταβολάς.
Λιανικὴ πώλησις:
ΧΡ. ΚΑΡΑΚΑΣ & ΣΙΑ
Παραγγελιοδοχικὸν Γραφεῖον
Πατρῴου 9, Γωνία Μητροπόλεως

ΣΤΑΔΙΟΥ
28
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ Α.Ε.
ΤΗΛ. 58-67

ΧΑΡΤΗΣ ΤΑΠΕΣΑΡΙΑΣ
Ἡ πλουσιωτέρα καὶ ὡραιοτέρα συλλογὴ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ
ΛΑΜΠΕΣ
Διακοσμήσεις κάθε εἴδους

ΠΡΟΣ ΑΝΕΥΡΕΣΙΝ ΤΩΝ 8 ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΠΥΡΓΟΣ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Χθὲς τὴν νύκτα ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῆς χωροφυλακῆς μετ' ἐφίππου τοιαύτης ἐκινητοποιήθη εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Γεώργιος κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς, ἐπὶ τῇ ὑποψίᾳ ὅτι εἰς τὸ χωρίον τοῦτο κρύπτονται οἱ ἀποδράσαντες κομμουνισταὶ ἐκ τῶν φυλακῶν Συγγροῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τῆς ἐρεύνης ἀπέβη ἀρνητικόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φορολογικὰ — Τήρησις Λογιστικῶν βιβλίων — Ἐκκαθαρίσεις, Συστάσεις Ἑταιρειῶν — Πτωχεύσεων. Πληροφορίαι εἰς τὸ Δικηγορ. Γραφεῖον κ. Σταύρου Νταβάρη ὁδὸς Πατησίων 13.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια Μηχανικῶν ἐργαλείων καὶ εἰδῶν σχεδιάσεως χρησίμων τῇ Μηχανικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ταμείου συμφώνως τῇ ἀρχικῇ διακηρύξει ἐνεργηθησομένην ἐν Καλάμαις καὶ ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι τὴν 16ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10-12 π.μ. οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως παρὰ τῇ καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίᾳ καὶ τῷ Τεχνικῷ Ἐπιμελητηρίῳ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ὃ ἔχει ἀποσταλῇ ἡ σχετικὴ διακήρυξις.

Ἐν Καλάμαις τῇ 27)4)31
Ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Ε.Τ.Ε.Ο.Ν.Μ.
Κ. ΚΡΕΒΒΑΤΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Β' Δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ καλεῖ τοὺς κάτωθι διαδίκους, οἵτινες καίτοι κληθέντες πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεών των δὲν προσῆλθον, ὅπως προσέλθουν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐνώπιον αὐτῆς ἑδρευούσης ἐν τῇ ὁδῷ Κριεζώτου 8 καὶ παράσχουν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ὑποθέσεών των.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἀπορρίψει τὰς σχετικὰς προσφυγάς των.

Προσφεύγοντες

1) Ἡ Δ)σις ἀνταλλαγῆς κατὰ Κ. Βοσνάκη, Γ. Τάκου, Σ. Παναγιωτίδου, Κ. Τσατάλα καὶ Κ. Κιαβούρ.
2) Ἡ Δ)σις Ἀνταλλαγῆς κατὰ Παράσχου Φωτιάδου.
3) Κωνσταντινίδης Ἀντ. κατὰ Ἀλεξάνδρου Καργιαβούρη.
4) Ἡ Δ)σις Ἀνταλλαγῆς κατὰ Ἀνέστη Τσακλῆ καὶ Προδρομίδου κλπ.
5) Βαρθολομαῖος Δημήτριος.
6) Λακλάκα Κυπαρισσία.
7) Κουμανιατζῆ Γρηγ. Ἑλένη.
8) Λυκούρη Μιχ. Φεβρωνία.
9) Διαλεκτῆ Ἀναγνώστου Ράλλη κατὰ Νικολάου καὶ Ἀθανασίου Ἰωάννου Χαλβατζῆ.
10) Ἀντωνόπουλον Α. Ἀναστασία.
11) Ζουμπούλογλου Γεώργιος κατὰ Σωκράτους Γούναρη.
12) Βαβαγιάννη Κυριάκου κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Εὐσταθίου Κ. Ράλλη.
13) Χ'' Ἀβραὰμ Στανίδου κατὰ Μιχαηλίδου Νικολάου.
14) Κυριακίτσα Σπ. Τσουκαλᾶ κατὰ Παναγιώτας Τσουκαλᾶ.
15) Παπαδοπούλου Γ. Κυριακή.
16) Σοφοκλῆς Κουβαλάκης ἢ Κωνσταντινίδου.
18) Σοφοκλῆς Κουβαλάκης ἢ Κωνσταντινίδου.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς
Διον. Δημάκης — Ἀντ. Μαρακίδας

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Δήμαρχος Αἰγίου διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν 21ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—11 π. μ. ἡ κατασκευὴ τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως Αἰγίου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς πλήρους ἡμῶν διακηρύξεως ὡς καὶ τῆς μελέτης, ὧν πάντων δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν 10 11½ π. μ. εἰς τὸ γραφεῖον τῆς τεχνικῆς ἡμῶν ὑπηρεσίας ἐν τῷ Δημαρχείῳ Αἰγίου.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 1ῃ Μαΐου 1931
Ὁ Δήμαρχος Αἰγίου
Π. Δ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ
ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΕΩΣ Ο ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΖΗΚΑΚΗ
Λόγῳ τῆς μεγάλης καταναλώσεως τῶν βιβλίων τῆς, ὁποίας ἔτυχεν ἡ πρωτοφανὴς ἔκπτωσις
50%
καὶ κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν τῶν πελατῶν του παρατείνει τὴν πλουσίαν συλλογὴν τῶν
1.000
ἔργων ἐκ τῶν καλυτέρων συγγραφέων καὶ μὲ πλήρη σειρὰν εἰκονογραφημένων Παιδικῶν Βιβλίων ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ παλαιοῦ τιμοκαταλόγου του μὲ ἔκπτωσιν
50%
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Μ. ΖΗΚΑΚΗ
ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις Χωροφυλακῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐδῶ Χωροφυλακὴν ἔκθεσιν διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾷ νὰ γίνουν ἔρευναι διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἐξαφανισθέντος Ἄγγλου περιηγητοῦ Κόχδαν. Διὰ τῆς ἐκθέσεως ὑποστηρίζεται ὅτι οὗτος πιθανὸν νὰ κατέφυγεν εἰς ποιμνιοστάσιον, ὅπου ἐξακολουθεῖ κρυπτόμενος.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Εἰς τὴν Πειραϊκὴν ἀκτὴν Κουμουνδούρου ἐξεβράσθη χθὲς τὸ πτῶμα τοῦ 28ετοῦς φαλοχρωματιστοῦ Κοσμᾶ Δελμέζη, ὅστις εἶχε πνιγῇ πρὸ 10ημέρου εἰς τὰ Φαληρικὰ ὕδατα συνεπείᾳ ἀνατροπῆς τῆς λέμβου του.

— Ἄγνωστοι χθὲς εἰς Πειραιᾶ ἀφήρεσαν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ μανιταρίου τὸ πορτοφόλιον τοῦ ἐπαναχάμψαντος ἐξ Ἀμερικῆς μετανάστου Γ. Μαλούχου, περιέχον 300 δολλάρια καὶ 7500 δραχμάς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Φλωρίνης διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν (μυστική) καὶ ἄνευ ὁρίου ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῇ σχετικῇ μελέτῃ προβλεπομένων ἐργασιῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ κτιρίου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Φλωρίνης.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Φλωρίνῃ καὶ ἐν τῷ Δημαρχιακῷ καταστήματι τὴν τριακοστὴν πρώτην (31) Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 12ην τῆς μεσημβρίας, ὁπότε θέλουσιν ἀποσφραγισθῇ οἱ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ὑποβληθησόμενοι φάκελλοι.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς δραχ. 1.150.000, ἡ δὲ ἐγγύησις εἰς δραχμὰς 58.000.

Γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων πάσης τάξεως εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου.

Ἡ σχετικὴ μελέτη εὑρίσκεται κατατεθειμένη εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου Φλωρίνης ἀντίγραφα δὲ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Δήμαρχος
Σ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 14ην Μαΐου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς (ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 11) καὶ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Φρουραρχείου Κορίνθου ἐνεργηθήσεται δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς μὲ ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὴν ἐργασίαν ἐπισκευῆς τῶν ἀποθηκῶν Ποσειδωνίας καὶ Ἑξαμηλίων.

Ἀξία ἐργασίας 19.000. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 2.000.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολῆπται πάσης τάξεως ἔχοντες ἐκπληρώσει τὰς φορολογικὰς τῶν ὑποχρεώσεις.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11-12.

Τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως διὰ τὸν ἐν Κορίνθῳ ἐνεργηθησόμενον διαγωνισμὸν ἐπιβαρύνουσι τὸν ἐκεῖ τελευταῖον μειοδότην.

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ ΝΙΚ.
Συν)χης

Παρὰ σοβαρᾶς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως μὲ κεφάλαια 2 ἑκατομμύρια πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν, ζητεῖται μέτοχος διαθέτων περὶ τὸ ἑκατομμύριον, δυνάμενος νὰ προσφέρῃ προσωπικὴν ἐργασίαν ἢ μή. Ἀπευθυντέον: Β. Παμπούκαν, ὁδὸς Πεσμαζόγλου, ἀρ. 5Δ'.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον εἰς ἀνδρόγυνον ἢ εἰς κυρίαν ξένην. Πληροφορίαι τυπογραφεῖα «Πρωΐας» 7—8½ μ. μ.

NORD DEUTSCHER LLOYD
ΒΟΡΕΙΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΛΟΫΔ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Χερβούργου
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
μὲ τὰ ταχύτερα καὶ πολυτελέστερα ἀτμόπλοια τοῦ κόσμου:
BREMEN
22 Μαΐου καὶ 7 Ἰουνίου
EUROPA
28 Μαΐου καὶ 13 Ἰουνίου.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ:
"ΕΛΛΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ„
Βουκουρεστίου 1. Τηλ. 70-44.
Τηλεγρ. Διευθ. «Ἑλλαστοὺρ»
Πειραιεύς: Ι. Δ. ΧΑΝΔΡΗΣ
» Α)ΦΟΙ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΙ
Πάτραι: ΑΔΕΛΦΟΙ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΙ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ, ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΠΡΟΣ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ
Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς ἔγινεν εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις τοῦ δικηγόρου κ. Κίμωνος Εὐαγγελάτου, διὰ τὴν ἐλευθεροτυπίαν καὶ τὸ περὶ Τύπου νομοσχέδιον, ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ κ. Εὐαγγελάτος ἀφοῦ ἱστόρησε τὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Τύπου καὶ τῆς ἐλευθεροτυπίας, ἤρχισεν ἐρευνῶν καὶ τὸ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, καὶ ἀνέφερεν ὅτι τὸ ἄρθρον 3ον αὐτοῦ εἶνε καταφώρως ἀντισυνταγματικόν, ἀνέφερε δὲ ὁμογνώμονας συγγραφεῖς τὸν μέγαν συνταγματολόγον Ρόσσι καὶ τοὺς ἡμετέρους Φλογαΐτην, Σαριπόλους, πατέρα καὶ υἱόν, τὸν Διομήδην Κυριακόν, τὸν Κωνσταντῖνον Βασιλείου καὶ τὸν Σημαντῆραν, ἐπικαλέσθη προσέτι καὶ συζήτησιν γενομένην ἐν τῇ Ἀναθεωρητικῇ Βουλῇ διὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911, ὅπερ ἦτο τὸ περὶ Τύπου καὶ ἐλευθεροτυπίας ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἐκείνου, καὶ ἐν ᾗ συζητήσει ἀπερρίφθη ὡς ἀντισυνταγματικὴ παραπλησία διάταξις μὲ τὴν σημερινὴν τοῦ ἄρθρου 3, περὶ παύσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν δημοσιογράφων καὶ τῶν διευθυντῶν ἐφημερίδων.

Εἶτα διεξῆλθε τὰ τῶν ἄλλων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου εἰπὼν τὰ ἑξῆς περίπου:

—Τὰ ἄρθρα 4, 5, καὶ 7 ὡς εἰσάγοντα προληπτικὰ μέτρα κατὰ τοῦ Τύπου: Τὸ ἄρθρον 4ον ἀναφέρει ὅτι πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου, τὸ 5ον ὅτι πλὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς κατοικίας τοῦ τυπογράφου δέον νὰ ἔχῃ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἐφημερίδος, ἢ τοῦ Περιοδικοῦ καὶ τὸ 7ον ὅτι πρέπει νὰ ἀποστέλλεται ἐξ ἑκάστης ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ ἀντίτυπον πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα (ἴδε καὶ Ρόσσι συνταγματικόν), ἔνθα λέγει ὅτι εἰς τὰ προληπτικὰ μέτρα ἀναφορικῶς μὲ τὰς ἐφημερίδας περιλαμβάνονται ἡ προηγουμένη δήλωσις πρὸς τὴν ἀρχὴν οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται καὶ αἱ ἐγγυήσεις. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι διατάξεις ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ ὅλως αὐθαίρετοι καὶ ἀνεπιστημονικαὶ δι' ὧν καταργεῖται αὐτόχρημα ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη καὶ διὰ τῶν ὁποίων σφυρηλατοῦνται χαλύβδινα δεσμὰ τῆς σκέψεως.

Δι' ὅλων τῶν διατάξεων τούτων θεωρεῖται ἡ δημοσιογραφία καὶ τυπογραφίαι αἱ εὐγενέστεραι ἐκδηλώσεις τῆς σκέψεως, ὡς μία κατάστασις ἀτιμωτικὴ ἀναξία νὰ ἀπολαμβάνῃ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων μὲ τοὺς ἄλλους πολίτας, οἷα ἦτο ἄλλοτε ἡ κατάστασις περίπου τῶν μίμων καὶ τῶν γυναικῶν. Διὰ τὸν δημοσιογράφον καὶ τοὺς συνεργάτας του ἐμπίπτοντας τυχὸν εἰς τὸν ποινικὸν Νόμον οἱ ἄνθρωποι, δὲν ὑπάρχει οἶκτος, δὲν ὑπάρχει ἔλεος. Καταργεῖται δι' αὐτὸν τὸ προνομιοῦχον δικαίωμα τοῦ κατηγορουμένου ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ, καὶ προνομιοῦχον θέσιν κατέχει ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πολιτικὸς ἐνάγων, προκειμένου περὶ ἀδικημάτων Τύπου.

Διὰ τὸν δημοσιογράφον δὲν ἰσχύουν οἱ Νόμοι περὶ ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, οὐδὲ περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως, οὐδὲ ὁ περὶ μετατροπῆς ποινῶν. Διὰ τὸν δημοσιογράφον καταργεῖται καὶ αὐτὴ ἡ περὶ συναφείας διάταξις τῆς Ποιν. Δικονομίας. Διὰ τὸν δημοσιογράφον εἰσάγεται διατοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου, δυνάμεθα εἰπεῖν, τηλεγραφικὴ δικαιοσύνη, μὴ ἰσχυούσης προκειμένου περὶ ἐκδικάσεως τοιούτων ἀδικημάτων οὐδὲ τοῦ θεσμοῦ τῆς παρεκτάσεως προθεσμίας, λόγῳ ἀποστάσεως. Διὰ τὸν δημοσιογράφον κατηγορούμενον δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ κατὰ τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς οὐδὲ ἔνδικόν τι μέσον κατὰ τῶν παραπεμπτικῶν βουλευμάτων.

Διὰ τὸν δημοσιογράφον δὲν συγχωρεῖται νὰ προτείνῃ μάρτυρας εἰς τὸ ἀκροατήριον τὸ πρῶτον. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δημοσιογράφος εὑρίσκει ἀναγκαίαν τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων ὑπερασπίσεως, ὀφείλει νὰ ἀναφερθῇ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις δι' ὅσους τῶν μαρτύρων πεισθῇ ὅτι ἡ ἐξέτασις των εἶνε συντελεστικὴ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ἐνεργεῖ τὴν κλήτευσιν αὐτῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 190 καὶ 191 ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Νόμου ΓΨΟ τοῦ 1911 δι' ἐξόδων τοῦ κατηγορουμένου. Μάρτυς ὑπερασπίσεως μὴ κλητευθεὶς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως δὲν ἐξετάζεται εἰς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν, ἀλλ' ἀποβάλλεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

2) Τὸ Δικαστήριον τῶν συνέδρων ὡς καὶ τὸ τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, προτεινόντος τοῦ Εἰσαγγελέως νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑπολειπομένων μαρτύρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ὑπερασπίσεως ὁσάκις κρίνει ὅτι ἡ ἀλήθεια διευκρινίσθη διὰ τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.

Διὰ τὸν δημοσιογράφον συνιστᾶται εἰδικὸν δικαστήριον ἐνόρκων καὶ τῆς διασκέψεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων μετέχει καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν συνέδρων ἄνευ ψήφου πρὸς λύσιν δῆθεν τῶν ἀναφυομένων δυσχερειῶν καὶ ἀποριῶν, ὡς αἱ δημοσιογραφικαὶ δίκαι τῆς παραβιάσεως διὰ τοῦ Τύπου ἦσαν αἱ πολυπλοκώτεραι τῶν δικῶν, δεόμεναι τῆς ἀμέσου παρουσίας τοῦ προέδρου τῶν συνέδρων ἐν τῇ διασκέψει τῶν ἐνόρκων, ἐνῷ ἄλλοτε κατηργήθη ὁ θεσμὸς τῆς παρὰ τοῦ προέδρου ἀνακεφαλαιώσεως τῆς δίκης, λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχε παρατηρηθῆ ὁ ἐπηρεασμὸς τῶν ἐνόρκων διὰ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ταύτης.

Διὰ τὰ ἀδικήματα τοῦ Τύπου τέλος, κηρύσσονται ὑπέγγυα τὰ μηχανήματα καὶ αἱ τυπογραφικαὶ ἐγκαταστάσεις, εἰς οἱονδήποτε καὶ ἂν ἀνήκουν ταῦτα, ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἀφελῆ, ὅστις θὰ ἐνοικίαζε τὰ πιεστήριά του εἰς ἐφημερίδα.

Διὰ τὰ ἀδικήματα τοῦ Τύπου ὁρίζονται τέλος, τεράστια πρόστιμα ἅτινα εἰς οὐδεμίαν ἄλλην Εὐρωπαϊκὴν Νομοθεσίαν ἀπαντῶνται. Μεθ' ὃ περαιῶν τὴν διάλεξιν, ηὐχήθη, ὅπως ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία καὶ ἡ Κυβέρνησις, τροποποιήσουν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐκ βάθρων, ὥστε νὰ καταστῇ χρήσιμος νόμος τοῦ Κράτους.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ — Ἀλληλογράφος Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς μὲ ἀρίστας συστάσεις, προϋπηρετήσας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διαθέτων ὥρας ἢ ὁλόκληρον ἡμέραν, ζητεῖ θέσιν. Γράψατε Μ. Ι. «Πρωΐαν».

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Πάππου).

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ

ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΟΝ, ΛΕΓΕΙ ΝΑ ΕΙΠΕΝ ΟΣΑ ΕΓΡΑΦΗΣΑΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΑΔΙΕΞΟΔΟΥ

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΝΕΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀναφερόμενος εἰς τὰς δημοσιευθείσας εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διετύπωσε τὴν γνώμην ὅτι αὐται δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀποδίδουν ἀκριβῶς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη.

«Διότι, εἶπε, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀνησυχεῖ καὶ φέρεται εἰς ἀδιέξοδον, ὡς ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος οἰκονομικοῦ ἔτους, τοῦ λήξαντος τὴν 31ην Μαρτίου, λήγει ὄχι μόνον μὲ ἰσοζύγιον ἀλλὰ καὶ μὲ περίσσευμα 270 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, θὰ ἦτο ἐκπληκτικὸν νὰ μεταχειρισθῇ τοιαύτην γλῶσσαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει ὅτι τὸ παρελθὸν οἰκονομικὸν ἔτος ὁ προϋπολογισμὸς τῆς μὲν Ἀγγλίας ἔληξε μὲ ἔλλειμμα 23 ἑκατομμυρίων ἀγγλικῶν λιρῶν, ὁ τῆς Αὐστραλίας μὲ ἔλλειμμα 25 ἑκατομμυρίων λιρῶν, ὁ τῆς Πολωνίας μὲ ἔλλειμμα 10 1)2 ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ ὁ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὲ ἔλλειμμα 200 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Δὲν γνωρίζω κανένα ἄλλο κράτος τοῦ ὁποίου ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους νὰ ἔκλεισε μὲ περίσσευμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ὅταν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ εἰσπράξεις μας ἐπήρκεσαν ὄχι μόνον εἰς ὅλας τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς πληρωμὴν χρεωλυσίων διὰ τῶν ὁποίων τὸ Δημόσιον Χρέος μας ἠλαττώθη ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 1.300 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἤτοι κατὰ 3 ο)ο περίπου καὶ ἐπὶ πλέον, ὅτι ἔμεινε καὶ περίσσευμα 270 ἑκατομμυρίων, θὰ ἐννοηθῇ καλύτερον ἡ ἄρνησίς μου νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὡμίλησε περὶ ἀδιεξόδου πρὸ τοῦ ὁποίου περιῆλθεν ἡ κυβέρνησις ἕνεκα τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἐνῷ κάθε ἀμερόληπτος κριτὴς δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι διὰ τῆς δημοσιονομικῆς της πολιτικῆς ἡ κυβέρνησις κατήγαγεν ἀληθινὸν θρίαμβον. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον εἶνε ἀδύνατον νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος υἱοθέτησεν ὅσα γράφει ὁ κίτρινος Τύπος περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ εἰς Ἑλλάδα ταξειδίου τοῦ κ. Χάμπρο.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς τῶν νέων ἐκλογῶν ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ γνωρίζῃ ὅτι διέψευσα κατηγορηματικῶς τὴν ἀποδοθεῖσαν εἰς ἐμὲ πρόθεσιν νὰ κάμω ἐκλογὰς τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον. Ἐδήλωσα ἤδη ὅτι λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τετραετῆ προθεσμίαν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός μου, θὰ ἤμουν ἀδικαιολόγητος ἐὰν πρὶν ἐξαντλήσω ὁλόκληρον τὴν προθεσμίαν αὐτὴν διέλυα τὴν Βουλὴν διὰ νὰ καλέσω τὸν λαὸν νὰ κρίνῃ τὸ ἔργον μου. Τοιαύτη πρόωρος διάλυσις τῆς Βουλῆς δὲν ἠμποροῦσε νὰ δικαιολογηθῇ, παρὰ μόνον ἐὰν ὑπῆρχον σοβαραὶ ἐνδείξεις ὅτι ὁ λαὸς ἦρε τὴν ἐμπιστοσύνην του ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, καὶ ἡ κυβέρνησις θέλουσα νὰ φανῇ εὐχάριστος πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπέσπευδε τὰς ἐκλογάς. Ἀλλὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα τοὐλάχιστον, ἐφ' ὅσον κρίνομεν ἀπὸ τὰ γραφόμενα τοῦ φιλικοῦ πρὸς αὐτὸ Τύπου, οὐδαμῶς βιάζεται ν' ἀντιμετωπίσῃ τοιαύτας ἐκλογάς, κατηγορεῖ δὲ τὴν κυβέρνησιν ὅτι σκέπτεται νὰ προβῇ αἰφνιδιαστικῶς εἰς αὐτάς, ἐνῷ γνωρίζει ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν εἶνε ἑτοίμη ὅπως τὴν διαδεχθῇ. Ἰδοὺ λοιπὸν μία εὐτυχὴς σύμπτωσις γνωμῶν μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ ἐπισπευσθοῦν αἱ ἐκλογαί. Ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅλον τὸν ἀναγκαιοῦντα χρόνον, ὅπως ἑτοιμασθῇ πρὸς διαδοχήν της. Ἀλλ' εἰς ἀντάλλαγμα ἔχει καὶ ἡ κυβέρνησις τὸ δικαίωμα νὰ παρακαλέσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅπως σπεύσῃ νὰ ἑτοιμασθῇ πρὸς διαδοχήν της ἐντὸς τοῦ ὑπολειπομένου μέχρι τῶν ἐκλογῶν 14μήνου ἢ κατ' ἀνώτατον ὅρον 17μήνου διαστήματος. Διότι, ἐὰν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου, δὲν κατορθώσῃ νὰ ἑτοιμασθῇ διὰ νὰ ἀναλάβῃ ἐνδεχομένως τὴν διαδοχήν της, ἡ κυβέρνησις, παρ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησίν της θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ δώσῃ παράτασιν προθεσμίας πρὸς ἑτοιμασίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως διότι, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοιαύτην ἐπιθυμίαν της θὰ ἔπρεπε νὰ παραβιάσῃ τὸ Σύνταγμα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν ἐπιθυμεῖ οὔτε τὸ Λαϊκὸν κόμμα οὔτε ἡ ἄλλη ἀντιπολίτευσις».

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ «Χρόνος» σχολιάζων τὴν τακτικὴν τῆς Γερμανίας διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ σχεδίου τῶν ἐπανορθώσεων τονίζει ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Χάγης εἶνε τελειωτικαί. Ἡ Γαλλία, λέγει, εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑποχωρήσῃ ἄνευ παραλλήλου ἀναθεωρήσεως τῶν διασυμμαχικῶν χρεῶν.

ΝΕΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΟΥΤΕΡ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ, 3. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν). — Ἐπωφελούμενος τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου τῶν ροταριανῶν, ὁ διοικητὴς τῆς Γερμανικῆς Τραπέζης κ. Λοῦτερ ὡμίλησε περὶ τῶν ἐπανορθώσεων, αἵτινες κατέστησαν δυσβάστακτον βάρος διὰ τὴν Γερμανίαν. «Αἱ ἐπανορθώσεις —εἶπε— πολιτικοῦ καὶ οὐχὶ οἰκονομικοῦ χαρακτῆρος, παρουσιάζουν ἐμπόδιον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν. Οὕτω ὁ τρόπος τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς φορολογίας κατὰ κεφαλὴν εἶνε ἐσφαλμένος. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν ἡ καταβολὴ τῶν ἐπανορθώσεων ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἶνε δυσχερεστέρα διότι ἐν Γερμανίᾳ τὸ ποσοστὸν τῶν μεγάλων περιουσιῶν καὶ τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων εἶνε πολὺ κατώτερον τοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν αἵτινες εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀπαλλάξουν τοῦ βάρους τῶν ἐπανορθώσεων τὰς κατωτέρας κοινωνικάς των τάξεις. Αἱ γενόμεναι ἤδη καταβολαὶ ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἀποτελοῦν πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐθνικῆς γερμανικῆς περιουσίας, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἀξία τῶν ἐδαφῶν τὰ ὁποῖα ἀπώλεσε. Ἡ ρίζα ὅλων τῶν κακῶν τῆς ἐποχῆς μας εἶνε ἡ δυσπιστία τοῦ ἑνὸς ἔθνους πρὸς τὸ ἄλλο. Ἀπὸ τοῦ πολέμου ἡ Εὐρώπη ἤρχισεν ὑποχωροῦσα οἰκονομικῶς. Οὕτω ἀντὶ 13 νομισματικῶν μονάδων τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς ἔχει ἤδη 27 καὶ ἂν ἡ σημερινὴ κατάστασις ἐξακολουθήσῃ ἡ Εὐρώπη θὰ πάθῃ ἐξ ἀποπνιγμοῦ.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ Μ. ΑΝΤΑΝΤ ΗΡΧΙΣΕ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ ἤρχισε σήμερον τὴν πρωΐαν τὰς ἐργασίας της εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ κ. κ. Μπένες, Μαρίγκοβιτς καὶ Γκίκα ἀντήλλαξαν σκέψεις ἐπὶ τῶν προβλημάτων ἅτινα ἀπασχολοῦν τὰ τρία κράτη. Ἡ διάσκεψις θὰ λήξῃ τὴν Τρίτην, ὁπότε καὶ θὰ δοθῇ πρὸς δημοσίευσιν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν πρὸς τὸν Τύπον.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΚΙΕΛΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν).— Γενικῶς αἱ ἐφημερίδες ἐκφράζουν τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου ἐπίσκεψιν τῶν ἀγγλικῶν καταδρομικῶν «Ντορσετσάϊρ» καὶ «Νόρφολκ» εἰς Κίελον καὶ τονίζουν ὅτι τὸ γερμανικὸν πολεμικὸν ναυτικὸν καὶ οἱ κάτοικοι θὰ δεξιωθοῦν ἐγκαρδίως τοὺς Ἄγγλους ναυτικούς.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ὅτι ἐξακολουθοῦν αἱ σεισμικαὶ δονήσεις εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ὅπου κατεστράφησαν 20 χωρία μὲ πολυάριθμα θύματα. Οἱ ἐπιζήσαντες διέρχονται τὰς ἡμέρας των εἰς τὸ ὕπαιθρον ὑπὸ βροχὴν ἥτις καθιστᾷ δυσχερὲς τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΠΑΣΜΩΔΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σπουδαιοτάτη σύσκεψις τῶν ἐνταῦθα Βενιζελικῶν παραγόντων ἐγένετο ἀπόψε μαρτυροῦσα, περὶ τῶν ἀνησυχιῶν, αἵτινες ἔχουν καταλάβει τὴν Κυβέρνησιν ἐνώπιον τοῦ ὀγκουμένου καθ' ἡμέραν ἀντικυβερνητικοῦ ρεύματος τῶν ἀγροτῶν. Ἡ σύσκεψις διήρκεσεν ἐπὶ 4 ὥρας, ἀπὸ τῆς 10ης μ. μ. μέχρι τῆς 2ας πρωϊνῆς, μετέσχον δὲ αὐτῆς ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Γονατᾶς, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Ζάννας, οἱ ἐνταῦθα κυβερνητικοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ καὶ ἄλλοι βενιζελικοὶ παράγοντες.

Τοὺς συσκεφθέντας ἀπησχόλησαν τὰ μακεδονικὰ ζητήματα ἐκεῖνα, ἡ ἐκκρεμότης τῶν ὁποίων περισσότερον τῶν ἄλλων προκαλεῖ τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐξέγερσιν τῶν Ἀγροτῶν. Ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, ἐρχόμενοι ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς εἰς Ἀθήναις, φροντίσουν ὅπως διὰ παντὸς τρόπου λυθοῦν τὰ ζητήματα ταῦτα, καθιστῶντες ἐνήμερον τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν ἀκριβῶν διαθέσεων ἔναντι αὐτῆς τῶν ἀγροτῶν.

Ἡ σύσκεψις κρίνεται ὡς προεκλογική, ἀποσκοποῦσα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπόδειξιν μέτρων, δυνατῶν νὰ κατευνάσουν τοὺς ἀγρότας.

Η ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΓΡΕΒΕΝΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεφωνοῦν ἐκ Γρεβενῶν ὅτι συνεκροτήθη ἐκεῖ συλλαλητήριον τῶν ἀγροτῶν, οἵτινες προσῆλθον μὲ μαύρας σημαίας. Ὡμίλησαν πολλοὶ ρήτορες, οἵτινες κατεφέρθησαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ὑπαίθρου. Οἱ χωρικοὶ διέκοπταν τοὺς ρήτορας φωνάζοντες: «Πεινᾶμε. Θέλουμε ψωμί. Κάτω ἡ Κυβέρνησις». Μεταξὺ τῶν ὁμιλησάντων ἦτο καὶ εἷς γέρων ὀγδοηκοντούτης, ὅστις ἀνέφερεν ὅτι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν του βλέπει νὰ παρουσιάζεται αὐτὴ ἡ πεῖνα εἰς τὰ Γρεβενά. Ἐν τέλει ἐγένετο δεκτὸν ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἀγρόται ζητοῦν νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς καλαμπόκι διὰ νὰ κατασκευάσουν ἄρτον, νὰ δοθοῦν δάνεια καὶ νὰ ἀνασταλῇ ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων. Οἱ συγκεντρωθέντες ἀπεπειράθησαν νὰ σχηματίσουν διαδήλωσιν, ἀλλὰ τὰ ἐν ἐπιφυλακῇ ἀποσπάσματα τοὺς διεσκόρπισαν βιαίως, τραυματίσαντα τινάς.

ΝΕΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΓΕΥΓΕΛΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν 8.35' π. μ. ἐσημειώθη σεισμὸς κρατήσας ἐπὶ τρία δευτερόλεπτα. Τὸ ἐπίκεντρον εὑρίσκεται εἰς τὴν Γευγελῆν. Ἐγένετο αἰσθητὸς εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀκτῖνα μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Γευγελῆς.

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Διὰ τηλεγραφικῆς του διαταγῆς πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἐφορίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν γνωρίζει ὅτι ἀνέστειλε τὴν ἀπόφασιν του περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καπνοκαλλιεργείας μόνον διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τὰς περιφερείας Μπάφι, Τατοΐου, Χαιρωνείας, Λεβαδείας, Παραμυθίας, Μαργαριτίου καὶ Λίμνης Εὐβοίας. Τὸ ὑπουργεῖον γνωρίζει ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην ἀναβολὴν θὰ χορηγήσῃ.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προῆλθε τὸ ὑπουργεῖον διότι ἡ σπορὰ εἶχε συντελεσθῇ πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας καὶ διότι ἐὰν ἐφηρμόζετο ἡ ἀπαγόρευσις αὐτὴ καὶ διὰ τὰς ἀνωτέρω περιφερείας θὰ προέκυπτε ζήτημα ἀποζημιώσεως διὰ τοὺς καπνοκαλλιεργητάς.

ΜΙΑ ΑΥΘΟΡΜΗΤΟΣ ΚΑΙ ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΛΑΪΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνεκροτήθη εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ εἰς τὸ παρὰ τὸ Πασαλιμάνι θέατρον Χρυσοστομίδη ὀγκώδης συνέλευσις τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν. Πλέον τῶν χιλίων μελῶν τῆς Ἑνώσεως ταύτης, γνωστοὶ Πειραιεῖς οἰκογενειάρχαι, εἶχον προσέλθει εἰς τὴν συνέλευσιν. Ἡ αἴθουσα τοῦ θεάτρου εἶχε κατακλυσθῆ ἀσφυκτικῶς, πολλὰ δὲ μέλη εἶχον ἀπομείνει εἰς τὰ πεζοδρόμια καὶ τὴν πλατεῖαν.

Τὴν τάξιν ἐτήρει ἰσχυρὰ ἀστυνομικὴ δύναμις, καθότι μία δεκὰς ἀντιφρονούντων πρὸς τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑνώσεως ὑπῆρχε φόβος ὅτι θὰ ἐδημιούργει λυπηρὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ κατέληγον εἰς σκηνὰς σοβαρωτέρας.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Τσακασιάνος πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως, Ξύγκος, Ἀναγνωσταρᾶς, Βασιάδης καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐξέθεσαν ἐν λεπτομερείᾳ τὰς ἐνεργείας τῆς διοικήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόσληψιν ἐφέδρων ἀνέργων μελῶν τῆς Ἑνώσεως εἰς κενὰς δημοσίας καὶ δημοτικὰς θέσεις, ὡς καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἐπίσης συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς στέγης τῶν ἀπόρων πολεμιστῶν, τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ὡς καὶ τὸ τῆς προστασίας τῶν ἐργαζομένων μελῶν τῆς Ἑνώσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐγένετο μνεία τῆς διαμαρτυρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τοῦ ἀπολυταρχικοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου, σύσσωμος δὲ ἡ Συνέλευσις ἐπεκρότησε παταγωδῶς τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς διοικήσεως.

Ὅλοι οἱ παλαιοὶ πολεμισταὶ ὄρθιοι ἐπὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν ἐκραύγαζαν:

— Ζητω ἡ ἐλευθεροτυπία.

— Κάτω οἱ ἀνήθικοι φραγμοί.

— Αἶσχος, αἶσχος. Κάτω τὸ φίμωτρον κλπ.

Τόσον θορυβώδεις ἦσαν αἱ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκδηλώσεις διὰ τὸ περὶ Τύπου νομοσχέδιον, ὥστε συνέρρευσε πυκνὸν πλῆθος κόσμου διὰ νὰ πληροφορηθῇ τί συμβαίνει. Καὶ τὸ ἐρχόμενον πλῆθος ἕνωνε καὶ αὐτὸ τὴν βροντώδη διαμαρτυρίαν του:

— Ζήτω ὁ Τύπος.

— Κάτω ἡ φαυλοκρατία.

— Κάτω τὰ τυραννικὰ μέτρα.

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐνώπιον τῆς ὀγκουμένης συγκεντρώσεως ἠσθάνθησαν τὸ ἀδύνατον νὰ διαλύσουν βιαίως τὸν διαμαρτυρόμενον λαὸν καὶ ἠρκέσθησαν εἰς εὐγενικὰς παρακλήσεις καὶ συστάσεις. Ἄλλως τε οὐδόλως ἐκινδύνευε νὰ διασαλευθῇ ἡ τάξις ἀπὸ τοὺς φιλησύχους πολίτας.

Ἐν μέσῳ τῶν πρωτοφανῶν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Τύπου λαϊκῶν ἐκδηλώσεων ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις ἐντόνου ψηφίσματος διαμαρτυρίας, ὅπερ θὰ ἐπιδοθῇ παρὰ πολυμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ εἰς τὴν ἁρμοδίαν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν. Διὰ τοῦ ψηφίσματος θὰ ζητῆται νὰ ἀποσυρθῇ ὁλοσχερῶς τὸ νομοσχέδιον.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν εὐρυτέραν συζήτησιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς διοικήσεως τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου ἔδωκαν ἐννέα ἀκριβῶς διαφωνοῦντα μέλη, ἅτινα διὰ νὰ φανῶσιν ἀρεστὰ εἰς τοὺς κρατοῦντας εἶχον ἀποκηρύξει τὴν ἀρχικὴν διαμαρτυρίαν, ὅταν δὲ ἐκλήθη ἡ συνέλευσις οὗτοι, φοβούμενοι ὅτι θὰ ἀπεδοκιμάζοντο εἶχον ὑποβάλει αἴτησιν εἰς τὴν Πειραϊκὴν ἀστυνομίαν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν συνέλευσιν, διότι θὰ ἐδημιουργοῦντο αἱματηραὶ συμπλοκαί.

Οἱ ἐννέα οὗτοι εἶχον προσέλθει χθὲς εἰς τὴν συνέλευσιν, ἀπεπέμφθησαν δὲ ἐν μέσῳ ἀποδοκιμασιῶν, ἀφοῦ προηγουμένως διεγράφησαν διὰ βοῆς ἀπὸ τὴν συνέλευσιν. Τούτους δ' ἀκριβῶς τοὺς ταραξίας καὶ διέσωσεν ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἀπὸ ἄγριον ξυλοκόπημα.

Κατὰ γνωσθείσας συμπληρωματικὰς πληροφορίας, οἱ τρεῖς εἰσηγηταὶ τῆς εἰδικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου κατὰ τὴν προχθεσινὴν πρώτην σύσκεψίν των μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ἀβραὰμ καὶ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς κ. Σοφούλη διετύπωσαν τὴν γνώμην ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ πρέπῃ νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν τύπον καὶ τὸν κολασμὸν τῶν δι' αὐτοῦ ἀδικημάτων.

Κατὰ τὴν ἄποψιν τῶν εἰσηγητῶν αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸν κολασμὸν ἀδικημάτων, ὅπως ἐξυβρίσεως ἢ συκοφαντίας ἐναντίον δημοσίων λειτουργῶν ἢ καὶ ἰδιωτῶν κλπ. τὰ ὁποῖα δὲν διαπράττονται διὰ τοῦ Τύπου δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Οἱ εἰσηγηταὶ υἱοθέτησαν ἐπίσης κατ' ἀρχὴν τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κουλουμβάκη ὑποστηριχθεῖσαν ἄποψιν περὶ περιορισμοῦ τῶν σελίδων τῶν ἐφημερίδων εἰς 4 καθ' ἑκάστην καὶ 6 κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, ἐπιβαλλομένης βαρυτάτης φορολογίας διὰ τὰς τυχὸν ὑπερβάσεις.

Ἡ ἄποψις αὐτὴ δὲν ἔχει ἀκόμη ὑποβληθῇ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. Εἰς σχετικὰς ὅμως συνομιλίας του ἐφάνη ἀποκρούων ταύτην, θεωρῶν συζητήσιμον τὸν σχετικὸν περιορισμὸν μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἐξαγομένου συναλλάγματος διὰ τὴν προμήθειαν δημοσιογραφικοῦ χάρτου. Εἰς τὴν σχετικὴν συνομιλίαν του ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε παρατηρήσει ὅτι θεωρεῖ ἐξαιρετικὰ ὑπερβολικὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ εἶχε δηλώσει ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου θὰ τονίσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπεν ἐλαττουμένας κατ' ἀριθμὸν τὰς ἐφημερίδας.

ΑΦΙΞΙΣ ΣΟΥΗΔΙΚΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

ΘΑ ΚΑΜΗ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

Προσεγειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοΐου τὸ ἀεροπλάνον τῆς Σουηδῆς ἀεροπόρου Ἀλίκης συζύγου τοῦ Γερμανοῦ βαρώνου φὸν Σαίνμπεργκερ—Κρόνφελτ.

Ἡ κ. Κρόνφελτ θὰ ἐκτελέσῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀεροπορικὰς ἐπιδείξεις καὶ πτώσεις δι' ἀλεξιπτώτου. Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν θὰ συνεχίσῃ τὸ ταξείδιόν της πρὸς Βαγδάτην καὶ ἐκεῖθεν μέχρι Κίνας.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἀεροπόρος Τσάπλιν, προερχόμενος ἐξ Ἀγγλίας καὶ μεταβαίνων εἰς Αὐστραλίαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ρεκόρ, ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ ἐνταῦθα λόγῳ βλάβης τῆς μηχανῆς του.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΟΥ κ. ΧΑΜΠΡΟ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἄφιξις τοῦ Ἄγγλου τραπεζίτου κ. Χάμπρο ἐνταῦθα σχετίζεται μὲ τὸ μελετώμενον διὰ τὸν Σ.Π.Α.Π. δάνειον καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς Κωπαΐδος.

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀναχωρεῖ τὸ προσεχὲς Σάββατον διὰ τῆς «Ἰφιγενείας» μέσῳ Μασσαλίας εἰς Γενεύην διὰ νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Πανευρώπην καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς 63ης συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Πανευρώπην θὰ ἀρχίσουν τὴν 15ην Μαΐου, αἱ δὲ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν 18ην Μαΐου.

Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Πανευρώπην θὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ὑποεπιτροπῆς διὰ τὴν σύστασιν, ὀργάνωσιν καὶ μεθόδους ἐργασίας τῆς ὁλομελείας τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ ἐξετάσῃ δὲ ἀκολούθως τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ συγκεκριμένως τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κρίσιν, καθόσον ἐνδιαφέρει τὴν ὁλότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Ἡ ἡμερησία διάταξις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δὲν περιλαμβάνει ζήτημα ἀμέσως ἐνδιαφέρον τὴν Ἑλλάδα. Ἐν τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσουν τὸ Συμβούλιον, εἶνε τὸ πρωτόκολλον τῆς αὐστρογερμανικῆς τελωνιακῆς ἑνώσεως. Ὡς γνωστόν, τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἔχει προκαλέσει σοβαρὰς ἀντιρρήσεις, ἰδίως ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τῶν συμμάχων της. Ἐνεγράφη δὲ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῇ αἰτήσει τῆς βρεττανικῆς Κυβερνήσεως.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ

ΠΥΡΓΟΣ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὑπὸ τῶν χωρικῶν τῆς κοινότητος Βαρβασαίνης συνελήφθη ὁ κομμουνιστὴς Γεώργιος Πλιάτζας ἐλθὼν ἐξ Ἀγρινίου. Οὗτος περιερχόμενος τὰς κοινότητας διένεμε προκηρύξεις ἐπαναστατικοῦ περιεχομένου καὶ ἐκάλει τὸν λαὸν εἰς ἐξέγερσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐπιδεικνυούσης ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν διὰ τὸ σταφιδικὸν ζήτημα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΑΘΕΪΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σήμερον ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ Μητροπολίτης Κοζάνης Ἰωακείμ, ὁ ὁποῖος θὰ δικασθῇ ἐπὶ ἀθεΐᾳ.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΟΥ ΓΟΥΔΙ

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ σύσκεψις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων Στρατιωτικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν πρὸς τελικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνεγέρσεως στρατώνων εἰς τὸ Γουδὶ κλπ.

Ἐξ ἄλλου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν συνεχίζεται ἡ μελέτη διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν στρατώνων εἰς τὴν περιφέρειαν Γουδὶ καὶ τὴν κατασκευὴν οἰκημάτων εἰς τὴν μεθόριον πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ τμήματα προκαλύψεως ἀξιωματικῶν.

ΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἡ μοῖρα γυμνασίων, συγκειμένη ἐκ τοῦ «Ἀβέρωφ», τῶν ἀντιτορπιλλικῶν «Ἱέραξ», «Ἀετός», «Θύελλα», «Σφενδόνη» καὶ «Πέργαμος», τοῦ βοηθητικοῦ «Ἥφαιστος» καὶ τοῦ ὑποβρυχίου «Νηρεύς», θὰ ἀποπλεύσῃ διὰ τὸ Ἰόνιον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς δευτέρας σειρᾶς τῶν ἀσκήσεών της. Ἡ μοῖρα εἰς τὸν Σαρωνικὸν θὰ ἐκτελέσῃ συνδυασμένας μεθ' ὑδροπλάνων τῆς βάσεως Φαλήρου καὶ τῶν ὑποβρυχίων ἀσκήσεις. Κατόπιν θὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον. Ἐκεῖθεν θὰ κατευθυνθῇ εἰς Πάτρας, Ἀργοστόλιον, Ἀστακὸν καὶ τὸν συνεχόμενον ὁρμίσκον Πλατυγιάλι καὶ εἰς Κέρκυραν. Εἰς Ἀργοστόλιον ἢ Ἀστακὸν ἡ μοῖρα θὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν ὑποβρυχίων «Παπανικολῆς» καὶ «Τρίτων», τὰ ὁποῖα θὰ κατευθυνθοῦν ἐκεῖ διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

Κατὰ τὸν περίπλουν τῶν πελοποννησιακῶν ἀκτῶν ἡ μοῖρα θὰ ἐκτελέσῃ ἀσκήσεις συνεργασίας μετ' ἐπακτίων παρατηρητηρίων, ἐγκατασταθέντων ἤδη εἰς τὰς διαφόρους ἐξάρσεις τῶν αἰγιαλῶν, ἐνδέχεται δὲ νὰ μεθορμισθῇ καὶ εἰς Καλάμας.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Τίθενται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ὁ ταγματάρχης χωροφυλακῆς κ. Ι. Καλομοίρης, προβιβαζόμενος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου, ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Ι. Παπαμανωλιουδάκης, προαγόμενος εἰς ὑπομοίραρχον, καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ὑλικοῦ πυροβολικοῦ κ. Κ. Μηλιάδης ἀποστρατευόμενος μὲ τὸν βαθμὸν ὃν φέρει, μετατάσσονται δὲ εἰς τὴν Α' κατηγορίαν τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος ἐκ τῆς Β' τ' αὐτῆς οἱ ταγματάρχαι πεζικοῦ κ.κ. Θ. Δαφνιᾶς καὶ Γ. Ἀποστολάκης.

ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΟΙΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἤρχισαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου αἱ ἐργασίαι τοῦ Πανελληνίου οἰνικοῦ Συνεδρίου τῶν ἀμπελοκτημόνων. Τὴν ἔναρξιν ἐκήρυξεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἀλεξανδρῆς. Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ γερουσιαστὴς κ. Χασιώτης, ὅστις εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς παράγει μόνον τὰς 17 1)2 ἐπὶ τοῖς χιλίοις εἰς τὴν παγκόσμιον παραγωγήν, ἥτις ἀνέρχεται εἰς 170 περίπου ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα, ἐτόνισε δὲ ὅτι πρέπει νὰ βελτιωθοῦν αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ περισσότερον ἡ παραγωγή. Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς κ. Κριμπᾶς, ὅστις συνέστησεν ὅπως τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διαφωτίσῃ τοὺς ἀμπελοκτήμονας ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς καλλιεργείας. Εἶτα ὡμίλησεν ὁ κ. Δεκάζος, ἐν τέλει δὲ κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἵνα συναγάγῃ καὶ ὑποβάλῃ τὰ ἀνάλογα συμπεράσματα.

Η ΣΧΟΛΗ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν προεκήρυξε διαγωνισμὸν ὑποψηφίων μαθητῶν ὑπαξιωματικῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν στρατ. σχολὴν ὑπαξιωματικῶν καὶ ὥρισε τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων ὑπαξιωματικῶν καθ' ὅπλον ἢ ὑπηρεσίαν ὡς ἑξῆς:

Πεζικοῦ 15, ἱππικοῦ 2, πυροβολικοῦ 2, διαχειρίσεως καὶ οἰκον. ἐλέγχου 6 καὶ στρατολογίας 5.

Αἱ προεισαγωγικαὶ ἐξετάσεις ἄρχονται τὴν 23 Ἰουνίου καὶ περατοῦνται τὴν 27ην ἰδίου μηνός.

ΟΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ μικτὴ τουρκικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς ἐνίκησε σήμερον τὴν σερβικὴν ὁμάδα «Μπεογκράδσκυ» μὲ τέρματα 6 πρὸς 2.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ «ΔΗΜ. ΕΝΩΣΕΩΣ»

Διὰ τὴν 24ην τρέχοντος συνεκλήθη ἐν Λαρίσῃ τὸ ἐτήσιον συνέδριον τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι κατὰ τὸ συνέδριον αὐτὸ θὰ ἐκδηλωθῇ ἡ πλήρης ἀντίθεσις τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅτι θὰ διαγραφῇ πολιτικὴ κατεύθυνσις περισσότερον προσανατολιζομένη πρὸς τὴν σημειουμένην ἀγροτικὴν κίνησιν.

ΑΙ ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν ἤδη τὸ ἀνθυπόμνημά της πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὁρισθέντα διαιτητὴν κ. Οὔντεν ἐπὶ τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς διαφορᾶς διὰ τὰ δάση τοῦ Ντόσπατ-Ντάγ.

Ἤδη ἀναμένεται ἡ ὑποβολὴ τοῦ ἀνθυπομνήματος τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἀνθυπομνήματος ὁ κ. Οὔντεν θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῆς διαφορᾶς, ἀποφασίζων ἂν θ' ἀκούσῃ καὶ προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἑκατέρωθεν ἐπιχειρημάτων. Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ κ. Οὔντεν θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῆς διαφορᾶς κατὰ τὰ τέλη Μαΐου ἢ ἀρχὰς Ἰουνίου.

Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς μειώσεως τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου εἰς ὡρισμένα τελωνεῖα τοῦ Κράτους, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁποίας παρέχει διαφόρους ὁδηγίας διὰ τὸν τρόπον καθορισμοῦ τῆς φορολογίας. Ἡ μείωσις ἀποδίδεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἑκάστοτε μέση ἀγοραία τιμὴ ἐλαίου καὶ ἐλαιωδῶν προϊόντων καθορίζεται μικροτέρα τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ δὲν προβαίνουν εἰς τὴν ζύγισιν τῶν δοχείων, διὰ τῶν ὁποίων μεταφέρεται τὸ ἔλαιον.

Πρὸς τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον παραγγέλλει ὅπως, ὁσάκις πρόκειται νὰ συνέλθῃ ἡ οἰκεία ἐπιτροπή, ζητῶνται παρὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ἄλλων ἀξιοπίστων προσώπων πληροφορίαι περὶ τῶν ἐπιτευχθεισῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως ἐλαίου, ὁ μέσος ὅρος τῶν ὁποίων νὰ ὁρίζεται ὡς ἡ τιμὴ βάσεως διὰ τὴν φορολογίαν.

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Κατ' αὐτὰς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Χαλκίδα ἵνα ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὸ ζήτημα τῆς ἐκεῖ ἀνεγέρσεως τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν τοῦ στρατοῦ. Ἂν ὁ κ. Κατεχάκης πεισθῇ ὅτι εἶναι συμφέρον νὰ ἀνεγερθοῦν αὗται εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οὐχὶ εἰς Χαλκίδα, θὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὴν ἀνάγκην τῆς παραχωρήσεως τῶν ἀναγκαίων οἰκοπέδων ἐκ τῶν παρὰ τὸν δρόμον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κειμένων τοιούτων τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τοῦ λιμένος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 23 Ἀπριλίου 1931 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928— ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 15 Ἀπριλίου 1931 εἰς ἑκατομμύρια σταθεροποιημένων δραχμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	15)4)31	23)4)31
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους....δρχ	876.3	480.6	480.9
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἄρθρ 62)........	3.191.0	3.235.8	3.130.4
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	9 8	2.1	2.1
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα..........	—	141.5	146.2
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ .. .. δρχ.	49.9	156.0	156.3
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμάς........	—	104 7	103.5
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	95 6	88.7
Χρέος τοῦ (Ἐκ δανείων κυκλοφορίας.....	—	2.714 1	2.714.1
Δημοσίου)Ἐκ λοιπῶν δανείων..........	3.759.5	674 6	674.6
Ἐπενδύσεις	—	397.5	397.3
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις.......	—	82.0	82.1
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ........	42.9	419.2	407.4
Σύνολον.. ..	7.929.6	8 504.3	8 374.1

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	15)4)31	23)4)31
Κεφάλαιον καταβεβλημένον..	400.0	400.0	400.0
(Τακτικὸν		60.4	60.4
)Ἔκτακτον		10.1	10 1
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	4 863 3	4.621.2	4 424 0
Λογαριασμοὶ τρεχ. καὶ καταθέσεις			
α΄) Δημοσίου	666.6	372.1	582.8
β΄) Τραπεζῶν	964.5	357.9	424 8
γ΄) Ἕτεροι λογαριασμοὶ	891.4	818.2	684.9
Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως	—	37.7	11.6
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ			
Δημόσιον	—	200 0	200 0
Τραπεζῶν		250.0	205.0
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερ. συνάλλαγμα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστατ. ἄρθρ. 62)	103.3	973.7	925 3
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	9 8	1.2	1.2
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.3	401.3	443.4
Σύνολον.. ..	7.929.6	8.504.3	8 374.1

Ἡ κατάστασις τῆς 23ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. παρουσιάζει διαφορὰν ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐπὶ πλέον κατὰ 444.500.000, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 130.200.000 δραχ.

Ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ 300.000, κερμάτων κατὰ 4.700.000 καὶ ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 300.000. Μείωσις δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 104.400.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 1.200.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 6.900.000 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 11.800.000.

Ἐν τῷ παθητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 210.700.000, λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 66.900.000 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 42.100.000.

Μείωσις δὲ Τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 207.200.000, διαφόρων λογαριασμῶν κατὰ 233.300.000, γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 26.100.000, καταθέσεων τῶν Τραπεζῶν κατὰ 45.000.000 καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 48.400.000.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14 Μαΐου 1928—ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ τῆς 15 Ἀπριλίου 1931 προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω :

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστατικοῦ ἄρθ. 62)	14)5)1928	15)4)31	23)4)31
Χρυσὸς .. .. Δραχ.	876.3	480.4	480.9
Καθαρὸν ἐξωτ. συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν Δρχ.	3.087.6	2 262.0	2.195.0
Σύνολα (α)	3.664.0	2.742.5	2.676.0
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια .. .. Δρχ.	4.863.3	4.621.2	4.424.0
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς Δραχμὰς	2.522.7	1.586.1	1.704.5
Σύνολα (β)	7.386.1	6.207 3	6.128.5

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
(14) 5)28=53 67 ο)ο
(15) 4)31=44 18 ο)ο
(23) 4)31=43.66 ο)ο

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορ.:
(14) 5)28=81.51 ο)ο
(15) 4)31=59 10 ο)ο
(23) 4)31=60 48 ο)ο

Τὸ κάλυμμα, ὡς παρατηρεῖται ἀνωτέρω ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 988.000.000, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. κατὰ 66.500.000. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 1.257.600.000, ἀπὸ δὲ τῆς τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. κατὰ 78.800.000. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος (σύνολον α΄) ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β΄)—δυναμικὴ κυκλοφορία—ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 10.01%, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. κατὰ 0.52 %. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 928 ἐμειώθη κατὰ 21.03 %, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐβελτιώθη κατὰ 1.38%.

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ ΑΠΟ 27-2 ΜΑΪΟΥ

ΤΙΤΛΟΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἑλλάδος.....	6.880.—	6.875.—	6.880.—	6.910.—	ΑΡΓΙΑ	7 000.—
Ἐθνικῆς.....	74.700.—	74.600.—	74.400.—	74.000.—		74.500.—
Ἀθηνῶν.....	415.—	424.—	420.—	422.—		420.—
Ἀνατολῆς....	597.—	611.—	613.—	620.—		635.—
Ἐμπορικῆς...	712.—	717.—	716.—	714.—		721.—
Βιομηχανίας..	139.—	139.—	139.—	140.—		138.—
Οἰνοπνεύματ.	328.—	337.—	329.—	310.—		307.—
Ἠλεκτρ. Σιδ..	629.—	634.—	632.—	630.—		629.—
Οἴνων.......	603.—	614.—	605.—	586.—		575.—
Σιδ. Θεσαλ..	1.014.—	1.025.—	1 034.—	1.030.—		1.030.—
Σ.Π.Α.Π.....	434.—	446.—	459.—	440.—		440.—
Καπνοῦ......	217.—	218.—	213.—	214.—		213.—
Πυριτιδοπ...	2 080.—	2 150.—	2.180.—	2.100.—		2.100.—
Λιπασμάτων..	724.—	730.—	730.—	730.—		760.—
Μακρῆ......	700.—	704.—	697.—	695.—		695.—
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	215.—	210.—	193.—	200.—		215.—
Ἡρακλῆς....	638.—	638.—	640.—	640.—		635.—
Τέκτων......	121.—	120.—	120.—	120.—		120.—
Ἠλεκτρικῆς..	320.—	325.—	320.—	300.—		300.—
Πειρ. Ἐπιχειρ.	71.—	71.—	70.—	66.—		66.—
Ἐριουργίας ..	226.—	227.—	227.—	220.—		220.—
Βερμίου.....	370.—	366.—	336.—	360.—		360.—
Ἀνταλλάξιμα.	954.50	956.50	957.—	956.50		962.—

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν). — Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λαβ εἰς γεῦμα δοθὲν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐν Κουρ-Ν ἐξεφώνησε μακρὸν λόγον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσ

«Ἡ γαλλικὴ Βουλὴ —εἶπε μεταξὺ ἄλλων— ὑπε στήριξε πάντοτε τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Μπριὰν ὑπὲρ μιᾶς διεθνοῦς προσεγγίσεως, διὰ μεγάλης πλει οψηφίας. Ἕνεκα τούτου ἀκριβῶς ὁ Γαλλικὸς λαὸς ἠσθάνθη ποιάν τινα πικρίαν ἔκ τινων τελευταίων γεγονότων. Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἐδημιούργησαν διε θνῆ διαταραχὴν καὶ θὰ ἔπρεπε, χάριν τοῦ συμφέ ροντος τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς φιλειρηνικῆς τῶν συνερ γασίας, ν' ἀποφεύγωνται. Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Μπ ἂν ἐναρμονίζεται πρὸς τὰς εὐχὰς τῆς Εὐρώπης ρὶ γενικῆς σταθεροποιήσεως καὶ δὲν ἀντιτ οὔτε πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης οὔτε τὰ τῆς Γαλλίας. Πάντως, ὁ σεβασμὸς τῶν συνθ εἶνε ἀπαραίτητος, διότι ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλ ραν ἐγγύησιν πρὸς παρεμπόδισιν νέου πολέμ

Ἀσχολούμενος εἶτα μὲ τὰς διατυπουμένας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπικρίσεις διότι δὲν κατώρθωσε μέχρι τοῦδε νὰ πραγματοπ τὸν ἀφοπλισμόν, ὁ κ. Λαβὰλ ἐτόνισεν ὅτι προσ κῶς φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθ προσπάθεια μόνον καὶ μόνον διότι ἀπαιτεῖ μακ χρόνον. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐξήτασεν εἶτα τὰ σματα τῶν διασκέψεων τοῦ σίτου ἐν Παρισίοις, μη καὶ Γενεύῃ καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ταχέως θὰ ἐξευρεθῇ κατάλληλος λύσις. Συγκεκ μένως ὁ κ. Λαβὰλ ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδ σεως Διεθνοῦς Πιστωτικῆς Ὀργανώσεως Γεωργ Ὑποθηκῶν, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον χῶραι προσεφέρθησαν νὰ ἐλαττώσουν τοὺς εἰσαγωγι των δασμούς. «Ὅπως ἔχουν σήμερον τὰ πράγμ —ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαβάλ— τὰ κράτη εἶνε ἀδ νατον νὰ παραμείνουν ἱκανοποιημένα ἄνευ τῆς π λιτικῆς ἀλληλεγγύης».

Ὁμιλῶν ἀκολούθως περὶ τῆς οἰκονομικῆς πο τικῆς τῆς Γαλλίας ἐτόνισεν: «Ὀφείλομεν νὰ ἔχ μεν πολιτικὴν δημητριακῶν, πολιτικὴν πετρελαί ων, πολιτικὴν γαιάνθρακος, πολιτικὴν χάλυβος πολιτικὴν χημικῶν προϊόντων. Ἡ εἰδίκευσις ἐφ' λων τούτων τῶν κλάδων τῆς πολιτικῆς οἰκονομ ἐπιβάλλεται. Βεβαίως τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε εὐχερ διότι, ἕκαστον ἔθνος ἔχει καὶ ἰδιαίτερα συμφέροντ νὰ περιφρουρήσῃ. Ἐν τούτοις, κατέληξεν ὁ κ. Λ βάλ, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς μιᾶς τοιαύτης πολιτικ ἐξαρτᾶται ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου».

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Τύπος γράφει λίαν ἐπαινετικῶς διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε σήμερον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λα βάλ, συνοψίζων τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεώς του, ἐπὶ τῇ μεθαυριανῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῶν Βουλῶν. Ἰδίως ἐξαίρονται τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου εἰς τὰ ὁποῖα τονίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀκάμπτου ἀντιστάσεως τῶν κυβερ νώντων εἰς τὰς διαρκῶς αὐξανομένας δημοσίας δα πάνας.

Αἱ ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες ἐξετάζουσαι τὰς αἰτίας τῆς ἀτελειώτου αὐξήσεως τῶν δαπανῶν κα ταγγέλλουν ἰδία, ὡς κυρίαν ἀφορμὴν τοῦ κακοῦ, τὴν δημαγωγικὴν αἰσθηματολογίαν τῶν Βουλῶν, ἐπιδεικνυομένην ἐκ τῶν ὑπερβολῶν τοῦ συνεργα τισμοῦ, ὅστις ὅμως δὲν ἀπηχεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ γαλλικοῦ συνόλου. Συγχαίρουν δέ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, τὸν κ. Λαβάλ, δώσαντα μετὰ θάρρους τὸ σύνθημα τῆς ἀντιδράσεως τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς τακτικῆς ταύ της, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ σωφροσύνη εἶνε σήμε ρον, λόγῳ τῆς γενικῆς κρίσεως, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φορὰν ἀναγκαία.

Ὁ «Χρόνος» καὶ ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» χαρακτηρίζουν ὡς ἐγκληματικὴν τὴν δημαγωγίαν ἡ ὁποία, διὰ τῆς ἐπιβολῆς νέων ἑκάστοτε δαπανῶν, ὑπονομεύει τὸν προϋπολογισμόν, μόλις ταχτοποιη θέντα κατόπιν μακρῶν κόπων καὶ θυσιῶν τῶν φο ρολογουμένων. Προσθέτουν δὲ ὅτι ἡ ἀνάμιξις τῶν διαφόρων ὀργανώσεων προστατευουσῶν ἴδια συμ φέροντα πρέπει νὰ λήξῃ.

Ὁ κ. Λαβὰλ ἐτόνισεν ὅτι προστατευτικὰ τελω νειακὰ μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον καθιερεῦται καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ξένων ἐργατῶν, ἡ συμμετοχὴ τῶν ὁποίων εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδεινώσῃ τὴν κατάστασιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὴν νύκτα ἄγνωστοι ἔκοψαν εἰς Σαὶν-Ντενὶς τὰ τηλεφωνικὰ σύρματα τὰ ὁποῖα εἶχον κρατηθῆ διὰ τοὺς δημοσιογράφους διὰ τὴν μεταβίβασιν ἀνταποκρίσεων ἐκ Λακούρ Νέβ, ὅπου θὰ ὡμίλει ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λαβάλ. Ἡ ἀστυνομία δὲν κατώρθωσε μέχρι τῆς στιγμῆς νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς δράστας τῆς ἀπο πείρας.

Τὴν πρωΐαν ἀποκατεστάθησαν αἱ μεταξὺ Παρισίων καὶ Λακούρ Νὲβ τηλεφωνικαὶ συγκοινωνίαι αἵτινες ἐλειτούργησαν κανονικῶς διὰ τὴν μεταβίβασιν τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λαβάλ.

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙΣΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΣΟΦΙΑ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Συνεπείᾳ τῶν ἀλληλοδιαδόχων ἀποτυχιῶν τοῦ κ. Μαλίνωφ, τοῦ κ. Τσαγκώφ καὶ τοῦ κ. Λιάπτσεφ ὅπως σχηματίσουν κυβέρνησιν συνασπισμοῦ, ὁ βασιλεὺς βλέπων τὸ ἀδύνατον τῆς συμπράξεως τῶν ἄλλων κομμάτων μὲ τὴν «Δημοκρατικὴν Συνεννόησιν» ἀπεφάσισε, προτάσει τοῦ κ. Λιάπτσεφ, ἀποσύραντος τὴν παραίτησίν του, νὰ διατηρήσῃ ἐν τῇ ἀρχῇ τὴν τέως κυβέρνησιν ἄνευ μεταβολῆς τινος ἐν τῇ συνθέσει της.

ΣΟΦΙΑ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ ἐκδοθὲν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐπὶ τῇ ἐπαναφορᾷ τῆς κυβερνήσεως Λιάπτσεφ ἔχει οὕτω:

«Μετὰ τὴν λῆξιν μιᾶς διώρου συνομιλίας καθ' ἣν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λιάπτσεφ κατέστησεν ἐνήμερον τὸν βασιλέα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συνομιλιῶν του διὰ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν περίληψις τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως μέχρι τῆς τελικῶς ληφθείσης ἀποφάσεως.

»Δεκαπέντε μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ἐκ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένης προθεσμίας διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λιάπτσεφ ὑπέβαλε πρὸς τὸν βασιλέα τὴν παραίτησιν τῆς ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ διευκολύνῃ τὸν Ἄνακτα εἰς τὰς συσκέψεις του μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς χώρας καὶ τῆς μελλοντικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Αἱ προσπάθειαι τῶν πρώην πρωθυπουργῶν κ. κ. Τσαγκὼφ καὶ Μαλίνωφ ὡς καὶ αἱ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λιάπτσεφ διὰ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως συνασπισμοῦ εἰς οὐδὲν κατέληξαν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ σημερινὴ κρίσις ἐτερματίσθη διὰ τῆς διατηρήσεως τῆς ὑπὸ παραίτησιν κυβερνήσεως τῆς ὁποίας ἡ σύνθεσις οὐδεμίαν ὑπέστη μεταβολήν».

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀριστερᾶς ἐπικρίνουν τὸ σχέδιον τοῦ κ. Γιόργκα ὅπως ἐνισχύσῃ τὰς προνομίας τοῦ βασιλέως Καρόλου, ὁπότε, λέγουν, ἡ Ρουμανικὴ Βουλὴ θὰ καταστῇ ἁπλοῦν συμβουλευτικὸν σῶμα.

ΕΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΔΟΥΞ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ δοὺξ Ντὲ Καναλέγιας ἐνεγράφη εἰς τὸ κόμμα τῆς «Δημοκρατικῆς Συμμαχίας» τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λεροῦ.

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐκ Σαγκάης αἱ ἀγγλοκινεζικαὶ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς Κίνας ἀσκουμένης δουλεμπορίας διεκόπησαν λόγῳ τῶν ἐπιφυλάξεων τὰς ὁποίας διετύπωσεν ἡ ἀγγλικὴ ἀντιπροσωπεία ὅσον ἀφορᾷ τὰ προξενικὰ δικαιώματα.